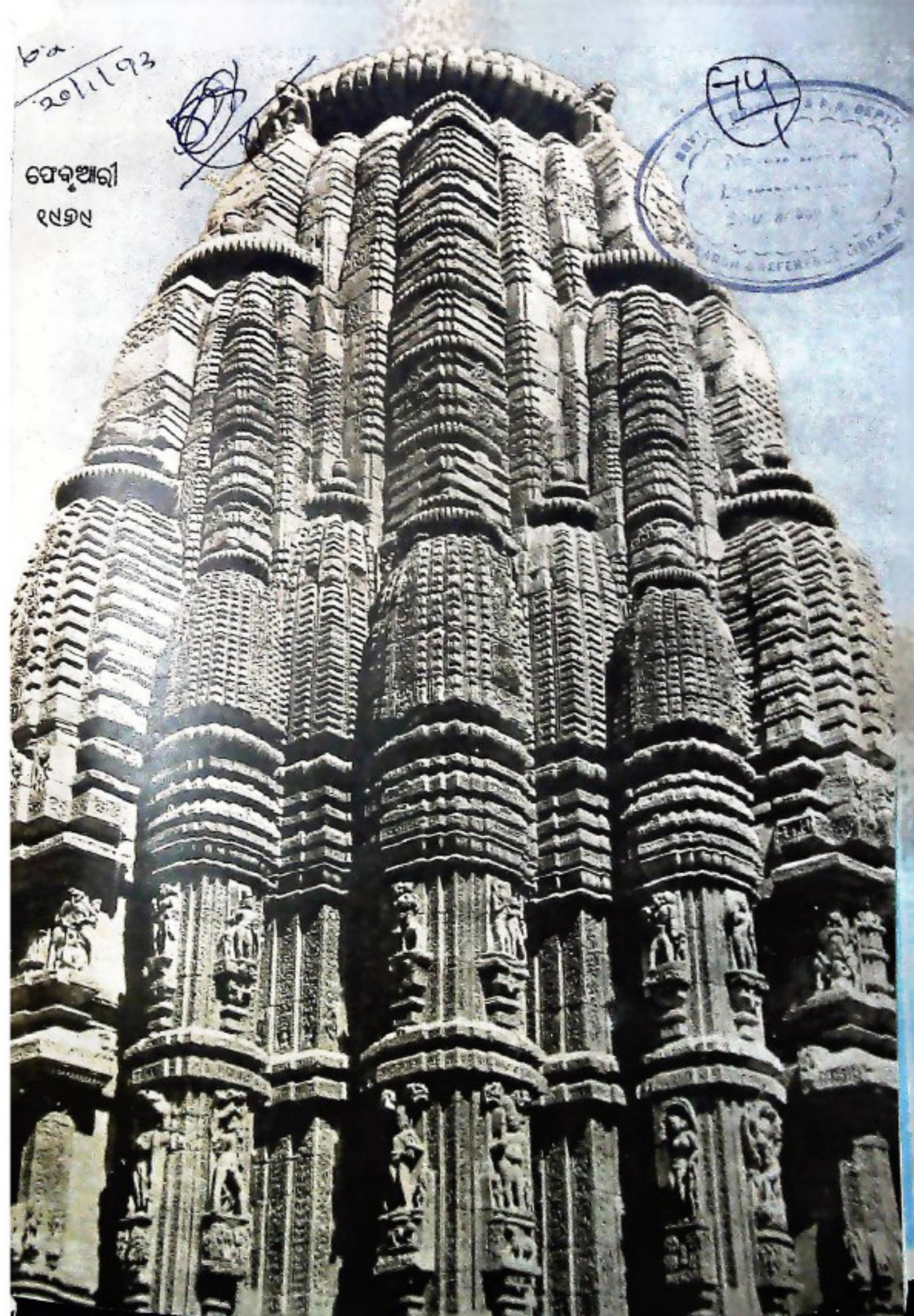

b.a.
201193

[Handwritten scribble]

74
LIBRARY
P. P. DESAI
MUSEUM & REFERENCE LIBRARY

ଫେବୃଆରୀ
୧୯୭୯

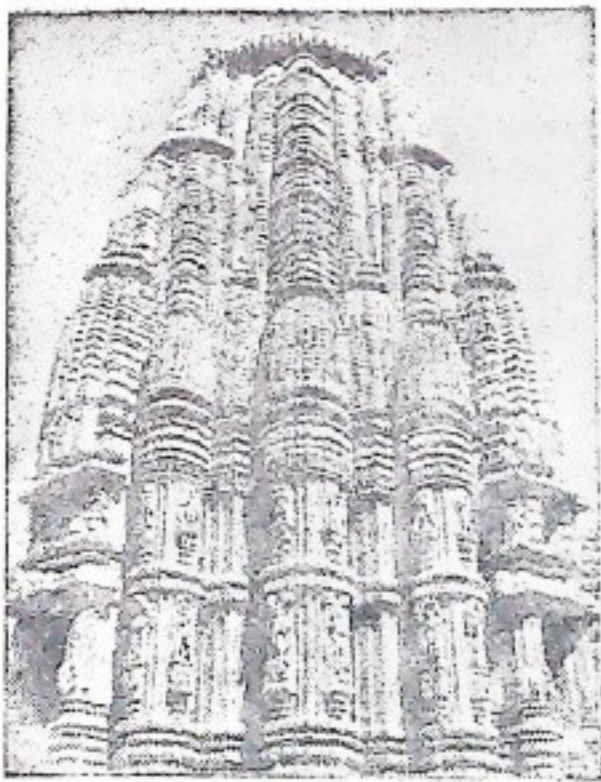

ପଢ଼ାଠାରେ ଜନଗଣ ଦେଖି ଭବନରେ ଆସିବାକୁ ଏକ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ବିକ୍ରୟରେ ଗୁରୁଗଣପତି
 ସହକାରୀଙ୍କର ଏକ ଲୋକସୂତ୍ୟ ଦଳଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଉ ଲୋକସୂତ୍ୟର ଏକ ଦୃଶ୍ୟ

ଭାରତ ବର୍ଷ ଜାନୁଆରୀ ମାସ ୨୭ ତାରିଖ
 ତଳ ବାଗିଚାଠାରେ ଜନଗଣ ଦେଖି
 ଭବନରେ ମଧୁରଭଣ୍ଡାରୀଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
 ଉପରୁ ଆସିବାକୁ ଏକ ଉପଦେଶ୍ୟ
 ଉପରେ ଜନିତ ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା
 ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ।

ପ୍ରତ୍ନତପସକଚିତ୍ର : ଗୁଜାରାଟୀ ମନ୍ଦିର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୨୫ଶ ଭାଗ	ଫେବୃଆରୀ ୧୯୨୯	୭ମ ସଂଖ୍ୟା
	ଫାଲ୍‌ଗୁନ ୧୮୯୦	

ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ—

୧ । ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଶିଳ୍ପ ଓ ଓଡ଼ିଶା	...	୧
୨ । ଗୁପ୍ତ ନେତାମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ : ସାମାଜିକ ଜାଗା ଚେତନାରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୁଅ ।		*
୩ । ଶୁଙ୍ଖଳା ବୋଧ ଓ ସ୍ତୁତେଶ ପ୍ରୀତି ସହ ଦେଶ ଗଠନ କରନ୍ତୁ ।		୧୧
୪ । ବଞ୍ଚିତ ଓ ଅବହେଳିତ ଜନତାର ସେବାହିଁ ଗୁପ୍ତ ସମାଜର ଲକ୍ଷ୍ୟହେଉ ।		୧୭
୫ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଶାନ୍ତାବାଦ	...	୨୩
୬ । ଗାନ୍ଧୀ ଶତବାର୍ଷିକ କମିଟି ଓ ଭାରତୀୟ ମହିଳା ସମାଜ ।		୨୯
୭ । ଶୁଷ୍ଟ ଓ ଶୁଷ୍ଟୀ: ଗହମର ଗୁଣ	...	୩୧
୮ । ଆପଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂଗ୍ରା ସଂପର୍କରେ ଜାଣି ରଖନ୍ତୁ ।		୩୩
୯ । ଆମ ରାଜ୍ୟ	...	୩୫

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଉତ୍କଳ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ, ସରକାରୀ ଘୋଷଣା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦରକାରୀ ତଥ୍ୟର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା 'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ'ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ଚିତ୍ରମୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆକାରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପତ୍ର କାଗଜରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥାଏ । ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅନୁମୋଦିତ ମୂଳ ଖାତା ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ରୁହେଁ ।

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ତିଆରି ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାଶ ଖାତାରେ ପୁସ୍ତକ ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ମତାମତ ଓ ତ୍ରୁଟିଆର ସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ବୋଲି କୁହିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶନ—ପ୍ରତି ମାସ ୧୫ ତାରିଖ

ସମ୍ପାଦକ—ପଞ୍ଚାନନ ତ୍ରିପାଠୀ, ଆଇ. ଏ. ଏସ.,
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ରେଭେନ୍‌ସା, ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ
ପ୍ରୋଟୋକଲ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାର, ଓଡ଼ିଶା
ସରକାର ।

ସହକାରୀ ସମ୍ପାଦକ—ବିଶ୍ୱଜିତ ଦାସ

ମୁଦ୍ରା—ପ୍ରତି ସଂଖ୍ୟା ୨୦ ପୃଷ୍ଠା

ପ୍ରକାଶକ—ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା

ଟେଲିଗ୍ରାମ—ପଶୁ ସୂଚି

ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲେଖକଙ୍କୁ —

ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମହାପାତ୍ର

ଶ୍ରୀମତୀ ସୁନ୍ଦରମଣି ପଟ୍ଟନାୟକ

ଭକ୍ତର କରଣ ସିଂହ

ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଶିଳ୍ପ ଓ ଓଡ଼ିଶା

ଏହି ରଚନାଟି କେନ୍ଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ବ୍ୟୋମରକ୍ତ ବିମାନ ଚଳାଚଳ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଭକ୍ତର କରଣ ସିଂହ ଗତ ୧୯।୧।୧୯୭୯ ତାରିଖ ଦିନ କୋଣାର୍କଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଓଡ଼ିଶା ଗଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଉନ୍ନୟନ ପରାମର୍ଶଦାତା ବୋର୍ଡ଼ରେ ଦେଇଥିବା ଭାଷଣରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ।

ଓଡ଼ିଶା ପରିଦର୍ଶନରେ ଆସିବା ଏହା ମୋର ପ୍ରଥମ ନୁହେଁ । ଇତି ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଦୁଇ ତିନି ଥର ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ମନ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ଦାୟିତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ମୁଁ ପ୍ରଥମ କରି ଏଥର ଓଡ଼ିଶା ପରିଦର୍ଶନରେ ଆସିଛି । ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସବରେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ଯେତେବେଳେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଶୁଦ୍ଧ ଯେ ଓଡ଼ିଶା ପରିଦର୍ଶନ କାଳରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବିକାଶ ଦିଗରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସମସ୍ୟା ରହିଛି । ସେସବୁ ପ୍ରତି ମୁଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇପାରିବି । ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ସ୍ଥାନ ରହିଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ।

ବିଭିନ୍ନ ବିଗ୍ରହ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଥାନ ଅଦ୍ଵିତୀୟ । ପ୍ରଥମତଃ ବହୁ ଚିତ୍ରକର୍ମକ ପ୍ରାଚୀନ ଗାଣି ଓ ମଉରମାଳାରେ ଓଡ଼ିଶା ଭରପୁର । ବିଶେଷକରି “ଭୁବନେଶ୍ଵର—ପୁରୀ—କୋଣାର୍କ” ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତ୍ରିକୋଣର ଉପଯୁକ୍ତ ବିକାଶ ସାଧନ କରାଗଲେ ଦିନେ ଏହା ଆମର ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହେବ । ବିଭିନ୍ନ ଜାତୀୟ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀରେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଭରପୁର । ଉପଯୁକ୍ତଭାବେ ଏହି ବନ୍ୟ-ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲେ ବହୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ପରିଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଆସିବେ । ଓଡ଼ିଶା, ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଗନ୍ତାଘର ଏବଂ ଏହା ସାଙ୍ଗକୁ ରହିଛି ବିଭିନ୍ନ କସମର

ହସ୍ତଶିଳ୍ପ । ଏହି ରାଜ୍ୟରେ ରହିଥିବା ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ପରମ୍ପରା । ବିଗତ ଦଶବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନୃତ୍ୟର ଯଥେଷ୍ଟ ବିକାଶ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି, ଯାହା ଫଳରେ କି ଏହା ଦେଶର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସିତ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ନୃତ୍ୟର ସମକକ୍ଷ ହୋଇପାରିଛି । ତେଣୁ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଏହି ରାଜ୍ୟରେ ଯେଉଁଭଳି ଅନୁକୂଳ ବାତାବରଣ ରହିଛି, ଦିନେ ନା ଦିନେ ଓଡ଼ିଶୀ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୀର୍ଷ ସ୍ଥାନ ଲାଭ କରିପାରିବ ।

କେନ୍ଦ୍ରରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଖୋଲିଦିବା ପରେ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସୀୟ ଭାବେ ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଚତୁର୍ଥ ଯୋଜନାପାଇଁ ଅଧିକ ଅର୍ଥରାଜ୍ୟ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ଏଥିପାଇଁ ବିଗତ ଯୋଜନା କାଳରେ ଅର୍ଥ ଯୋଜନାରେ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ମିଳିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଆଶାନ୍ତରୂପ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ମିଳୁଥିବା ସମ୍ଭଳ ମଧ୍ୟରେ ଆମକୁ ଯାହା କିଛି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୋ ମତରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେଇଛି ସେ ସବୁ କେବଳ ସମ୍ଭଳ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ । ସେଗୁଡ଼ିକ କେତେକାଂଶରେ ପ୍ରଶାସନିକ ଓ ମାନସିକ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ । ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ବିଭାଗ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ରଖା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବନ୍ୟଜନ୍ତୁ ଓ ଶୀକାର ନିମନ୍ତେ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ, ରାସ୍ତାଘଟ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ପୁରୀ ବିଭାଗ, ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ଯାତାୟତ ନିମନ୍ତେ ପରିବହନ ବିଭାଗ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସୁଖସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ପାଇଁ ଜନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସ୍ୱଚ୍ଛ ଏବଂ ପୋଲିସ ବିଭାଗ ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାଛଡ଼ା ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସମର୍ଥନ ଓ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ନିତାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ । କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ

ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦ ଦେଲେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୈଦେଶିକ ସ୍ୱତ୍ୱମାନଙ୍କରେ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦ୍ୟମ ହିଁ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବିକାଶ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ସେ ସଂସ୍ଥା ଦେଶରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ବେଶି ପୁଞ୍ଜି ବେସରକାରୀ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆସିଛି । ସରକାର କେତେକ ନୀତି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମ୍ଭଳ ବିନିଯୋଗ କରିଥାନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବେସରକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଭୂମିକା ରହିଛି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୋଟେଲମାନଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱ ଯଥେଷ୍ଟ ବେଶି ଓଡ଼ିଶାର ରାଜଧାନୀରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲତ ଧରଣର ହୋଟେଲ ରହିବା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ । ଆଧୁନିକ ଧରଣର ହୋଟେଲ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ହୋଟେଲ ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାହତ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କେତେକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଦିଗ୍ଗଣ୍ଡରେ ଦେଲ ଗସ୍ତା ପରିବହନ ବ୍ୟବସାୟ ବିଶେଷତଃ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋଟର ଗାଡ଼ି ଓ ଟାକ୍ସି । ଟାକ୍ସି ଚାଳକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ତାହତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହାଛଡ଼ା ଟ୍ରାଭେଲ ଏଜେନ୍ସିମାନଙ୍କର ଭୂମିକା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଟ୍ରାଭେଲ ଏଜେନ୍ସି ରହିଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଶାଖା ଅଧିକ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରୁତ୍ତସ୍ଥିତ ଟ୍ରାଭେଲ ଏଜେନ୍ସିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାହତ କରିବାକୁ ଉଚିତ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇ ନ ଥିବା ଟ୍ରାଭେଲ ଏଜେନ୍ସି ସମ୍ପର୍କରେ ଆମର ଅନୁଭୂତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୀକ୍ତ । ଏ ସମସ୍ତ ଏଜେନ୍ସି ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଲାଗୁ ରହିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦେଶର ସୁନାମରେ ଆଞ୍ଚ ଆଶୁଛନ୍ତି । କେବଳ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଟ୍ରାଭେଲ ଏଜେନ୍ସିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାହତ କରିବା ଉଚିତ । ଏହାଛଡ଼ା ଶୀକାର

ଦନ୍ୟଜନ୍ତୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଭିଜ୍ଞତା ଅଛି ଓ ଯେଉଁମାନେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଶୀକାର ଓ ଦନ୍ୟଜନ୍ତୁ ପରିଦର୍ଶନରେ ନେଇପାରିବେ ସେଭଳି ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହୀତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଜନସାଧାରଣ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ପ୍ରତି ସଚେତନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ପ୍ରାଠ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ହାଡ଼ିଂଗ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧୀନରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ହୋଟେଲ ପରିଚ୍ଛଳନା ସମ୍ପର୍କରେ ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷାଦାନ କରାଯାଉଛି । ଆମ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଭାଗ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସମ୍ଭାବନା ଏ ବିଗରେ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଲାଭିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବହୁ ରାଜପ୍ରାସାଦଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲେ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବିକାଶ ଦୃଷ୍ଟିକା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହା ଉତ୍ତମ ହୋଇପାରିବ । ରାଜସ୍ଥାନରେ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମକରି ୧୯୫୪ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀନଗରେ ମଦା ରାଜପ୍ରାସାଦକୁ ମୁଁ ଏକ ହୋଟେଲରେ ପରିଣତ କରିଥିଲି । ଏହାର ଆନୁକରଣରେ ଉଦୟପୁର ଓ ଉଦୟପୁରରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି କରାଗଲା । ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୁଷ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ମାନଚିତ୍ରରେ ଉଦୟପୁରର ସମଗର ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲା । ଉଦୟପୁର ସହରଟି ଯଦିଓ ନିର୍ମଳ, ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେଠାରେ କୌଣସି ହୋଟେଲ ନ ଥିଲା । ଉଦୟପୁରର ମହାରଣା ତାଙ୍କର ନିର୍ମାଣର ରାଜପ୍ରାସାଦକୁ ଏକ ହୋଟେଲରେ ପରିଣତ କଲେ । ସାରା ଭାରତରେ ଏଭଳି ଚିନ୍ତାକର୍ମକ ହୋଟେଲ କରାଯାଉ । ଏହି ହୋଟେଲପାଇଁ ଉଦୟପୁର ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନମାନ ଚିତ୍ରରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଲାଭକରିଛି । ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ମୋର ଆଶା ।

ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବା- ନିମନ୍ତେ କୋଣାର୍କକୁ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଧାନ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥାନରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ମୋର ଯେଉଁ ଧାରଣା ଥିଲା ତା ହା ସଥାର୍ଥ ବୋଲି ମୋର ମନେହୁଏ । ବର୍ତ୍ତମାନର ରାଜଧାନୀ ତଥା ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ କୋଣାର୍କ ପରିଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରେ । ଏଥର କୋଣାର୍କରେ ଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ ଏହାର ବେଳାଭୂମି ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲି ଓ ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମୋ ମନରେ ରେଖାପାତ କରିଥିଲା । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ କୋଣାର୍କ ଆସିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା କୋଣାର୍କର ମନୋରମ ବେଳାଭୂମି ପରିଦର୍ଶନର ସୁଯୋଗ ପାଇ ନ ଥିଲି । ରାତିରେ ଆମେ କୋଣାର୍କକୁ ଆଲୋକମାଳାରେ ସଜ୍ଜିତ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ସେଠାରେ ରାତିଯାପନପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଆଗ୍ରହ ଜାତ ହେବ । କୋଣାର୍କର ବେଳାଭୂମିରେ କେତେକ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲେ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ କୋଣାର୍କରେ କିଛିକାଳ ଅତିବାହିତ କରିବାପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଯାହା ଜାଣୁଛି ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସି ସେଠାରୁ ଦୁଇଦିନପାଇଁ ମଟର ଚଳାଇ କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିର ଦେଖି ପୁନର୍ବାର ଫେରିଯିବା ଏକ ଗତାନ୍ତରାଳରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନୁହେଁ, କାରଣ ସେଠାରେ ସେମାନେ ଯେତେ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ଓ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ତାହା କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସାଧାରଣ ଭାବେ କୋଣାର୍କରେ ଆଲୋକସଜ୍ଜା ଓ ବେଳାଭୂମିରେ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଆମେ ସମର୍ଥ ହୋଇ ପାରିବା ବୋଲି ମୁଁ ମନେ କରୁଛି । ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ପାଦନା ପିତୁ ତଳେଇ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣିଲି । ଏହା ଫଳରେ

ସୂଚି ସାଗ୍ର କୋଶାଳରେ ଲୋକ ଚଳାଚଳ ଲାଗିରହିବ । କୋଶାଳ ମନ୍ଦିର ଯେ ଏକ ମନୋହର ଜାଣି, ଏହା ମୋତେ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ; କିନ୍ତୁ ତାହା ଉପରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଚଳିବୁନ କରୁଥିବା ଦେଖି ମୁଁ ଟିକିଏ ବିକ୍ରମ ବୋଧ କଲି । କୋଶାଳ ମନ୍ଦିର ବିଶେଷ ଜାଣି ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାରୁ ସେପରି କରିବା ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବକ ନାହିଁ, ସେ ବିଷୟରେ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ନିଶ୍ଚିତ ନୁହେଁ । ମନ୍ଦିର ଉପରକୁ ଯାଇ ବୁଲିବାପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଓ ମୁଣ୍ଡି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜନସମୂହକୁ ପୁର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତି ବ୍ୟାପିବା କେତେ ଦୂର ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ, ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ପ୍ରକୃତରୂପ ଡାକିଲୁରେ ଥିବା ମୋର ସହକର୍ମୀ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହଚ ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବି । ଦୂରସାପେକ୍ଷ ସତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଗଲେ ମନ୍ଦିର ଉପରକୁ ନଯାଇ ମନ୍ଦିରର ସୂକ୍ଷ୍ମ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରରେ ଦେଖିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ । ଏହା କେବଳ ଏକ ଶବ୍ଦନା ରୂପେ ଆଜି ମୋ ମନରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ତେବେ ଯାହା ହେଉ, କୋଶାଳ ମନ୍ଦିରରେ ଆଲୋକ ସଜ୍ଜା, ବେଳାଭୂମିରେ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବଜ୍ଜଳା ଏବଂ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କର ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ସାପେକ୍ଷ ଆଧୁନିକତମ କେଳାଗୁଡ଼ିକରେ ରହିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଂପର୍କରଣ କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁସଂଖ୍ୟକ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏହି ସ୍ଥାନ ପରିଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଆକୃଷ୍ଟ ହେବେ । କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରେଣୀର ଆୟୁକାଶମାନଙ୍କ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଆମକୁ ଯୋଜନା କରିବାକୁ ହେବ । କେବଳ ଧନ ବା ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କପାଇଁ ନୁହେଁ, ସବୁସ୍ତରର ଲୋକଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପାଇଁ ଆମକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଚରୁର୍ଥ ଯୋଜନାରେ ରଖାଯାଇଥିବା ସୀମାତ ପରିମାଣ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟରେ ଆମକୁ ଏହି ଭଳି କେତେକ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ

କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଉନ୍ନୟନ କମିଟିର ସୁନର୍ଗଠନ ସଂପ୍ରଦାରଣ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଁ ଜାଣିପାରିଛୁ ଏବଂ ଆଶାକରୁଛି ଯେ ଏହି କମିଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବ । ଏହା ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସହଚ ବିଶେଷଭାବେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାରୀ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାର ପ୍ରକଳ୍ପମାନେ ପାଇବେ ବୋଲି ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ।

ମୁଁ ସବୁବେଳେ କହି ଆସିଛି ଯେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ସାଗ୍ର ଭାରତରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରିସ୍କାର କରିବା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ । ଭାରତ ପରି ଏକ ବିଶାଳ ଦେଶରେ ସେପରି କରିବା ସହଜ ସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ । କାରଣ ଦିଲ୍ଲୀଠାରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀମାନଙ୍କର ଦୂରତା ବହୁତ ବେଶୀ । ତେଣୁ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବ୍ୟାପାର ଚିତ୍ତାବଧାନପାଇଁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ କର୍ମଚାରୀ ଆବଶ୍ୟକ । ସବି କୌଶଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବୁଥାନ୍ତି ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାରଙ୍କୁ କେବଳ ବସିବାଦ୍ୱାରା ଏହି ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗତି କରାଇ ପାରିବେ ତେବେ ତାହା ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତଧାରଣା । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମତ ସରକାର ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସହଚ ସଂସ୍ଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ସମନ୍ୱୟ ରହିବା ଦରକାର । ଭାରତରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସମ୍ଭାବନାଥିବା ସ୍ଥଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶର ଅନ୍ୟତମ ବୋଲି ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ । ଆଶାକରେ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଉନ୍ନୟନ କମିଟି ପର୍ଯ୍ୟଟନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଉତ୍ତମେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଦିଗରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବିକାଶ ଦିଗରେ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ହୋଇଥିବାରୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେଥିପ୍ରତି ଆପଣମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ବୋଲି ମୋର ଆଶା ।

ପ୍ରଫେସର ଭି. କେ. ଆର୍. ଭି. ରାଓ

ଛାତ୍ର-ନେତାମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ—

ସାମାଜିକ ଓ ଜାତୀୟ ଚେତନାରେ ଉନ୍ନତ ହୁଅ

ଗତ ଜାନୁଆରୀ ମାସ ୯ ତାରିଖ ଦିନ ଅନନ୍ତ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସମାବେଶରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ପରିଷଦ ଓ ଜାତୀୟ ଚଳାଚଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଫେସର ଭି. କେ. ଆର୍. ଭି. ରାଓ ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ ସମ୍ପର୍କରେ ବେଲଥିଲେ ତାହାର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପାଠ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ।

ଆମେ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ଜାତି ଭାବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ଜୀବନର କୋଇଣ ବର୍ଷ ଅତିବାହିତ କରିଛୁ ଏବଂ ଏକ ସାଫଲ୍ୟମୟ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଜନରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ । ତେଣୁ ପ୍ରକାଶନରେ ଯଦୃଃ ଆମ ଜାତି ଗ୍ରାମ୍ୟତା ଓ ଶ୍ରୀ ପାଠକ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ତଥାପି ଆମ ଜାତିକୁ ଏହି ବର୍ଷ ବୟସ ହେଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରେ । ତେଣୁ ଏହି ସମୟ ଭିତରେ ଆମେ କ'ଣ ହାସଲ କରିଛୁ ତାହାର ସମୀକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ତା' ପରେ ଆମେ ଆଜି ଯେଉଁ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛୁ ତାହା ଆଲୋଚନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଥମତଃ, ବହୁ ଦିଗରେ ଉନ୍ନତ ଯଥା, ଦୁଇଟି ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ତଳ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆମ ଦେଶ ଉପରେ ଦୁଇଟି ବହୁରାଜ୍ୟ ଘଟିଯାଇଥିଲେହେଁ ଭାରତ ତା'ର ସାଫଲ୍ୟମୟ ଯେ କେବଳ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ସେହିକ ନୁହେଁ, ବରଂ ତା'ର ଗଣତନ୍ତ୍ର, ଆଇନର ଶାସନ ଓ ନାଗରିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ରକ୍ଷା କରିପାରିବ । ଆମେ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରତି, ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଆମପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ପରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଥିଲେ ଓ କିପରି ସେହି ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର, ନାଗରିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ଆଇନର ଶାସନ ଭୃଷ୍ଟ ପଡ଼ିଛି, ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ଦେଖିବା ଯେ ଆମର ଏହି

ସାମାଜ୍ୟ କୌଣସିମତେ ନ୍ୟୁନ ନହେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଭାବରେ ଯେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶ ଦର୍ଶିଛି ଓ ଆମେ ଆଜି ଯେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଧାନ ଶିଳ୍ପସମୂହ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ଏ କଥା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ । ଅଳ୍ପ କେତେ ବର୍ଷ ହେଲେ, ବହୁସୁଖର କୃଷି ପଦ୍ଧତିରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଆମର କୃଷି-କାର୍ଯ୍ୟ ନୂତନ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରି ଯଥାର୍ଥରେ ଏକ ସବୁଜ 'ବିପ୍ଳବ' ଆଣିବା ବିଷୟରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି । ସାହିତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ବା ବୈଷୟିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିକ୍ଷାଗତ ସୁଯୋଗର ବିଶେଷ ପ୍ରସାର ଦର୍ଶିଛି, ଡକ୍ଟରୀ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରସାର ଦର୍ଶିଛି ଓ ଭାରତରେ ଆୟୁଷର ମାନ ଏକୋଇଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଯାହା ଥିଲା ତାହାଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ମୋତେ କେହି ଭୁଲ ବୁଝିବା ମୁଁ ଚାହେଁ ନାହିଁ । ମୁଁ କହୁନାହିଁ ଯେ, ଯେଉଁ କଲ୍ୟାଣ ନେଇ ଆମେ କାର୍ଯ୍ୟରତ କଲେ ସେ କଲ୍ୟାଣ ଆଜି ବାସ୍ତବରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଛି ଅଥବା ଆମେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ରଗତି କରିଛୁ ତାହା ଆମର ଆବଶ୍ୟକତାମୁତାସୀ ପ୍ରଚାର ବା ଆମ ଆକାଂକ୍ଷାନୁସାରେ ସନ୍ତୋଷଜନକ । ୧୯୪୭ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୪ ତାରିଖର ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଜବାହରଲାଲ ନେହରୁ ଆମର 'ସ୍ୱାଧୀନତା ଚକ୍ର' ବିଷୟ କହି ଜାଣି ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଏକ ନୂତନ ସମାଜ — ଯେଉଁ ସମାଜରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠି ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇ ରହିପାରିବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାରତୀୟ ନିଜର ଚରମ ବିକାଶପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇବାରେ ସମର୍ଥ ହେବେ, — ଗଠନର ଦାୟିତ୍ୱ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଆମେ ଆମପାଇଁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁ, ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟଠାରୁ ଆମେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ଦୂରରେ ଅଛୁ । ସେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଂପାଦକ ହେବାକୁ ତଥାପି ବାଣୀ ଅଛି ଏବଂ ମୋର ସ୍ୱପ୍ନର ଅବଶ୍ୟକ ଭାଗରେ ସେ

ବିଷୟରେ କିଛି କହିବାକୁ ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି । ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ, ଆମେ ଯାହା ହାସଲ ପାଇ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ବ୍ୟସ୍ତରହି ଯାହା କରିଛୁ ତାକୁ ଭୁଲିଯିବା ବା ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଅନୁଚିତ । ଆମ୍ଭ-ସମୀକ୍ଷା ଏକ ଭଲ କଥା, ଆମ୍ଭ-ଆନ୍ତରାତ୍ମା ନୁହେଁ । ଆମ ନିଜ ଆମ୍ଭ-ବିଶ୍ୱାସ ଜାଣିଶୁଣି ଆମେ ନଷ୍ଟ କରିଦେବା ବା ହରାଇ ଦେଇ ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ । ଏ କଥା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ୨୧ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଆମେ ପଛେଇ ଯାଇନାହିଁ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଆଗେଇଛୁ, କିନ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକତାମୁତାସୀ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର ସ୍ଥିତି ସଂବନ୍ଧରେ ପର୍ଯ୍ୟଲୋଚନ, ଏବଂ ଦ୍ରୁତ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ ଆମେ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ, ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆର୍ଥିକ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ଆମର ମୂଳ ସମସ୍ୟା ଆମର ବଡ଼ ସ୍ୱେଚ୍ଛା ହେଉଛି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଏବଂ ଆମ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଶତ୍ରୁ ହେଉଛି ଦେବାଶୟ । ଆମେ ତ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପଦ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ କର୍ମ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନ ଦେଉ, ସର୍ବ ନିମ୍ନ ଉପପୁକ୍ତ ଶାଳ ଲୁଗାପଟା, ବାସଗୃହ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ସୁବିଧା ନ କରୁ, ତେବେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ଆମେ ଜାଗସୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଥିଲୁ, ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକ ଫାକା ପୁସ୍ତକେ ଚିତ୍ରିତ । ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚତାରର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପଦ, ଉଚ୍ଚତାରର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସୃଷ୍ଟି ବିନିଯୋଗ, ସବୁ ଅର୍ଥନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବୈଷୟିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଉପଯୋଗ, ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ପରିଚାଳନାଗତ ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ଶୁଦ୍ଧତା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର ମନୋବୃତ୍ତି ଯାହା ବିନା ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଥିବା ଆମର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଉଠାଇ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଭାଷାରେ ଆମର

ସ୍ଵାଧୀନତାକୁ ବାସ୍ତବ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ବିକାଶ
ନିମନ୍ତେ ଆମକୁ ଉନ୍ନତ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ
ପଡ଼ିବ ।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କଥା ଯେ ଆମ ୨୧ ବର୍ଷ ସ୍ଵାଧୀନତାର
ଶେଷ ଭାଗକୁ ଦେଖି ମୂଳ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିଷୟ ଅନ୍ୟ
ବିଷୟ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ
ସୁଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯଦିଓ ଯଥାର୍ଥ, ତଥାପି ଏଗୁଡ଼ିକ ଦାରଦ୍ର୍ୟ
ଓ ଦେବାସ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଦୂର କରିବାରେ ଆମର
ସହାୟକ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଫଳତଃ, ଜାଗତ୍ୟ ବିଭେଦ
ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଓ ଆର୍ଥିକ ଅଣଉତ୍ପାଦକା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ,
ଯଥା: ଜାତିଆଣଭାବ, ଭାଷାଗତ ଆଞ୍ଚଳିକତା ଓ
ସାଂପ୍ରଦାୟିକତା ଭାବ ଜୋରସୋର ଗଢ଼ିବା ଦିଗରେ
ନିମନ୍ତେ ଯାଚିବାର ଉପାୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖି ଦେଖି ନିବନ୍ଧ
ହେଉଛି । ଶିଳ୍ପକରଣ ଓ ଆଧୁନିକତା ଫଳରେ ନୂତନ
ଗୋଷ୍ଠୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସଂଗଠିତା ଓ ଉତ୍ପା-
ଦକତା ପ୍ରତି, ଜାତି ପ୍ରଥା ଏକ ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଭାବରେ ସାମାଜିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ହ୍ରାସ
ହେଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦାତନ ବା ଚାକରୀ ଶେଷରେ
ଜାତି ଭାଙ୍ଗି କରିବାର ଅଛି ତାହା ମୁଁ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ।
ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥା ବା ବିଧାନ ସଭା ନିର୍ଦ୍ଦାତନ ପାଇଁ କିମ୍ବା
ସରକାରୀ ବା ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଚାକରୀ ପାଇଁ
ଯୋଗ୍ୟତା ହ୍ରାସକରେ ଜାତି ପ୍ରଣା ଉଠିବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅସଂଭବ । ବାସ୍ତବରେ, ଆମ ଜନଗଣନାରେ ଏବେ
ଜାତି ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଉ ନାହିଁ । ଆଉମଧ୍ୟ
ମୁଁ ଯେତେଦୂର ଜାଣେ, ଚାକରୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାତି ବିଷୟ ଉଠାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ତଥାପି
ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ ଜାତି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ
ପ୍ରବଳ ହେଉଛି । ସେହିପରି ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସଂସ୍ଥାମାନ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବା ଶିକ୍ଷାଗତ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି
ନିମନ୍ତେ ଭାଷାର ସ୍ଥାନ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଗୋଷ୍ଠୀଗତ ଉତ୍ପାଦକ
ଶକ୍ତି ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଯେତୁଆଣ—୧୯୭୯

ବା ଏକ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଭାଷାଭାଷୀ
ଲୋକଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ଚାକରୀ ପ୍ରସାର ଘଟାଇବା ପାଇଁ
ଯେ ଭାଷାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ତାହା ମୁଁ ବୁଝି
ପାରୁନାହିଁ ବା ଏହାର ଯଥାର୍ଥତା ଦେଖିପାରୁନାହିଁ ।
ତଥାପି ଏହି ଭାଷାଗତ ଭେଦ ଆଜି ଆମ ସାମାଜିକ
ଜୀବନରେ ଯେ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଛି
ସେତିକି ନୁହେଁ, ଆମ ଅର୍ଥନୈତିକ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ
ସେହିପରି ଆଞ୍ଚଳିକତା ଭାବର ଯଦିଓ ସେପରି କୌଣସି
ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ ତଥାପି ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ ହ୍ରାସକରେ ସେହି
ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରତି ଜଣକର ସେବା ମନୋଭାବ ଓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ଅବଦାନ ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବ ବୋଲି ଧରି ନିଆଯାଇପାରେ ।
କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଞ୍ଚଳିକତା ଭାବକୁ ଆନ୍ତଃ-ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା
ଓ ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ତଥା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକ ପ୍ରାପ୍ତ ପାଇଁ
ପ୍ରତିଯୋଗିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସ୍ଵରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବା
ଏକ ବିଷୟ ଯାହାକି ଜାଗତ୍ୟ ଏକତା ବା ଅର୍ଥନୈତିକ
ଦକ୍ଷତା ସହିତ ଖାପ ଖାଉନାହିଁ । ଶେଷରେ ଧର୍ମ,
ଯାହାକି ମନୁଷ୍ୟର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁଣର ଉତ୍ତରଣ ପାଇଁ ଏବଂ
ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରେ ଭ୍ରାତୃତ୍ଵ, ପରସ୍ପର ପ୍ରତି
ସମ୍ମାନ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ସେହି ଧର୍ମର
କହୁ ଅନୁଗାମୀ ଭାବରେ ଦଳଗତ ଦୃଷ୍ଟି, ଅକାମୀ ଓ
ନୈତିକତାଦ୍ରାବ କୁସଂସ୍କାର ଏବଂ ଦଳୀୟ ସଂଘାତ
ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ନିୟୋଜିତ । ଏପ୍ରକାର କର୍ମର
ସାମାଜିକ ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଜାଗତ୍ୟ ଐକ୍ୟ
ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରତିକୂଳ । ଏହି
ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ, ଯଥା: ଜାତିଆଣ ଭେଦ, ଭାଷାଗତ
ଭେଦ, ଆଞ୍ଚଳିକତା ଓ ସାଂପ୍ରଦାୟିକତା, ବାଲୁକା
ପରି ଦ୍ରବ ବଦଳୁଛି । ଯେଉଁ ହିଂସାମୂଳକ ବାସ୍ତବିକ
ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ତା'ର ଭିତରେ ହିଁ ଏମାନେ ବଦଳୁଛି ।
ଏହିସବୁର ଭିତରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶକୁ
ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ଏବଂ ଯେତିକି ବିକାଶ ଘଟୁଛି
ତାହା ଦେଶରେ ସାମାଜିକ ସ୍ଥିରତା ଓ ଜାଗତ୍ୟ
ଏକତା ଆଣି ଦେଇ ପାରୁନାହିଁ ।

ଆଜି ଦେଶରେ ଯାହା ଘଟୁଛି, ତାର ଏଇ କରୁଣ ଚକ୍ର ମୋର ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବାରୁ ସେମାନେ ମୋତେ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ । ଏହା କରବାକୁ ମୁଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛି କାରଣ ଆଜିର ଏ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବେଶୀ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ଯୁବକମାନେ । ଆମେ ଯେଉଁ ସବୁ ପୁରୁଣା ଲୋକ ଅଛୁ, ସମସ୍ତେ ଯିବା ବାଟରେ ଏବଂ ହୃଦୟ, ଏସବୁ ପ୍ରକୃତ୍ତିର ଚରମ କୁ-ପରିଣାମରୁ ଉଧୂର ଯାଇପାରୁ । କିନ୍ତୁ ଯୁବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଧୂରବାର ବାଟ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରକୃତ୍ତିକୁ ଏଡ଼ିବା ପାଇଁ ସେମାନେ କିଛି ନ କଲେ ସେମାନଙ୍କର ଯୌବନାବସ୍ଥା ଓ ଚରସହ ନିଜର ଦୀର୍ଘ ଜୀବନର ବାସନା ଏହି ପରିଣାମର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ । ଭାରତର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସେମାନେ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଫଳାଫଳ, ତାକୁ ସେମାନେ ହିଁ ଉପଭୋଗ କରିବେ । ଏହି ଫଳାଫଳ ଭାରତୀୟ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିବା କଳ୍ପନା ଅନୁଯାୟୀ ହେବ କି ଏହା ବିଘଟଣ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଅସାମର୍ଥ୍ୟ, ଧାର୍ଯ୍ୟତା ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ବିକାଶ ପାଇଁ ସୁଯୋଗର ଅଭାବ ଆଣିଦେବ, ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନ—ଯାହା ଆମେରିକା-ବାସୀଙ୍କ ମତରେ ଏକ 'ଚଉପଠି ନିୟୁତ ଡଲର ପ୍ରଶ୍ନ' ଦେଶ ଆଗରେ ଦେଖାଦେଇଛି ।

ମୁଁ ଏକ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବକ୍ତୃତା ଦେବାକୁ ବା ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଅନାରଣ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ । ବରଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିବି । ଆପଣଙ୍କ ପରି ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ପ୍ରକାର ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ କି ଶିକ୍ଷାଗତ ତାଲିମ ପାଇଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ ଓ ବିଶ୍ଵେଷଣ କରିବା ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ କିଛି ତାଲିମ ପାଇଛି । ଆପଣମାନେ ଅଧିକ ବିରୁଦ୍ଧ ସଂପନ୍ନ ଓ ବାସ୍ତବବାଦୀ ହୋଇପାରିବେ । ଗୋଟିଏ ଦେଶ ଭାବରେ ଭାରତ ବଂଶୀ ବୁଝାଏ ଏବଂ

ଜାତୀୟ ବିକାଶରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ଦକ୍ଷତାର ଭୂମିକା କ'ଣ ସେ ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଅଛି । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓ ହଠାତ୍ କୌଣସି ଲାଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଛି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବେ ବାସ୍ତବରେ ଜାତୀୟ ପ୍ରଥା, ଭାଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟ ଆଞ୍ଚଳିକତା ଓ ସାଂପ୍ରଦାୟିକତା ପ୍ରଭୃତି ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସ୍ଵାଧିକାର ଶକ୍ତି ଓ ଅନାବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆପଣମାନେ ହିଁ ଦେଖି ବୁଝିପାରିବେ । 'ସର୍ବୋପରି' ମୋ ପରି ସମାବର୍ତ୍ତନ ଭାଷଣ ଦେବାକୁ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଦେଶ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କର ଏକ ବିରଟ ପଣ ରହିଛି । ଏହିସବୁ ଗଲ ପ୍ରକୃତ୍ତିର ପ୍ରତିଭା ପାଇଁ ଏହି ସବୁର ଅନାବଶ୍ୟକତା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତି ଭବିଷ୍ୟତର ଶୁଭକାରକ ପରିଣାମ ସଂପର୍କରେ ବୟୋଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦେବା ନିମନ୍ତେ ଦେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା କ'ଣ ଯୁବ ସମାଜ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯେଉଁ ଦରିଦ୍ର ନାରୀପୁଣ୍ୟ ଜାତପ୍ରଥା, ଭାଷାଗତ ଭେଦ, ଆଞ୍ଚଳିକତା ଓ ସାଂପ୍ରଦାୟିକତାକୁ କିଛି ଉପକାର ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ଯେଉଁ ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞତା ବଶତଃ ଅନ୍ୟର ଶରବ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ଏ ପ୍ରକାର ଧୂଳି ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ଵାରା କୁପରିଚାଳିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵାର୍ଥ ସିଦ୍ଧି ପାଇଁ କାମ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଯୌବନ ସୁଲଭ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉତ୍ତେଜନା ନେଇ ଗଠନ ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଲିପ୍ତହେବା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ? ଏ ଦେଶରେ ଅନେକ ଗ୍ରାମ ଅଶାନ୍ତି ଦେଖା ଦେଇଛି । ଗ୍ରାମ ଉତ୍ତେଜନା ଓ ଗ୍ରାମ ବିଶ୍ଵାସନା ବହୁବାର ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିଫଳତା ଓ ଜାତୀୟ ସଂହତ ବିପନ୍ନ କରୁଥିବା ଗୁରୁଗୋଟି ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବାର ପ୍ରୟାସ ଏ ସବୁରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବାର ମୁଁ ଦେଖିନାହିଁ । ସାଥୀ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସାମାଜିକ ଓ ଜାତୀୟ ଚେତନାର ପ୍ରେରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଉପକାରୀ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଗ୍ରାମ ନେତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ

ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ କି ? ଯୁବ ସମାଜର ମହତ୍ ପ୍ରକୃତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ
 ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଭାରତରେ ଯେତେ
 ପୁସ୍ତକାଳୟ, ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଦେଶରେ ନାହିଁ । ଯଦି
 ପୁସ୍ତକାଳୟ ଲୋକେ ଖରାଦ, ତେବେ ସେଥିରେ ସେମାନେ
 ଉତ୍ତେଜିତ ହେବେ କାହିଁକି ? ପୁସ୍ତକାଳୟ ଲୋକମାନେ
 ଶୁଣିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଯୁବ ସମାଜ ରହିଯିବ । ଆଜି
 ଦେଶକୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଧି ଗ୍ରାସ କରିଛି ସେ ବିଷୟରେ
 ଯୁବ ସମାଜ ଗଣ୍ଡର ଚିନ୍ତା କରିବାର ସମୟ ଆସିଛି
 ଏବଂ ଏହାପରେ କିଛି କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ
 ଅଗ୍ରାହଣୀ ଉଚିତ । ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ
 ଯୁବମାନଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଖଟିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ନିଜର
 ଆଦର୍ଶ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖଟାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
 ଆମ ଜାତିର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ନିଶ୍ଚିନ୍ତ, ସେହି ଆଦର୍ଶର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମୁଁ
 କେବଳ ଯୁକ୍ତି ବାଡ଼ୁଛି । ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ, ଯୁବ
 ସମାଜ ହିଁ କେବଳ ଏହି ଆଦର୍ଶର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରି
 ପାରିବ । ଏଇ ବର୍ଷଟି ଗାନ୍ଧୀ ଶତବାର୍ଷିକ ବର୍ଷ ।
 ଆମର ଯୁବକମାନେ, ଦେଶର ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମେତ
 ପୁସ୍ତକାଳୟ ଦେଖାଇ ପାରିବେ ଯେ ଗାନ୍ଧୀବାଦ କେବଳ
 ବାହାର ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଶାନ୍ତି, ଅହିଂସା,
 ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା, ସହନଶୀଳତା, ଗଣ୍ଡର ଦେଶ ପ୍ରୀତି ଏବଂ
 ଗଣ୍ଡର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ନିଜକୁ ସମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା
 ସଂପର୍କରେ ତାଙ୍କର ବାଣୀ ଆଜି ଭାରତ ପତ୍ତରେ
 ସ୍ଵାପ୍ନାପେଷା ବେଶୀ ଆବଶ୍ୟକ । ଭାରତୀୟ ଭାବରେ
 ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା, ଭାରତ ଉପମହାଦେଶରୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର
 ବିଚାରଣ ଓ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାନବିକ
 ସମ୍ମାନ—ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିଶ୍ଚୟ କେହି ଅସ୍ଵୀକାର
 କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ
 ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଲଗାଇବା ନିମନ୍ତେ କର୍ମସୂଚୀ ତିଆରି
 କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ କି ? ଭାରତର ସାମାଜିକ ଓ
 ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଆଜି ଏକ ବିରାଟ ନୂତନ
 ଆନ୍ଦୋଳନ ଆବଶ୍ୟକ । ରାଜନୈତିକ ସମତା ବା

ସରକାରୀ କଲର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଦଳର
 ରାଜମତ ଏ ଅଭିକୃତ୍ତି ଆଣି ଦେବେ ନାହିଁ । ଏ
 ଅଭିକୃତ୍ତି ପଥକୁ ଯେଉଁ ମାନସିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧନ ଅବରୋଧ
 କରୁଛି, ତାକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ଦରକାର । କେବଳ
 ଯୁବ ସମାଜ ହିଁ ଏହି ନୂତନ ଚେତନା ସୃଷ୍ଟି କରି
 ପାରିବ । ଏହା କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ହିଁ ଏକ
 ଦୀର୍ଘ-ମିଆଦ ବାସ୍ତବ ସ୍ଵାର୍ଥ ରହିଛି । ମୋର ଦୃଢ଼
 ବିଶ୍ଵାସ ଯେ, ଯୁବକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀର
 ଆହ୍ଵାନକୁ ଶୁଣି ପାରିବେ ଏବଂ ଯେଉଁଠି ଆମେ ପୁସ୍ତକାଳୟ
 ବୟସ୍କ ଲୋକ ବିଫଳ ହୋଇଛୁ ସେଠାରେ ସେମାନେ
 କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

ମୋର ଏହି ଭାବଧାରା ସହିତ ଆପଣମାନେ ଯଦି
 ଏକମତ ହୁଅନ୍ତୁ ତେବେ ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ତାକୁ
 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣ କପରି କାମ କରିବେ
 ସେ ବିଷୟରେ ହୃଦୟ ମୋତେ ପଚାର ପାରନ୍ତୁ । ମୁଁ
 ଜାଣିଶୁଣି ଏ ବିଷୟ କହି ନ ଥିଲି, କାରଣ ମୋ
 ମତରେ ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଏବଂ ଆଗରୁ
 କହିଥିବା ଖଲ ପ୍ରକୃତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବିଚାରରେ ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ
 ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ମସୂଚୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ତଥା ଜାତିକୁ ସୁସ୍ଥ
 ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଦେବାର ଦାୟିତ୍ଵ ମୂଳତଃ ଆପଣ-
 ମାନଙ୍କର । ନିଜେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଆପଣଙ୍କୁ
 ଏହି ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଓ ଦୃଢ଼
 ବିଶ୍ଵାସ ଆଣିଦେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ସମାଧାନ ପଦ୍ଧାତ୍ମକ
 ଆପଣ ବାହାର କରିବେ ତାହା ବେଶୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
 ହେବ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ ଚିନ୍ତାର ଫଳ ।
 ତଥାପି ମୁଁ କେତେକ କର୍ମସୂଚୀ ବିଷୟ କହିବି ଯାହାକି
 ଆପଣମାନେ ବିଚାର କରିପାରନ୍ତୁ । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି,
 ଆମ ଦେଶର ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆମର ତଥାକଥିତ
 ହରିଜନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ୧୭ ପୃଷ୍ଠା ଦେଖନ୍ତୁ

ଦୁଇଁନର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ସଂଚୟ କରନ୍ତୁ

ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍ ସେଭିଂସ୍ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଆଜି ଫିକ୍ସଡ୍ ଡିପୋଜିଟ୍
ଏକାଭଣ୍ଡ ଖୋଲନ୍ତୁ ।

*ଏହି ଏକାଭଣ୍ଡରେ ଟ ୫୦୦୦୦ କରି ଜମା ଦିଆଯାଇ ପାରିବ

*ଜଣକିଆ ଏକାଭଣ୍ଡରେ ଟ ୨୫,୦୦୦ ଓ ଯୁଗ୍ମ ଏକାଭଣ୍ଡରେ
ଟ ୫୦,୦୦୦ ଜମା ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ।

*ପ୍ରତି ଟ ୫୦୦୦୦ ଜମା ଉପରେ ୫ ବର୍ଷ ପରେ ଟ ୨୨୫୦ ପଇସା
ମିଳିବ ।

ଜମା ଟଙ୍କାରୁ ମିଳୁଥିବା ଲାଭ ଉପରେ ଆୟକର ପଡ଼େ ନାହିଁ
ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ପାଇଁ ନିକଟତମ ଡାକଘରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରନ୍ତୁ ।

ଲୋକ ସଂପର୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଡକ୍ଟର କରଣ ସିଂହ

ଶିଳ୍ପାଳୋଚନା ଓ ସ୍ୱଦେଶପ୍ରିୟ ସହ ଦେଶ

ଗଠନ କରନ୍ତୁ

ଛାତ୍ର ସମାଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଡକ୍ଟର କରଣ ସିଂହଙ୍କ ଉଦ୍‌ବୋଧନ

୧୯୭୯ ଜାନୁଆରୀ ତା ୧୮ ରିଶ ଶନିବାର ଦିନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସବରେ କେନ୍ଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ବେସାମରିକ ବିମାନ ଚଳାଚଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ଡକ୍ଟର କରଣ ସିଂହଙ୍କ ଗାଣନା ସ୍ୱରଣ ।

ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ପରେ ଯେଉଁ ବଂଶଧର-
ମାନେ ବୟଃସ୍ତ୍ରୀୟ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ମନରେ ବିଦେଶୀ ଶାସନ ଖୁବ୍ ବେଶୀ ହେଲେ
ଶେଷକର ସ୍ୱାଧୀନତା ପରବର୍ତ୍ତୀ
ସେହି ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇ ଆଜି
ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ । ଯେଉଁ-
ଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଆଜି ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଉଛି
ସେମାନେ ମୋଠାରୁ କମ୍ ବୟସ୍କ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆମେ
ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାଧାରଣ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ
ରହିଲୁ । ତେଣୁ ମୋର ସାହା ବଳବ୍ୟ ମୁଁ ତାହା
ପାଠରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବଶିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ଓ
ଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କୁ କହିବା ଅପେକ୍ଷା ଏହି ଶିକ୍ଷା-

ପାଠର ଜୀବନସ୍ତ୍ରୀତ ଶୁଣିପାରିବାକୁ କହିବାକୁ
ଶ୍ରେୟସ୍କର ମନେ କରେ । ମୁଁ ବିଶେଷ ସୁଖୀ ଯେ
ନିଜର ସମ୍ପଦ ତଥା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଐତିହ୍ୟ ଓ ଶିଳ୍ପ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ ଅଗ୍ରଗତି ଯୋଗୁଁ ସମ୍ବଲପୁର
ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇ
ପାରିଛି ଓ ଆଗାମୀ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ନିର୍ମାଣପାତ୍ରରୂପୀ
ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆମର ଯୁବକଯୁବତୀ-
ମାନଙ୍କର ମନ ଓ ହୃଦୟ ଗଠିତ ହେବ ।

ଆଜିର ଭାରତୀୟ ଯୁବକମାନଙ୍କଠାରେ ପୂର୍ବ
ବଂଶଧର ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ କି ଆମର ସ୍ୱାଧୀନତା
ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ ଚଳାଇଥିଲେ ଓ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କର ସେହି ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଦେଶପ୍ରିୟ ଓ

ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁର ଅଗ୍ର ବରଦେବୀ କୁହାଯାଉଛି । ଆମର
 ଭରଣ ବଂଶଧରମାନଙ୍କର ଆଗରେ ଭବିଷ୍ୟତର
 କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନ ଶବ୍ଦ ନଥିବା ଓ ଅଣ-ଗଠନ ମୂଳକ
 କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ନିଜର ମାନସିକ ଓ ବୌଦ୍ଧିକ
 ଶକ୍ତିର ଅପତୟ କରୁଥିବା ଚଷମ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି ।
 ଏହି ସମାଲୋଚନା କେତେକାଂଶରେ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇ-
 ଶାରେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଯେ ଆମର ପ୍ରବଚନୀମାନଙ୍କ
 ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି ଗୁଣରେ ନିକୃଷ୍ଟ ତାହା ମୁଁ
 ସ୍ୱାର୍ଥୀନତା ପରିବର୍ତ୍ତୀ ସୁନ୍ଦର ଲୋକ ହିସାବରେ ମାନି
 ନେବାକୁ ଅସମର୍ଥ । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଆଜି କେବଳ
 ଭାରତର ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଯୁବଶକ୍ତି ଅଶାନ୍ତ
 ହୋଇ ଉଠିଛି । ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ ଆମ ସମାଜ
 ଓ ଆମ ଜୀବନଧାରଣ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବରଦେବୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ
 ସଂଘଟିତ ହେବା ଏହାର ମୂଳ କାରଣ ଭଳି
 ଜଣାଯାଏ ।

ଏହା ଫଳରେ ନିକୃଷ୍ଟ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ନୂତନ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଖା ଦେଇଛି
 ଓ ଅନେକ ସମୟରେ ତାହା ବୟୋବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କର
 ଦୁର୍ବୋଧ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ବିଭିନ୍ନ
 ପୁରୁଷର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଯୋଗ ସ୍ଥାପନ
 କରିବା ଏକ ଗୁରୁତର ସମସ୍ୟା ରୂପେ ଦେଖା-
 ଦେଇଛି । ବୟସ୍କମାନେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆଶା-
 ଶୀତ ଭାବେ ବଶିଷ୍ଠାଳା ଓ ଅବାଧ୍ୟ ମନେକରୁଛନ୍ତି,
 ଯୁବକମାନେ ମଧ୍ୟ ବୟସ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ—ନିବୋଧ
 ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ପ୍ରତିଦି ସ୍ୱାଶୀଳ ଏବଂ ପ୍ରଗତିର ପରି-
 ପତ୍ନୀ ବୋଲି ବିବରୁଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପରିମାଣ ସୁଗରେ ପୃଥିବୀର
 ଉତ୍ତର ଅଂତର ପରିବର୍ତ୍ତନର ଦୃଷ୍ଟିକାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା
 ରୂପାନ୍ତରଣ ହେଉଥିବାବେଳେ ଆମେ ଭାରତର
 ଅଧିବାସୀମାନେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ କେତେକ
 ପରିମାଣରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇପଡ଼ିଛୁ । କିନ୍ତୁ ଏହା

ସତ୍ତ୍ୱେ ଆବହମାନ କାଳରୁ ରହି ଆସିଥିବା
 ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୃଷ୍ଟିକାକୁ ଆରମ୍ଭ କର
 ଦାଉଦ୍ୱାରା ସୀମାରେଖା ଭାଙ୍ଗିଦେବା ପାଇଁ
 ପୃଥିବୀର ବୃଦ୍ଧତା ଦେଖିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମର
 ବାଛିନେବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ନି
 ଆବଶ୍ୟକ । ଆମର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦରକାର,
 କିଭଳି ଭାବରେ ? ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ହୋ
 ପାରେ—ଗଠନମୂଳକ ବା ସୃଜନାତ୍ମକ ଓ ଧ୍ୱଂସାତ୍ମକ
 ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନର ରୂପରେଖ ବିଶେଷତା
 ଦେଖିର ଯୁବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର
 ଏହି ବିରାଟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯୁବକମାନଙ୍କର ଯେ
 ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି ଓ ସେ ସଂପର୍କରେ ଯେଉଁସବୁ କର
 କରାଯାଉଛି ସେ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଆଜି ସେ
 ନମ୍ରତାର ସହିତ ଆପଣମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆଲୋଚନା
 କରିବାକୁ ଚାହେଁ । କାରଣ ଆମେ ଯେ କେବଳ
 ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷାରେ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ
 ପରଂପରାର ଦାୟିତ୍ୱ ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଦେଶ
 ପ୍ରୀତି ଓ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ଜାଗାୟ କାର୍ଯ୍ୟକର
 ସଂପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଆମର ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ପରଂପ
 ରହିଛି ଓ ସେ ବିଷୟରେ ମୁଁ ବିଶେଷତା
 ସଚେତନ । ଆମ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀର ଯଥାର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି
 ପାଦନ ଓ ତାହାକୁ (ଉତ୍ତରାଧିକାରୀକୁ) ରକ୍ଷିତ
 କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମକୁ ଆମର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ
 ଶାସ୍ତ୍ରୀକ, ମାନସିକ ଓ ଆତ୍ମିକ କଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାର
 କରିବାକୁ ହେବ ।

ଗତ ୨୦ ବର୍ଷର ଅନୁଭୂତିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପା
 ଯେ ଆମେ ଯଦି ସ୍ୱାର୍ଥୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟ
 କେତେକ ଜାତୋଲ୍ୟମାନ ଆଦର୍ଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା
 ଅସମର୍ଥ ହେଉ ଓ ଆମର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ
 ସମୟରେ ଯେଉଁଭଳି କଷ୍ଟ ଓ ତ୍ୟାଗ ସ୍ୱୀକାର
 କରିଥିଲେ, ତାହା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ହେଉ ତେବେ

ଆମ ଦେଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁସବୁ ବିପତ୍ତି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛି ତାହାର ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଅଥବା ଆମ ସ୍ୱପ୍ନର ନବଭାରତ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସମସ୍ତ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ । ନୂତନ ଭାରତ ଗଠନ ପାଇଁ ଆମେ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେଥିପାଇଁ ଆମ ସାମର୍ଥ୍ୟର ଅଭାବକୁ ସଫାସିଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଆମକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନେବାକୁ ହେବ । ଅସ୍ପଷ୍ଟ ସୁଦେଶପ୍ରିୟ ଓ ମାତୃଭୂମିର ସେବାପାଇଁ ସଫାରଣ ଅଭିଳାଷ କେବଳ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଆମେ ଅନେକ ସମୟରେ ନବ ଭାରତ ଗଠନ ସଂପର୍କରେ ଅନର୍ଗଳ ବକ୍ତୃତା ଦେଇ, କିନ୍ତୁ କଠୋର ଆତ୍ମସୂଚିତ୍ୱ ବିନା ସେ ଏହା ଅର୍ଥସ୍ଥାନ ଆମେ ତାହା ଉପଲବ୍ଧ କରୁନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରତିଭାର ଶତକଡ଼ା ୧୦ ଭାଗ ହେଉଛି ପ୍ରେରଣା ଓ ଶତକଡ଼ା ୯୦ ଭାଗ ଅଧ୍ୟବସାୟ ବା ପରିଶ୍ରମ । ଦେଶଗଠନ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ କୁହାଯାଇ ପାରେ ।

ଆମର ପ୍ରାଚୀନ ଐତିହ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ଷିତ ଅନେକ ମୂଲ୍ୟବାନ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରୁ ସାଧନା ଓ ସିଦ୍ଧିର ସଂପର୍କ ଅନ୍ୟତମ । ମନୁଷ୍ୟ ନ କରି ପାରିବ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଓ ଶୃଙ୍ଖଳା ନ ରହିଲେ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ସମୃଦ୍ଧ ଓ ସୁଦୃଢ଼ ଭାରତ ଗଠନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ ଉଚ୍ଚରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଆତ୍ମସଂଯମ ବା ସାଧନା କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମୁଁ କହିଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ହିମାଳୟରେ ଥିବା ଅଗ୍ନିମକୁ ଯିବା ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ଆମର ପରମ୍ପରା ଏକାନ୍ତ ବା ଅଧିକାଂଶକାଳ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଅସ୍ମିକାର ଭେଦ ବୋଲି ଯେଉଁ ଧାରଣା ରହିଛି ତାହା ଏକ କୌତୂହଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ବସ୍ତୁତଃ ଆମ ସଂସ୍କୃତିକ ଇତିହାସରେ ଉଚ୍ଚତର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର

କରିଥିବା ଉତ୍କଳସଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ବିଚାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଅସ୍ମିକାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ସାଧନା ବିଷୟରେ କହିବାବେଳେ ମୁଁ ତାହାକୁ ଭରଣ ତଥା ସମଗ୍ର ରୁପଗାନ୍ଧୀ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ପଦ୍ଧତି ବୋଲି ବିଚାର କରୁଛି ।

ଏହି ପଦ୍ଧତିରୁ ଚାହେଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟ ରକ୍ଷିତ ବା ମୁଁ ଜାଣେ । ପ୍ରଥମଟି ହେଲେ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଶକ୍ତି । ଗୋଟିଏ ବିପତ୍ତି ଦେଶ ଗଠନ କରିବା ଦୂର୍ବଳ ଲୋକର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ସ୍ୱାମୀ ହିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଭାଷାରେ କହିବାକୁ ଚାଲେ ମହାନ ଅଗତର ଭୃତ୍ତି-ଉପରେ ବିପତ୍ତି ଉଦ୍ଧାରଣ ଗଠନ କରିବା ନିମନ୍ତେ “ଲୌହ ମାଂସପେଶି ଓ ଉପତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଯୁବକ ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ଆମ ଦେଶର ଯୁବକମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ହେଲେ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଏହା ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସାଧାରଣ ଭାବେ କହିବାକୁ ଚାଲେ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ଯେଉଁ ପରି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା କଥା ତାହା ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ଦିଆଯାଇ ନ ଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ବିଭିନ୍ନ କ୍ରୀଡ଼ା ଓ ଖେଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମର ଜାଗାୟମାନ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟମାନ ଅପେକ୍ଷା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ମାନବ ସମାଜର ଏକ ସପ୍ତମାଂଶ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ କ୍ରୀଡ଼ା କୌଶଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ଭାରତୀୟମାନେ ଯେଉଁ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଥାଉଁ ତାହା ଆଦୌ ବିଚାରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆମ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ନିକୃଷ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନର ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ପ୍ରତିଫଳନ । ତେଣୁ ଅଧିକ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ସଫଳତା ହାସଲ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମର ଯୁବକମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ଏକ ଆବଶ୍ୟକ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଛି ।

ଆମର ଆତ୍ମ-ପ୍ରସ୍ତୁତି ସଂପର୍କୀୟ ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଷୟଟି ହେଲା ବୌଦ୍ଧିକ ଶକ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟଗତ କୌଶଳ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇପାରେ । ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଗତ ସୁଗତରେ ବାସ କରୁଥାଉଁ ଓ ଏହାର ଦ୍ଵାରା ଆମର ଆଖି ଆଗରେ ପୃଥିବୀକୁ ରୂପାନ୍ତରଣ କରାଯାଇ ପାରୁଛି । ସ୍ଵରଚର ପ୍ରଗତିରୂପୀ ରଥ ଦେହରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଶକ୍ତିକୁ ବାହା ହୁଅ ନ ଗଲେ ଆମର ସ୍ଵାଧୀନତା ସଞ୍ଚିତ ଯେଉଁ କେତେ ଶତାବ୍ଦୀର ଅନଗ୍ରସରତାକୁ ଆମେ ଘେନି ଆସିଛୁ, ତାହା ଦୂର କରି ପାରିବା ନାହିଁ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ମଧ୍ୟରେ ରୂପମାନେ ଯଦି ବୌଦ୍ଧିକ ମୂଲ୍ୟନର ଅଭାବକୁ ସାଧନ ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜ ପଥରୁ ଅପସରି ଯାଇ ଅଣଭାବ୍ୟତା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରନ୍ତୁ, ତେବେ ବୁଝାନ୍ତୁ ବିଶ୍ଳେଷଣରେ ସେମାନେ ଯେ କେବଳ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ତାହା ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ଦେଶର ମଧ୍ୟ କ୍ଷତି ଘଟିବ । ଆମ ଦେଶଭଳ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ଅନ୍ତରାଳ ଦେଶରେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ଏକ ମହାତ୍ଵ୍ୟ ସୁଯୋଗ । ତେଣୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗୁରୁ ଜୀବନର କେତେ ଲକ୍ଷ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର 'ଅଶାନ୍ତି'ରେ ଅପଥ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଗଣ୍ଠର ଉଦ୍‌ବେଗର ବିଷୟ । ବିଶ୍ଵ-ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ଯେ ଅତିମାତ୍ରାରେ ବ୍ୟୟ ସାପେକ୍ଷ ଏ କଥା ବୋଧହୁଏ ସମାଜରେ ବିଶେଷଭାବେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦେଶ ଗଠନ ପାଇଁ ନିଜକୁ ବୌଦ୍ଧିକ ଶକ୍ତିରେ ସଜ୍ଜିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୁରୁମାନେ କଲେଜ ଓ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ସମୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଯୋଗ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ କହିପାରେ ଯେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ସଜନୈତକ ଜୀବନର ଉନ୍ନାଦନା ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣମାନେ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବେ; କିନ୍ତୁ ଗୁରୁ ଜୀବନକୁ ଧ୍ୟାନ କରି ତହିଁର ଟିକିଏ ରାସ

ଆସ୍ଵାଦନ କରିବାରେ ଆପଣମାନଙ୍କର କୌଣସି କିଛି ହେବ ନାହିଁ ।

ଆତ୍ମ-ପ୍ରସ୍ତୁତିର ତୃତୀୟ ବିଷୟ ହେଲା ଶୃଙ୍ଖଳାବୋଧ ଓ ଏକତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କ୍ଷମତା । ଆମ ଦେଶରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିଭାର ଅଭାବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିଭାକୁ ଜାଣିବା କୃତ୍ଵାକର ସୁଦୃଢ଼ ଆଧାର ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ର ରଖିବାକୁ ଆମ ସାମର୍ଥ୍ୟର ଅଭାବ ରହିଛି । ଅଳ୍ପଦିନ ତଳେ ଜାପାନ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାପାଇଁ ମୋର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ସଂଘଟିତ ଧ୍ୟାନବଶେଷ ଉପରେ ସେହି ଦେଶ ନିଜକୁ ସେପରି ପୁନର୍ଗଠିତ କରିପାରିଛି ଓ ଆଜି ସମୃଦ୍ଧିର ନୂତନ ଶିଖରରେ ଉପମତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟଗତ ବିଦ୍ୟାର ଅଗ୍ରଗତିରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଜଗତକୁ ଯେପରି ଆହ୍ଲାନ ଜଣାଇଛି, ତାହା ମୋ ମନରେ ଗଭୀର ରେଖାପାତ କରୁଥିଲା । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଜାପାନମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆମେ କମ୍ ପ୍ରତିଭାବାନ୍ ନୋହୁଁ; କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଆମକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଆମର ଶୃଙ୍ଖଳା ଓ ମିଳିମିଶି କାମ କରିବା କ୍ଷମତା ସତ୍ତ୍ଵେ କମ୍ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇପାରିଛି । ଏହି କାରଣରୁ ଆମ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁବକ ଯେ କେବଳ ଶକ୍ତି ଓ ମନରେ ବଳିଷ୍ଠ ହେବା ଉଚିତ ତାହା ନୁହେଁ, ଅଧିକତ୍ର ଏକତ୍ର ମିଳିମିଶି କାମ କରିବାକୁ ଶିଖିବାଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଜାଣିବା ଉନ୍ନତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ ଅବଦାନ ଦେଇ ପାରିବେ । ବିଜ୍ଞାନ ବା କାର୍ଯ୍ୟଗତ ବିଦ୍ୟା, ବ୍ୟବସାୟ ବା ବାଣିଜ୍ୟ, କୃଷି ବା ଶିଳ୍ପ, ସଜନୀନ ଅଥବା ସମାଜସେବା, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉ ନା କାହିଁକି ନିଜକୁ ଗୋଟିଏ ସୁସମଜ୍ଞ ଦଳର ଅଙ୍ଗ ଭାବି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସ୍ଵାଧୀନ ସାମ୍ବଲ୍ୟର ସାରମର୍ମ; ଦେହର ଆବାହନ ମନ୍ତରେ 'ସହ ଉତ୍ତମ' କରାଯିବାହାର୍'ର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

ପରିଶେଷରେ ଆମ ସାଧନାର ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ସର୍ବଶେଷ ବିଷୟ ହେଉଛି ପ୍ରକାତ ତଥା ଉନ୍ନତ ସ୍ଵଦେଶ-ପ୍ରୀତିର

ଅଭିକୃତ ସାଧନ । ଏ କଥା ସତ ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ସ୍ୱଦେଶ ପ୍ରେମୀ କହୁ ଓ ସହଜରେ ଏକାଠି ହୋଇ ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କରୁ ଓ ଜାତୀୟ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରୁ ; କିନ୍ତୁ ଜାତୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ପ୍ରାଦେଶିକ ଅଥବା ଭାଷାଗତ ବା ଜାତିଆଣ ଅଥବା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଶତ୍ରୁ ସ୍ୱାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ରବ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମର ସ୍ୱଦେଶ ପ୍ରୀତି ବା ଦେଶାତ୍ମବୋଧ ଖୁବ୍ ପଛକୁ ହଟିଯାଏ । ଜାତୀୟ ଜୀବନରେ ଯେଉଁ-ମାନେ ଭାଷା ଓ ଅଞ୍ଚଳର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ କଦର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଭାବେ ଯେ ଦେଶପ୍ରତି ସର୍ବାଧିକ ଅନୁରୋଧ ନ ରହିଲେ କ୍ଷୁଦ୍ର ସ୍ୱାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଜାତୀୟ ଏକତା ଓ ପ୍ରଗତି ପ୍ରତି ଗୁରୁତର ବିପଦର କାରଣ ହୋଇପଡ଼ିବ ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୁଁ ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ଅନ୍ୟତମ ମନୋଧାରୀ ଶ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦ, ଯେ କି ଏହି ଶତାବ୍ଦୀର ଅନ୍ତରାଳରେ ଉଚ୍ଚ ଜାତୀୟବାଦୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ମତ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛି । ପରୋପ ପ୍ରତିରୋଧ ନୀତି ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଯାଇ ସ୍ୱଦେଶପ୍ରୀତି ବା ଦେଶାତ୍ମବୋଧ ସଂପର୍କରେ ସେ ଆମର ଶଦ୍ଦାବଳୀରେ ଯାହା କହିଯାଇଛନ୍ତି, ତାହା ଆମ ଦେଶର ଯୁବକ ଯୁବତୀମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣକୁହରରେ ସଦାସଦା ଝଙ୍କୁତ ହେବା ଉଚିତ :—

“ସ୍ୱଜନାତରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମର ସ୍ଥାନ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଜ ଦେଶ ତଥା ଦେଶବାସୀ ଓ ଜାତିର ଗୌରବ ସମ୍ପର୍କ ଓ ସୁଖ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ନିଜ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମାହତ ଦେବାରେ ଯେଉଁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆନନ୍ଦ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନଶୀଳ ଲାଭକରିବାରେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଭୂତ ହୁଏ, ଦେଶ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥାନତା ପାଇଁ ସ୍ୱିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଦେଖିଲେ ଯେଉଁ ପୁଲକ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଜାତିର ପିତାମାନଙ୍କ ସହିତ

ମିଳିତ ହେବାରେ ଯେଉଁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସୁଖ ରହିଛି, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରେମ ନିହିତ ଅଛି । ମାତୃଭୂମିର ମାଟି, ଭାରତୀୟ ସମୁଦ୍ରର ପବନ ଓ ଭାରତର ପାହାଡ଼ ପର୍ବତରୁ ପ୍ରବାହିତ ନଦୀର ଜଳ, ଭାରତର ଭାଷା, ସଙ୍ଗୀତ ଓ ପଦ୍ୟ, ଭାରତୀୟ ଜୀବନର ଦୃଶ୍ୟ, ଶବ୍ଦ, ସ୍ତର ବା ଅଭ୍ୟାସ ଓ ପ୍ରୋତ୍ସାହକ ପରିଚ୍ଛଦ, ଭାରତୀୟ ଜୀବନର ଶକ୍ତିମାତ୍ର ଦେଖି ଶୁଣି ବା ଚିତ୍ତକରି ଶରୀରରେ ଯେଉଁ ଗୋମାତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ତାହାହିଁ ଏହି ପ୍ରେମର ସ୍ୱାଭାବିକ ମୂଳ ସ୍ୱରୂପ । ଅଞ୍ଚଳର ଗୌରବ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଯତ୍ନଶୀଳ ଓ ରବିଷ୍ୟତର ଆକାଂକ୍ଷା ଏହାର ଗଣ୍ଡି ଓ ଶାଖା ପ୍ରଯାଖ୍ୟା । ଦେଶ ପାଇଁ ଆତ୍ମ-ବଳ ଓ ଆତ୍ମ-ବିପୁତ୍ତି, ମହତ୍ୱ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ସହନଶୀଳତା ଏହାର ଫଳ ।”

ଆମର ସ୍ୱଦେଶପ୍ରୀତି ଯେତେ ପ୍ରଗାଢ଼ ହେଉ ପଛକେ ତାହା ଯେପରି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଯାଏ ଓ ଆମକୁ ଅନ୍ଧ କରି ନ ଦିଏ ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଦେବା ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସବୁ ଦିଗରୁ ନୂତନ ଚିନ୍ତାଧାରା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ବିଶ୍ୱର ହିତପାଇଁ ଜାମ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆମ ଅଞ୍ଚଳ ମହତ୍ତ୍ୱର ଅନ୍ୟତମ ଗୁଣକାଠି ଥିଲା । ଆଧୁନିକ ଭାରତର ବିଶିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷୟ ଉପରେ ଅଧିକ ଜୋର ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱ ସମାଜର ଅନ୍ୟତମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗ ହୋଇଥିବାରୁ ଭାରତର ସେଥିପ୍ରତି ଯେ ନୈତିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି, ସେ ବିଷୟରେ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ଓ ଶ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦ, ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ଜବାହରଲାଲ ନେହରୁ ବିଶେଷ ସଚେତନ ଥିଲେ । ଆମର ସ୍ୱଦେଶପ୍ରୀତି ଆମକୁ ଶ୍ୱାସରୁଚି ଓ ହୃତଗୁଚ୍ଛି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହା ପ୍ରଶସ୍ତ ଓ ଉଦାର ଆବେଗରେ ପରିଗତ ହେଲେ ଆମ ଜାତୀୟ ଉନ୍ନୟନରେ ଅନୁଦିନ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ବହିର୍ଜଗତ ସହିତ ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂପର୍କକୁ ବଳିନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱ ସମାଜର

ଜନ୍ମକୁ ଉତ୍ତର କରାଇବା ଆମର ଚରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ହେବ ଓ ଜନ ସମାଜକୁ ଧ୍ୟାନ କରାଯାଇ ଭଲ ମାର୍ଗଦର୍ଶି
ସୃଷ୍ଟିରେ ବିଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତିକୁ ଉପଯୋଗ କରି ନ ଯାଇ
ଆମର ଏହି ପୃଥିବୀରୁ ଅସ୍ତବ ଓ ଦାଶତ୍ୟ ଦୂର କରିବା
ଲାଗି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି । ଏହି ବିଶ୍ୱ ସମାଜରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଓ ବଡ଼ ସବୁ ଦେଶ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗ ଓ
ସମନ୍ୱୟ ରଖା କରିବେ ଓ ଅବାଧରେ ନିଜ ଉନ୍ନୟନ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରସର ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତଙ୍କ
କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କିଛି ପରମାର୍ଥରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଦୁଃଖ ଓ ସନ୍ଦେହରେ ଆଜ୍ଞାନ ଆଜର ଏହି
ପୃଥିବୀରେ ଏହା ଏକ ଅତି ଆଦର୍ଶବାଦୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ବୋଧ ହୋଇପାରେ । ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟର ଦେବତା
ଉପରେ ଆମର ଯେଉଁ ମୌଳିକ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି,
ତହିଁର ଯଦି କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରଣା ଥାଏ ତେବେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ
ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଆଶା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ

ସେଥିପାଇଁ ଆମକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ।
ନୂତନ ବିଶ୍ୱ ସମାଜ ଗଠନରେ ଆମର ଯେଉଁ
ଭୂମିକା ରହିଛି, ତହିଁରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା
ଆମକୁ ଏକ ନୂତନ ଭାରତ ଗଠନ କରିବାକୁ
ଯାହାକି ଅର୍ଥମତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମ୍ଭବ, ସାମାଜିକ
କୋଶରୁ ମୁକ୍ତ, ରାଜନୈତିକ ଭାବେ ସୁସଂଗଠିତ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବେ ଗତିଶୀଳ ହୋଇପାରିବ । ଶାସ୍ତ୍ର
ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ବୌଦ୍ଧିକ ଦକ୍ଷତା, ନିରମେଶ
କରିବାରେ ଶୃଙ୍ଖଳା, ଆବେଗମୟ ଅପତ
ସୁଦେଶ ପ୍ରୀତି ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଯେ ଯୁବ-ସମାଜ
ଏକ ଭାରତ ଗଠନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ, ତା
ମୁଁ କହି ରଖୁଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଆଣି ଆଗରେ
ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଧାର୍ଯ୍ୟବାଦୀକ
ଏହିଭଳି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯୁବକ ଓ ଯୁବିକା ସୃଷ୍ଟି
ଏହାହିଁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ କାମନା ।

୧ ପୁଣ୍ୟର ଅଗଣିତ୍ୟାଂଶ

କରାଯାଉଛି ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ମାନବିକ ସମ୍ମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ପାଇଁ ଅନ୍ତଃସାମୂହ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା । ଆମେରିକାରେ
ଗୋରା ଗୁମ୍ଫାମାନେ ତାଙ୍କ ଦେଶରେ ଥିବା କଳା
ଲୋକଙ୍କର ମାନବିକ ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନେକ
କିଛି କରିଛନ୍ତି । ଆମ ଦେଶରେ ଆମର ଆଦର୍ଶବାଦୀ
ଗୁମ୍ଫା କରୁ ମାନେ ସେହି ପ୍ରକାର କର୍ମପୂର୍ତ୍ତା କାହିଁକି
ତଥାପି ନ କରିବେ ତାର କାରଣ ମୁଁ ଦେଖୁନାହିଁ ।
ସେହିପରି ସାଂପ୍ରଦାୟିକତା ରୂପକ କାଟି ଯେଉଁଠି
ତାର କୃତ୍ରିମ ମସ୍ତକ ଉତ୍ତେଜନ କରୁଛି, ସେହି
ଅଞ୍ଚଳର ଏକ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ଗୁମ୍ଫା ସମାଜ
ତାର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଖଟାଇ ଏକ ସାଂପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ । ପୁନଶ୍ଚ
ଗୁମ୍ଫାମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଭାରତୀୟ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ
ଓ ଆମର ବହୁ ଭାଷାଭାଷୀ ସଭ୍ୟତାରୁ ଜାତ
ହୋଇଥିବା ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତିର ପରମ୍ପରା ବିଷୟ

ଜାଣିବା ବିଷୟରେ ଆଗଭର ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ
ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ମାନ ଓ ସୁସଂପର୍କ
ବିଷୟରେ ଉଦ୍ୟମ କରିପାରନ୍ତି । ଆଜ୍ଞମଧ୍ୟ, ଅନ୍ୟ
ଅଞ୍ଚଳର ବୁଦ୍ଧିମଣ୍ଡା ଓ ପାରସ୍ପରିକ ନିର୍ଭରଶୀଳ
ଉପରେ କର୍ମପୂର୍ତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇପାରେ । ଶାସ୍ତ୍ର
ଅଞ୍ଚଳ ପରିଭ୍ରମଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଓ ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ
ଆସୁଥିବା ଗୁମ୍ଫାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମଧ୍ୟେୟତା ଦ୍ୱାରା
କରାଯାଇ ପାରିବ । ବିସ୍ମୃତଭାବରେ ମୁଁ କିଛି
ନାହିଁ, ତାରଣ ଏହା ମୋର କାମ ନୁହେଁ ବୋଲି
ସବୁଛି । ମୋ ପରି ବୟସ୍କମାନଙ୍କ ଚିଠା ପଢ଼ିବା
ଗୁମ୍ଫାମାନେ ନିଜେ ଯେଉଁ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ
କରିବେ, ତାହା କେଣି ବାସ୍ତବ ଓ ଫଳପ୍ରସୂ ହେବ
ଆମେ ବୟସ୍କମାନେ ଅବଶ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ,
ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ ଓ ଉତ୍ସାହ ନେଉଛନ୍ତି
ଯୁବକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

କଟର ଅଯୋଧ୍ୟାନାଥ ଶୋସଲ

ବଞ୍ଚିତ ଓ ଅବହେଳିତ ଜନତାର ସେବାକୁ ଛାତ୍ର ସମାଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ

ଦେଶର ୩୭ଟି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଗ୍ରହଣ କରି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ସ୍ନାତ୍ତକ ପ୍ରଦାନ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପର୍କରେ ପରିଦର୍ଶନକାରୀ କମିଟି ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମଞ୍ଜୁର କମିଟିର ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକୁ ଯଦି ଦୃଷ୍ଟି ରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିଲା ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ । ବାସ୍ତବପକ୍ଷେ ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୪ଟି ବିଷୟରେ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଧରଣର ପୁସ୍ତକାଗାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବିଗରେ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷକ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀର ସଂରକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇ ପାରିଛି । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ନିମନ୍ତେ ମାଡ଼ିଗହ୍ଲାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାରିଛି ଏବଂ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମାତ୍ର ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ରଗତି କରିଛି ତାହା ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରମାଣରୁ ଏବଂ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଉତ୍ତରର ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ସୁବିଚ୍ଚିତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହୋଇ ପାରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ।

ଗ୍ରହଣ କରି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ବିଭିନ୍ନ ସମାବେଶ ଉତ୍ସବରେ ଓଡ଼ିଶାର ପୁସ୍ତକ ସଙ୍ଗ୍ରହାଳୟ ତଦ୍ୱାରା ଅଯୋଧ୍ୟା ନାଥ ଶୋସଲ ଯେଉଁ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ନିମ୍ନରେ ତାହାର ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେଉ ।

ପାଠକ ବର୍ଷ ଛ ମାସ ପୂର୍ବେ ଆମେ ରଜ-
ସ୍ୱାଧୀନତା ଦ୍ୱାପଲ କରିଥିଲେ ପୁଣି
କ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାପଲ କରାଯାଇ
ନା ପାମାତକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସୁଖ୍ୟା ସୁସଂସାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ପାରି
ନା ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ମଧ୍ୟ ଘଟି ନାହିଁ ।

ସାମାଜିକ ବିଶିଷ୍ଟତା ସୃଷ୍ଟି କଲେକ କେତେକ
ଶକ୍ତି କୁମରୀ ମୁଣ୍ଡ ଟେକିଛି । ଅଞ୍ଚଳିକ,
ସ୍ୱାଧୀନତା, ଜାତିଗତ ଓ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଭେଦଭାବ
ଜାଗାସୁ ସଂହତ ଓ ନିରପତ୍ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସୁପ୍ରକାଶ
କରୁଛି । ଛତ୍ର ଅଶାନ୍ତ ଓ ଛତ୍ର ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେଶରେ
ରୁଚିତର ମାନସିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ରାଜନୈତିକ

ସମସ୍ୟାମାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ଏଭଳି ଅଶାନ୍ତକର
କାତାକରଣର ମୂଳକାରଣ ହେଲ ନିରସରତା,
ଅର୍ଥନୈତିକ ଅନଗ୍ରସରତା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ମ
ସଂସ୍ଥାନ ସୁବିଧାର ଅଭାବ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରାକୃତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେଭଳି
ଦାରିଦ୍ର୍ୟାବସ୍ଥା ଲାଗିରହିଛି ବ୍ୟାପକ କର୍ମସଂସ୍ଥାନର
ସୁବିଧା ସତ୍ତ୍ୱେ ନିୟୁକ୍ତ ସୁବିଧା ଯେପରି ସଂକୃଷ୍ଟ
ହୋଇ ଉଠିଛି ଏବଂ ନିରସରତା ବିଶେଷ କରି
ଆଦିବାସୀ ଓ ଦୁରିଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି
ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିଛି, ଅନ୍ୟତ୍ର ଏଭଳି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର
ହୁଏ ନାହିଁ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ବଳରେ ଓଡ଼ିଶା ଭରପୂର । ଉଦ୍ୟାନ
ଜମି, ଜଙ୍ଗଲ ସାଗକୁ ରହିଛି, ପ୍ରଚୁର ଜଳ,
ଶଶିଜ ଏବଂ ସାମୁଦ୍ରିକ ସମ୍ପଦ ।

ସୁଗନ୍ଧ ଧରୀ କର୍ତ୍ତି ଓ ମରୁଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶାର
ପ୍ରଭୁତ କ୍ଷତି ହେଉଛି । ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତରେ
ଅସମାନତା ହେତୁ ନଦୀରେ ପ୍ରବାହିତ ଜଳସ୍ରୋତରେ
ବିଶେଷ ତାରତମ୍ୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଷା
ଦିନେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଜଳ ମିଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ଶରଦୀୟ ଋତୁ କମ୍ ପରିମାଣରେ ଜଳ ରହେ ।
ଆଉ ମଧ୍ୟ କେଉଁ କେଉଁ ବର୍ଷ ଅସମୟରେ ବର୍ଷା
କମ୍ କମ୍ ପରିମାଣରେ ବର୍ଷା ହେତୁ ମରୁଡ଼ି ଅବସ୍ଥା
ଦେଖା ଦେଇଥାଏ । ଏହି ଭଳି ଓଡ଼ିଶା ବନ୍ୟାସାଗକୁ
ମରୁଡ଼ିଜନିତ ଖାଦ୍ୟାଭାବ, ଦୁଃଖ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦିପାକର
ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ
ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହେଉଛି, ବାରମ୍ବାର ବାତ୍ୟାର ଉତ୍-
ପୀଡ଼ନ । ଏହି ସବୁ ଯୋଗୁଁ କେବଳମାତ୍ର ବିଗତ
ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟର ରଜକୋଷ ତଥା
ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସମ୍ବଳର ବିପୁଳ କ୍ଷୟ କ୍ଷତି ହେବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଲୋକଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦିପା ବଢ଼ିଯାଇଛି ।

ସମଗ୍ର ଭାରତରେ ସମ୍ବେଦନା ଓଡ଼ିଶା
ସବୁ ଠାରୁ ଅଧିକ ଶଶିଜ ସମ୍ପଦ ରହିଛି ।
ରାଜ୍ୟରେ ଲୁହା ପଥର, ମାଙ୍ଗାନିଜ,
ଡୋଲମାଇଟ୍ ରୁନ ପଥର, ବକ୍ସାଇଟ୍,
ଗ୍ରାଫାଇଟ୍, ଚୀନା ମାଟି, ଫାସ୍ଫାଟ୍ କ୍ଲୋରାଇଡ୍
ସମ୍ପଦ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଗଢ଼ିତ ଅଛି ।
ନଦୀଗୁଡ଼ିକରେ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଜଳ
ରାଜ୍ୟ ସାରା ପ୍ରାୟ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବ୍ଥି
ରହିଛି । ଭାରତବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ
ଓଡ଼ିଶାରେ ସବୁ ଠାରୁ ବେଶୀ ବନ୍ୟ ସମ୍ପଦ
ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ଭୂ ଭାଗର ଏହା ପ୍ରାୟ ଶତକଡ଼ା
ଭାଗ । ଏହାର ଜମି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ୟାନ ଯେଉଁ
ପ୍ରାୟ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ, ଫଳ ଓ
ଜାଗାୟା ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଯାଇ ପାରିବ ।
ମାଇଲ ବ୍ୟାପୀ ସମଦ୍ର ଉପକୂଳ ଏବଂ
ଠାରେ ଏକ ଗଭୀର ପୋତାଶ୍ରୟ ଯୋଗୁଁ
ପଥରେ ଯାତାୟତ ଓ ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ
ସୁଯୋଗ ରହିଛି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ବନ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସମସ୍ୟାର ସମ
ବିଗରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ
ମନେ ହୁଏ । ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କେ
ପାରିଲେ ବନ୍ୟା ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା ମିଳିବ
ସଙ୍ଗେ ଜଳ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯାଇ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ
ଜମି ପାଇଁ ଜଳସେଚନର ସମ୍ଭବତ
କରାଯାଇ ମରୁଡ଼ି ପ୍ରକୋପରୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ
ମିଳିପାରିବ । ବନ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ବିପୁଳ ପରିମାଣରେ ଜଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ
ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ କ୍ଲିନ୍
କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟବହାରରେ ଲାଗି
ପାରିବ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ବନ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରାଜ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳକୁ
ଉଚ୍ଚଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଫେରୁଆଣ—

ଅଞ୍ଚଳକୁ ଶଯ୍ୟାରେ ଜଳ ପଥରେ ଶିଳ୍ପ ଓ କୃଷି
କାର ପଦାର୍ଥ ପରିବହନ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏହା
ଦ୍ୱାରା ମଧୁର ଜଳରେ ମାଛ ଗୁଣର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ
ପୁରୁଷା ମିଳିବ ।

ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବନ୍ଧନ ନିର୍ମୂଳ ଏବଂ ଏଥିପ୍ରତି ସଂଯୁକ୍ତ
ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଓ କେନାଲ ଖନନ ଫଳରେ
ଶିଳ୍ପକ୍ଷେତ୍ର ବନ୍ଧନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ଜଳ ସେଚନ
ସମ୍ପର୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାରଣ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ
ନିବନ୍ଧନ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଫଳରେ ସମସ୍ୟାର
ନିବଳ ମାତ୍ର ବାହ୍ୟ ଆବରଣକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛି ।
ମାନବ, ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଓ ବୈତରଣୀର ବନ୍ଧନ ସମସ୍ୟା
ସାଧନ କରି ଏହି ସବୁ ନିୟମ ଜଳକୁ ଜଳସେଚନ,
ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଉତ୍ପାଦନ ଓ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ନୌପରିକତନର
ମାତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଆହୁରି ବଡ଼ କିଛି କରିବାକୁ ବାଧା
ହୁଏ ।

ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପରିସରଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ
ରେ ମାଛକୁଣ୍ଡ ଜଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଜନା ଏବଂ
କଲମେଲା ଯୋଜନା ଅବସ୍ଥିତ ଏବଂ ଏହି ଯୋଜନା-
କ ଫଳରେ କୋରାପୁଟ ଜଳ ଓ ଅଖପାଖ
ଜଳ ପ୍ରଭୃତ ଉନ୍ନତ ସାଧନ ହେବ । କୋଲକ
ଇନ୍ଦ୍ରାବଣୀ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଗଲେ
କୋରାପୁଟ ଓ କଳାହାଣ୍ଡି ଜଳ ପାଇଁ ଜଳସେଚନର
ସମ୍ପାଦନା ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଭୃତ ପରିମାଣର
କୃଷି ମିଳିପାରିବ । ମଣିଉଡ଼ା ଯୋଜନା
ହେଲେ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳ ସମେତ ପୁଷ୍ପ,
ମାନାଳ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର କେତେକ
ରେ ଜଳ ସେଚନର ସୁବିଧା ହୋଇ ପାରିବ ।

ଏହି ରାଜ୍ୟରେ ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ
ରହିଛି । ଗରୁଡ଼ବର୍ଣ୍ଣରେ ଥିବା ଲୁହାପଥର,
ଲୁହା ଓ ମାଟାଲିକ ଧାତୁ ମଧୁରୀ ପ୍ରାୟ ଅଧେ

ଏହି ରାଜ୍ୟର ଭୂଗର୍ଭରେ ଗଢ଼ିତ ଅଛି । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି
ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏଠାରେ ଅପରିମିତ ସୁଯୋଗ
ରହିଛି । ଏହି ସବୁ ଖଣିଜ ସମ୍ପଦର ବିକାଶ
ପାଇଁ ଗଭୀରରେ ଠାରେ ପ୍ରଥମ କରି ଗୋଟିଏ
ଇଂରାଜୀ କାରଖାନା ଗଢ଼ିବାର ହୋଇଛି । ଆଉ
ଏକ ଇଂରାଜୀ କାରଖାନା ଏବଂ ଫେରେ ଆଲୁମିନିୟମ
କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସୁବିଧା ଅଛି ।
ତାଳରେଠାରେ ଯେଉଁ ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପ
କାରଖାନା ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ପରିକଳ୍ପନା ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଛି, ସେହିଭଳି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଗ୍ରାୟାସୁନକ
ସାର କାରଖାନା, ଚୈନ ବିଶୋଧନାଗାର ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ସୁବିଧା ରହିଛି ।
ଏଗୁଡ଼ିକ ପାରିସଫଳ କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଯେ
କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ସୁନାବେଢ଼ା ମିଶ୍ର ବିମାନ ଇଞ୍ଜିନ କାରଖାନା,
ଗୁରୁଗଢ଼ାସ୍ଥିତ କାଗଜ ଓ ଫେରେସିଲିକନ୍ କାରଖାନା
ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସିମେଣ୍ଟ ଓ ଆଲୁମିନିୟମ
କାରଖାନା ଏବଂ ମାଟକୁଣ୍ଡ, ବାଲମେଲା ଓ ପରେ
କୋଲକ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରାବଣୀ ଯୋଜନାରୁ ଯେଉଁ ଜଳ
ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମିଳିବ, ସେ ସବୁ ଫଳରେ ଉକ୍ତ
ଅଞ୍ଚଳର ଶିଳ୍ପ ପ୍ରସାରର ପଥ ଉନ୍ନତ ହେବ ।
ଲୁହା ପଥର ରସାୟନ ନିମନ୍ତେ ବଲଭିଲ ଲୁହା
ପଥର ଖଣି ଓ ବିଶାଖ ପାଟଣା ବନ୍ଦରକୁ ସଂଯୋଗ
କରୁଥିବା ଡି. ବି. କେ. ରେଳ ରାସ୍ତା ନିର୍ମିତ ହେବା
ଫଳରେ ଏହି ପାଟଣା ଅଞ୍ଚଳ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ
ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ପାରିବ । ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ, ବିଶେଷ
କରି ବଡ଼ସୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯାତାୟାତ
ସୁବିଧାର ବିଶେଷ ଅଭାବ ରହିଛି ।

ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବନ୍ଧନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ପରେ
ଓଡ଼ିଶାର ସମୃଦ୍ଧିର ପଥ ଉନ୍ନତ ହେଲା । ମହାନଗା
ଅବକାଶିକା ଉନ୍ନତ ଯୋଜନାର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ

ପାଠ୍ୟପଠ କରାଇ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦୁଇ ବିକାଶ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିବ । କଟକ-ପାଠ୍ୟପଠ ଚଳେ ଗସ୍ତର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ୧୯୭୯ ଯେତୁଆଁ ୧୨ ଭାଗରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଏବଂ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଚାଳଚେର-ବିମଳଗଡ଼ ରେଳ ଗସ୍ତର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଭ ଶୀଘ୍ର ହାତକୁ ନିଆଯିବ । ଏହି ଗସ୍ତର ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ସରକାରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନା ଏବଂ ଉତ୍ତର ଓ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ଲୁହା ପଥର, ମାଙ୍ଗାନିଜ ତଥା କୋଇଲି ଖଣି ସହିତ ପାଠ୍ୟପଠ କରାଇ ମଧ୍ୟରେ ସିଧା ସଳଖ ଯୋଗସୂତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପାରିବ । ଏ ସମସ୍ତ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲେ ପାଠ୍ୟପଠ କରାଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ ଘଟିବ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ପଦରେ ଯତ୍ନର ପଥ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେବ ।

ନିଜ ଅବଦାନକୁ ଯୋଜନା, ପାଠ୍ୟପଠ କରାଇ ଏବଂ ଖଣି ଓ ଶିଳ୍ପ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ଦୁଇ ବିକାଶ ଉପରେ ସମ୍ପଦ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ । ତେଣୁ ଏହି ଦୁଇ ବିକାଶ ହାସଲ କରିବା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନଚେତ୍ କ୍ରମ-ବର୍ଦ୍ଧିତ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମର ଉତ୍ପାଦନ ପଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଜୀବନଧାରଣର ମାନକୁ ଉନ୍ନତ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ସମ୍ପଦ ଜନସାଧାରଣ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ମେଧାବା ଓ କର୍ମୀ ଏବଂ ନୂତନ ସୁଯୋଗ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରେରଣା ପାଇଲେ ସେମାନେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ବୁଣାବୋଧ କରିବେ ନାହିଁ । ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆମର ବୃତ୍ତୀମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରଶାଳି କୋଲ ବିବେଚିତ ହେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଅଧିକ କୃଷି ପଦ୍ଧତି ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିବା

ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବିଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୃଦ୍ଧି କରୁଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଧାନ, ମକା ଓ ଅନ୍ୟ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବାଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ଏକର ପିଛା ନୂତନ ରେକର୍ଡ଼ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛନ୍ତି । ମେହପର ଆମର ଶିଳ୍ପ-ଉଦ୍ୟୋଗୀ ଓ ଶିଳ୍ପୀମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ଖାସ୍ତା ପାରିଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ଜନ ଜାଗୃତର ସୂଚକ

ନିଶ୍ଚୟ ଅଥବା ଆଶାବାଦୀମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ପଛରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାସମର ପରେ ପରେ ସମ୍ପଦ ବିଶ୍ୱରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଗଣ୍ଡଗୋଳିଆ ପରିସ୍ଥିତି ସତ୍ତ୍ୱେ ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ ପରଠାରୁ ୨୧ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ଅଗ୍ରଗତି କରିଛି ବୋଲି ମୋର ବିଶ୍ୱାସ । ବିଶେଷ କରି ନୂତନ କରି ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ କରିଥିବା ବିକାଶନୁଷ୍ଠୀ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ବହୁ ଅଗ୍ରଗତି ଘଟିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ଆଜି ଗଣତନ୍ତ୍ର ଭୁଷୁକ୍ତ ପଡ଼ିଛି । ଭାରତରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ତଥା ଆଇନର ଶାସନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜାୟ ରହିଛି । ବେସାମଗ୍ନିକ, ଅନୈତିକ ଏବଂ ସାମରିକ ବୃଦ୍ଧି ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୌଳିକ ବିକାଶନା ନିମନ୍ତେ ଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ପାରିଛି । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ ବହୁ ଗୁଣରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଏକର ପରିମିତ ବୃଦ୍ଧି ଜମିଜଲସେଚନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଉତ୍ପାଦନ ବହୁ ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଓ ଶିଳ୍ପ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରସାର ଘଟିଛି । ବିଦେଶୀ ଆମଦାନୀ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ଗର କୌଶଳ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆମ ଦେଶରେ ଉତ୍ପାଦନ ଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଦେଶୀୟ କାରଗର କୌଶଳ ଆଦର ବଢ଼ିଛି । ଚଳିଥିବା ସୁବିଧାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରସାର ଘଟିଛି, ଏବଂ ଏହା ସଙ୍ଗେ

ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପଦମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।
ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଦେଶର ସାଧାରଣ ସଂଖ୍ୟା ଆଶାଘାତ-
ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ଏ ସମସ୍ତ ଅଗ୍ରଗତି ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଚଳନରେ ବହୁ ପଦ୍ଧତିରେ ରହିଛୁ ଏବଂ ଆମକୁ
ଅନେକ କିଛି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୧୯୭୨ ମସିହାରେ
ଗୀନ ଓ ୧୯୭୫ ମସିହାରେ ପାକିସ୍ତାନ ଆକ୍ରମଣ
ଫଳରେ ଆମ ଅର୍ଥନୀତିରେ ଗୁରୁତର ଆଞ୍ଚ ଆଣିଛି ।
ଆମ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ଅନ୍ୟ କାରଣ ହେଲା,
୧୯୭୧ ମସିହାର ବନ୍ୟା ସାଙ୍ଗକୁ ୧୯୭୭-୭୭ ଓ
୧୯୭୮ ମସିହାର ମରୁଡ଼ି ଏବଂ ବିଗତ ଦୁଇବର୍ଷ ବ୍ୟାପି
ଦେଶା ଦେଇଥିବା ବାତ୍ୟା । ବ୍ୟାପକ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା
ବୃଦ୍ଧି ଫଳରେ ସୋଜନାବଦ୍ଧ ଉନ୍ନତମାନଙ୍କୁ ମିଳିଥିବା
ସମସ୍ତ ସୁଫଳ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସଦୃଶସୋଗ
ହୋଇଛି । ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ଜୀବନ ଧାରଣାର ମୂଲ୍ୟବୃଦ୍ଧି ବିଶେଷ ବଢ଼ି ଯାଇଛି ।
ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି ଅନୁପାତରେ ମଜୁରୀ ବୃଦ୍ଧି ପଲ-
ନାହିଁ । ଜୀବନ ଧାରଣା ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ସୁଖ
ସାମଗ୍ରୀର ସୁବିଧା ମିଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ
ସଂଗ୍ରାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୀଘ୍ର ହୋଇ ଉଠିଛି । ବିଶେଷ
କରି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ପ୍ରଚାରକୁ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଅନୁନ୍ନତ
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଶୋଚନୀୟ । ଧନୀ
ନିର୍ଦ୍ଧନ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିମନ୍ତେ ବୃଦ୍ଧି
ଉଛି ।

ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ସାମାଜିକ ଶୁଖିଲା
ଆ ନାଶସୂ ସଂହତ ପ୍ରତି ବିପଦ ସ୍ୱରୂପ ।
ନିମ୍ନୋକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷକରି ସୁଖ ସୁବିଧା
ପ୍ରଦାନରୁ ବଞ୍ଚିତ ଏବଂ ଅନୁନ୍ନତ ଶ୍ରେଣୀର
ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ସଙ୍ଗେ
ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶ ଘଟାଇ ଉପସ୍ଥେତି
କୂଳ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନୁନ୍ନତ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହାରହାର
ମୋଟ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟାର ଶତକଡ଼ା ୭୭ ଭାଗ ।
ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶତକଡ଼ା ୨୫ ଭାଗ ହେଉଛନ୍ତି
ଆଦିବାସୀ ଓ ଶତକଡ଼ା ୧୫.୭୫ ଭାଗ ହରିଜନ ।
ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ନରସର ଓ
ଭୂମି ହୀନ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦରିଦ୍ର ଅବସ୍ଥାରେ
କାଳାତିପାତ କରନ୍ତି । ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେହିଁ
ମୁଖ୍ୟତ ବନ୍ୟା ଓ ମରୁଡ଼ି ଭଳି ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ଘଟାକ
ସାଙ୍ଗକୁ ଅର୍ଥନୈତିକ ମାନ୍ଦାବସ୍ଥା ଜନିତ କୁପ୍ରଭାବର
ଶୀକାର ହୋଇଥାନ୍ତି । ୧୯୭୧ ମସିହାର ଜନ-
ଗଣନା ଅନୁଯାୟୀ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ
ଶତକଡ଼ା ୭.୪ ଭାଗ ଓ ହରିଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଶତକଡ଼ା ୧୧.୭ ଭାଗ ମାତ୍ର ଲେଖିପଢ଼ି ପାରୁଥିଲେ ।
୧୯୭୭ ମସିହାରେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ
ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଗୁରୁତ୍ୱ ମଧ୍ୟରୁ ଶତକଡ଼ା ୨.୭
ଭାଗ ହେଉଛନ୍ତି ଆଦିବାସୀ ଗୁରୁ ଓ ଶତକଡ଼ା ୩.୧
ଭାଗ ହରିଜନ ଗୁରୁ । ସେହିପରି ଡିଗ୍ରୀ ପରୀକ୍ଷାରେ
ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଗୁରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଦୁଇ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଗୁରୁଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ନଗଣ୍ୟ ।
ଅନୁନ୍ନତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଲାଭରୁ
ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଜୀବନ-
ଯାପନ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ୱାଧୀନତା ଦାବଲ ପରଠାରୁ
ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଗତ ତଥା ଅର୍ଥ-
ନୈତିକ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରଚାର ଅର୍ଥ
ବିନିଯୋଗ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ ଆଶାନ୍-
ରୁପ ସୁଫଳ ମିଳିନାହିଁ । ଲୋକ ଓ ସ୍ୱଳମାନଙ୍କରେ
ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ଗୁରୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ
ପ୍ଲାନ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇଛି । ଗୁରୁତ୍ୱ ସେକ୍ତରେ
ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଛି ।

କିନ୍ତୁ ଏହି ଅନୁନ୍ନତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ସାଧାରଣ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆହୁରି କମ୍ ସଂଖ୍ୟକ ଛାତ୍ର ଉଚ୍ଚ

ଶିକ୍ଷା ଲଭିବ ପୁତ୍ରୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ଏହା
 ଫଳରେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁ
 ପୁତ୍ରୋଗ ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଥବା ପଞ୍ଚକାଶିକ
 ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଫଳରେ ଅଧିକରୁ
 ଅଧିକ ପୁତ୍ରୋଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶ୍ରେଣୀର
 ପୁତ୍ରମାନେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ
 କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେଉଥିବାରୁ ସେପକ୍ଷେ କ୍ଷେତ୍ରରେ
 ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏହାର ପରିଣାମ
 ସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ-
 ଠାରୁ ପୁତ୍ରକ ହୋଇ ପଡ଼ିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟ-
 ମାନଙ୍କ ଭଳି ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି
 ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ସବୁ ପ୍ରକାରେ ଶିକ୍ଷାର
 ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଜରୁରୀ ଓ ଭରମ ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶ
 ଘଟିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଜାଗାୟ ପୁନଃଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ସେମାନେ ଅଂଶିଦାର ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଆମେ ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର
 ତଥା ସମାନ ସୁବିଧା ପୁତ୍ରୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା
 ତାହାହେଲେ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିର ସମାଧାନ ହୋଇ-
 ପାରିବ ଏବଂ ଏହାଫଳରେ ସାମାଜିକ ଶୁଖିଲା ବଳାୟ
 ରହିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ୱାର୍ଥାନତା ଓ
 ସମାଜବାଦ ତାହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସମାଜ ଗଠନ
 ଦିଗରେ ଆମ ଦେଶକୁ ଆଗେଇ ନେବ ।

ମୁଁ ଏଠାରେ ସୁସ୍ୱର ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ
 ଆଦିବାସୀ ଓ ଦୁର୍ଭିଜନମାନଙ୍କ ସମେତ ଓଡ଼ିଶାର
 ଅନୁଲତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶିକ୍ଷାଗତ ତଥା ଅର୍ଥନୈତିକ
 ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ୧୯୭୭ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସଠାରୁ
 ଡିସେମ୍ବର ଆଲୋଚନା କଲେଜ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଓ ପରିଷଦ୍ଦ୍ୱାରା
 ସମିତି ଗଠନରୁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିଯାଇଛି ।
 ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଠନରୁ ରାଜରକେଲ, ଟିଟିଲଗଡ଼
 ଓ କୋରପଟ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ୩ଟି କଲେଜ ଏବଂ ୭ଟି

ସ୍କୁଲ ପ୍ରାପନ କରାଯାଇ ପାରିଛି । ଖୁବ୍ ନିକଟରେ
 ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷକ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର
 ଗୋଟିଏ ବୈଷୟିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଅନ୍ୟ
 ସହାୟକ ନର୍ସ ଓ ଧାତ୍ରୀ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ
 କରାଯିବ । ରାଉରକେଲ, ଟିଟିଲଗଡ଼, କାଲିଙ୍ଗ
 କୋରାପୁଟଠାରେ ଖୋଲିଯାଉଥିବା ଡି. ଏ. ଡି. କେନ୍ଦ୍ର
 କେନ୍ଦ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ଶିକ୍ଷକ
 କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ । ଏ ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ
 ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗୁଡ଼ିକୁ କେନ୍ଦ୍ରକରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମ
 ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ତଥା
 ବୈଷୟିକ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ଗଢ଼ିଉଠିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସର୍ବ
 ଶିକ୍ଷା ଓ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରସାର ଘଟାଇବା
 ଏଭଳି ପ୍ରସିଦ୍ଧିକଳ୍ପିତ, ବ୍ୟାପକ ତଥା ସମସ୍ତୋପଯୋଗୀ
 ପରିକଳ୍ପନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଫଳରେ ଏ ସମସ୍ତ
 ଅନୁଲତ ଅଞ୍ଚଳରୁ ନିରକ୍ଷରତା ଲୋପ ପାଇବ ପ୍ରତି
 ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶ ଘଟାଇବାରେ ଉଚ୍ଚ
 ସହାୟକ ହେବ । ଏ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସରକାରଙ୍କ
 ଉଦ୍ୟମର ପରିପୁରକ ହେବ ।

ସମସ୍ତ ସାଧାରଣ ବିଶେଷ କରି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଖ
 ସୁବିଧାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଦୁର୍ବଳ ଶ୍ରେଣୀର
 ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ
 ବିକାଶ ଘଟାଇବା ଦିଗରେ ପୁତ୍ର ସମାଜ କରୁଥିବା
 ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାହିଁ ପ୍ରମୁଖ
 ଆମେ ବୟୋକୃତ ଲୋକମାନେ ଆଜି ଯେ ସାହାଯ୍ୟ
 କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ଏହା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ ।
 ହିମଶା ଆମେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରୁ ବିଦାୟ ନେବୁ ।
 ରବିନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁରାପୁର ନିର୍ଭର
 କରେ । ତେଣୁ ପୁତ୍ରମାନେ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି
 ପରିଚିତ ହୋଇ ଦେଶ ତଥା ଜାତିର କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଉଚିତ ।

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ୩୪ ପୃଷ୍ଠା ଦେଖନ୍ତୁ

ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ-ଜିନ୍ଦାବାଦ

ମୁଖ୍ୟତଃ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆନ ଅଧିକାଂଶ-ବିଶିଷ୍ଟ ପାଣ୍ଡ୍ୟାଣ୍ୟ
ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଶାସନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାହା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର
ପ୍ରଭାବ ଯେପରି ଅନୁଭବ କରିବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଆଜି
ରୁରେ ମଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଅନୁଭବ
କରିବା କ'ଣ ସେହିପରି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ? ଏହାକୁ ଆଜି
ପ୍ରଧାନ ବିବାଦୀୟ ଏବଂ ଆଲୋଚନାର
ସମ୍ଭାଷଣରେ ପରିଣତ ହୋଇଅଛି ।

ସଂବିଧାନର ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ
ଜାତୀୟତାକୁ ଉଚ୍ଚତମ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ
ରୂପେ କରାଯିବ, ୧୪ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରାଜ୍ୟର ବାଲିକାମାନଙ୍କପାଇଁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ
ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବ, ନିଶା
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବ, ଆପୋଷ
ନିରାହାର ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକର
ଉଦ୍ଧାରଣ ହେବ, ଲତ୍ତୀକା
ଜାତୀୟ ପ୍ରଭାବରେ ଏହିସବୁ ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ଏହିସବୁ ଏକ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଗଠନ
କରିବାପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ସ୍ଵାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ
ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଫେବୃଆରୀ-୧୯୨୯

ଏବଂ ପରେ ବାରମ୍ବାର ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।
ସମ୍ବିଧାନରେ ଏହି ପ୍ରଭାବ ଦିବାଲୋକରୁଲି ଗୁଣ୍ଡା
ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସମାଜବାଦ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ
ଦେଶରେ ପଞ୍ଚକାଶିକ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ରହିଅଛି ।
କାରଣ ସରକାର ବଳିଆରେ ଜାଣାଯୁକରଣ
ପରିବର୍ତ୍ତେ ଲୋକ ସମର୍ଥନ ଅନୁଯାୟୀ ଏ ଦିଗରେ
ଅଗ୍ରଗତି ରୁଣ୍ଡି ଥିଲେ ।

ଅବଶ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଜାଣାଯୁ କଂଗ୍ରେସକୁ ଏକ ଲୋକ-
ସେବକ ସଂଘରେ ପରିଣତ କରି ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ
ନିର୍ବାଚନରୁ ପୃଥକ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁ ଥିଲେ । ମାତ୍ର
ସନ୍ତାନଟିଏ ଜନ୍ମହେବା ପରେ ତା'ର ପ୍ରତି-
ପାଳନ ଦାୟିତ୍ଵ ଧାରଣ ହାତରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ମାଆ
ନିରବ ଓ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଦେଶ-
ଗଠନ ଦିଗରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ଚାଲିଥିବା-
ବେଳେ କଂଗ୍ରେସ ପକ୍ଷରୁ ବହୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏସବୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦାୟିତ୍ଵ ପାଳନରୁ
ଓହ୍ଲାଇ ଯିବାଦ୍ଵାରା ଦେଶପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ
ବୋଲି କଂଗ୍ରେସ ଉପଲବ୍ଧ କରିଥିଲା । ବାସ୍ତବିକ

ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ୱଳ୍ପନୈତକ ଦଳର ଏପରି ଦେଶ ସାରା ସଙ୍ଗଠନ ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ଦେଶର ଅଖଣ୍ଡତା ଅସ୍ପୃଶ୍ଣ ରଖିବା ଦାୟିତ୍ୱ କଂଗ୍ରେସ ବ୍ୟାପକ ଅନ୍ୟ କାହା ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା ।

ମାତ୍ର ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଶ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ଣ୍ଣତା କରୁଥିବା ବୋଲି କହିହେବ ନାହିଁ । ସେହି ଗଠନମୂଳକ କର୍ମୀମାନେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର ଶାବ୍ଦିକତାରେ ସ୍ୱଳ୍ପନୈତକ କ୍ଷମତା ମୋଡ଼ରୁ ଦୂରରେ ରହି ଅବହେଳିତ ଗାଁ ଗଡ଼ଳରେ ଗ୍ରାମ ତଥା ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କର କରୁଣା ଉନ୍ନତପାଇଁ ଅମ୍ଭ ବିଜ୍ଞପୋଷ କରୁଥିଲେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ସେମାନେ ସବୁସେବା ସଙ୍ଗ ଗଠନ କରି ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଗଠନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଦିଗରେ ଉଦ୍ୟମ ଚଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ କ୍ଷମତା ସଜନୀତରୁ ଦୂରରେ ରହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମ୍ଭ ବିଜ୍ଞପୋଷ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସଜନୀତରେ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ବହୁ ଶିଶୁ ଜନନତା ମଧ୍ୟ ଆଗୁଣୀ ଦିନୋକାଳ ନେତୃତ୍ୱରେ ଜନଜାଗରଣ ଜରିଆରେ ସବୋଦୟ ସମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପାଇଁ ଗାଁର ଅମ୍ଭ- ବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ବ୍ୟାପକ ଉଦ୍ୟମ ଓ ସଂଗଠନ ଚଳାଇଛନ୍ତି ।

ତେଣୁ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପଛକୁ ପକାଇ ଦେଇଥିବା ବୋଲି ବିଚାରବାର କାରଣ ନାହିଁ ।

ଗାନ୍ଧୀଜୀ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ମାତ୍ର ୨୨ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବାରେ ସମର୍ଥନୀ ଭାବେ କରୁଥିବା ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଅନ୍ତଃସା ପନ୍ଥାରେ ଜନ ସଂଗ୍ରାମ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇପାରବ ବୋଲି ଆମ୍ଭ ପୁଣି ଦେଇଅଛୁ । ସମ୍ଭବ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ

ଦେଶମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ପନ୍ଥାର ଉପାଦାନ କ୍ରମେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅନୁଭୂତ ହୁଏ । ଅପ୍ତ ଶତ୍ୱ ଉତ୍ପାଦନରେ ବିକାଶ ସହିତ ପନ୍ଥାରେ ଆପୋଷ ଆଲୋଚନା ଜରିଆରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ବିବାଦର ସମାଧାନପାଇଁ ଜାଗରଣ ଦେଖାଦେଇଅଛୁ ।

ଗାନ୍ଧୀଜୀ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ନେତୃତ୍ୱରେ ପରେ ଦେଶରେ ଯେପରି ଐକ୍ୟ ପାଇଁ ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ, ତାହା ଏବଂ ପାଳିସ୍ଥାନର ଅନ୍ତ ଆକ୍ରମଣ ବେଳେ ଭାରତବାସୀ ସେହିପରି ଓ ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣତାର ପୂନର୍ବାର ପରିଚୟ ଦେଇଅଛୁ ।

ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନପାଇଁ ମହାତ୍ମାଜୀ ସେହି ଯେପରି ଭାବଗତ ମିଳନ ଏବଂ ଐକ୍ୟବନ୍ଧୁ କରିବାକୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମର୍ଥ ହେଉଥିବା ଏଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଆଦର୍ଶ, ଧର୍ମ ଓ ମତର ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ବଳର ବିଜ୍ଞପୋଷ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ସମର୍ଥ ହେଉଥିଲେ ନିମ୍ନେ ପରକାଶ ବେସରକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେହିପରି ଚଳାଇବାକୁ ନେତୃତ୍ୱ କେତେଦୂର ସମର୍ଥ ତାହା ଏକ ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ବନ୍ୟା ଓ ମରୁଡ଼ିପ୍ରସ୍ତ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁଲି ନ ଯାଏ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ଯୋଗାଇବାରେ, ବିହାରର ଭୂମିକମ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରାହଣ ସମ୍ବଳ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଅଧିକ କରିବାରେ ଯେତେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଉଦ୍ୟମ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇଅଛୁ, ସ୍ୱାଧୀନତା ଶାସନ କିମ୍ବା ଶାସନ ବାହାରେ ଥିବା ନେତା ଦିଗରେ ସେହିପରି ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇଅଛୁ ତା ମଧ୍ୟ ବିଚାର । ଚଳକଳ ପୁଷ୍ଟିରକ୍ଷା ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ବିଭାଗଜନଙ୍କର ପୁଷ୍ଟିରକ୍ଷା ପାଇଁ

ଯେତେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଅର୍ଥ ପାଇଲେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରିମାଣରେ ଅର୍ଥ ମିଳିବା ସେପରି ସହଜସାଧ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ସଂପ୍ରଦାୟିକ ଐକ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଅସ୍ପୃଶ୍ୟତା ନିବାରଣ, ଏବଂ ଗ୍ରାମ ସଙ୍ଗଠନ ପାଇଁ ମହାତ୍ମାଜୀ ଦେଶର ସହସ୍ର ସହସ୍ର ନର ନାରୀଙ୍କୁ ବିନିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ସେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଏଭଳି ସବୁ ସମସ୍ୟାର ପ୍ରତିକାରପାଇଁ ଦଳମତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଯେତେ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଐକ୍ୟବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଉଥିଲେ ତା' ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦେଶରେ ଆଦର୍ଶ ହୋଇ ରହିଅଛି । ବାସ୍ତବ ସ୍ତରରେ କ୍ଷମତା ଗୁଣମତ ବିଭେଦକୁ ଏତେ ବୁଦ୍ଧି କରୁଅଛି ଯେ ସମାଜ ସେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗଠିତ ଗୁଣନୈତିକ ଦଳ ଓ ତା'ର ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସାଧାରଣ ସୌଜନ୍ୟରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମିଳନର ସମ୍ଭବ ହେଉନାହିଁ ।

ଜିନ୍ଦା, ଆତ୍ମୋଦ୍ଧାର ଓ ସଭରକର ପ୍ରଭୃତି ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପର୍କରେ ସଦାଧିକ ବିଶ୍ଳେଷ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଐକ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ସର୍ବଦା ଜିନ୍ଦାଙ୍କ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ମିଳେଇ ଆଗେଇବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଅସ୍ପୃଶ୍ୟତା ନିବାରଣପାଇଁ ଆତ୍ମୋଦ୍ଧାରକର ସହିତ ଏକତ୍ର ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ତାଙ୍କର କେବେହେଲେ ନିସ୍ତାପ ନିଷ୍ଠା ବା ଆନ୍ତରିକତାର ଅଭାବ ନ ଥିଲା । ମୋତିଲାଲ ନେହରୁ ଏବଂ ଇରଫାନ କଂଗ୍ରେସର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଭାକୁ ବାସନ୍ତ ମାତ୍ର ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବାପରେ କଂଗ୍ରେସରୁ ଦୂରକୁ ହୋଇ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଦଳ ଗଠନ କରିଥିଲେ । କଂଗ୍ରେସ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର ସମର୍ଥକଙ୍କ ପ୍ରକଳ ସଂଖ୍ୟା ଗଣିଷ୍ଟତା ଥିଲା । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଭାକୁ ଅସହଯୋଗ

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶର ମଧ୍ୟ ବିଭାଗୀ ଥିବାରୁ ସେମାନେ କଂଗ୍ରେସରେ ଏହି ପ୍ରକାର ଗୃହୀତ କରାଇ ପାରି ନ ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କଂଗ୍ରେସରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଦଦେଇ ପାରିଥାଆନ୍ତେ । ମାତ୍ର କଂଗ୍ରେସର ବଳ ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ତର ପାଇଁ ପାଇଁ ଏବଂ କଂଗ୍ରେସ ଭଗ ଭଗ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ଉପଲବ୍ଧ କରିବାରୁ କଂଗ୍ରେସରେ ଐକ୍ୟ ରକ୍ଷାପାଇଁ ଗାନ୍ଧୀଜୀ କଂଗ୍ରେସ ପକ୍ଷରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଭା ନିର୍ବାଚନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରି ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ କଂଗ୍ରେସକୁ ଫେରିବାକୁ ଆଣିଥିଲେ । ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଶରତକୁ ବିଭେଦ କରିବାର ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଦୋର ବିଶ୍ୱେଷ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ଓ ସର୍ଦ୍ଦାର ପଟେଲଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରତିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ହୋଇ ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ସେ କଂଗ୍ରେସ ତଥା ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଉଥିଲେ ।

ଜୟପ୍ରକାଶ ଓ ଲେଖିଆ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଦଳ ଗଠନ ଏବଂ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଧରଣରେ ଶରତରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ଦେଶ ଗଠନ ପାଇଁ ସେ କୌଣସି ପନ୍ଥା ଅନୁସରଣ କରିବାର ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବ ବିଶ୍ୱେଷ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଚଣ୍ଡାର ଦେଶାତ୍ମବୋଧ ଥିବାରୁ ସେ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱେଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ।

ଦେଶର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଦଳଗଠ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଭେଦ ଓ ସଂଘର୍ଷରୁ ସେ ଆପଣାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଉଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସାମୁହିକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନପାଇଁ ଦଳ ଓ ମତ, ଧର୍ମ ଓ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ମତ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲେ ।

ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ

“ଓଜନ ନେବ ଜାଣି, ପଇସା ଦେବ ଗଣି”

- * ଜନସମସ୍ତ କଣିକା ବା ବକବାବେଳେ ନିକଟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତୁ ।
- * ଲିଟର ଓ କଲେ ମଧ୍ୟରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ନାହିଁ, ଏଥିରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ୧ ଲିଟର ଉତ୍ତୁର ଜଳର ଓଜନ ୧ କଲେ ହେବ କିନ୍ତୁ ୧ ଲିଟର ସୋରିଷ ତେଲ, ନଡ଼ା ତେଲ, ଜଢ଼ା ତେଲ ପ୍ରଭୃତିର ଓଜନ ୧ କଲେଠାରୁ କମ । ଏଣୁ ତରଳ ପଦାର୍ଥ କଣିକା ବେଳେ ଲିଟରରେ ନେଲେ ୧ କଲେର ମୂଲ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
- * ପ୍ୟାକେଜରେଥିବା ପଦାର୍ଥର ପରିମାଣ ଜାଣିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପ୍ୟାକେଜ୍ ଉପରେ ପରିମାଣ ଲେଖାଯାଇ ନ ଥିଲେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଏଥିରେ ଠକାମିରେ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।
- * ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଲଭସେନ୍ଦ୍ର ନ ନେଇ ମାପ ଓଜନ ବିକ୍ରୀ କରୁଥିବା ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସଚରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଉକ୍ତ ନିକଟ, ବଟକର ପ୍ରଭୃତି ସରକାରଙ୍କଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ନ ଥାଏ ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକ ନିତୁଲ ନ ଥିବାର ସମ୍ଭାବନା ବେଶି ।
- * ରେଡ଼ମେଡ଼ ମୋଷାକଗୁଡ଼ିକରେ ଲେଖାଥିବା ସାଇଜ ଠିକ୍ ଅଛି କି ନା ଦେଖି କିଣନ୍ତୁ ।
- * ଲିଟର, ମିଟର, କଲୋଗ୍ରାମ, ବଟକରା, ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଉଜ୍ଜେଲ ପମ୍ପ, କରୋସିନ ମାପର ପଦ୍ଧତି ଓଥା ପ୍ଲାଟ ପାଇମ ମେସିନ ପ୍ରଭୃତି ନିୟମିତ ଓଜନ ମାପ ବିକ୍ରୀ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ମୋଡ଼ର ବିଆସାଇଥାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କଲେ ବେଳେ ମୋଡ଼ର ଠିକ୍ ଅଛି କି ନା ଦେଖି ନିଅନ୍ତୁ ।
- * ଜନସମସ୍ତ କାରବାରରେ ଓଜନ ଓ ମାପରେ ଠକାମୀ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଲେ ସ୍ଥାନୀୟ ଓଜନ ମାପ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର, ସହକାରୀ କଣ୍ଟ୍ରୋଲର ବା କଣ୍ଟ୍ରୋଲରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନିଅନ୍ତୁ ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଗାର୍ହୀ ଶତବାର୍ଷିକୀ ପାଳନ ସଂପର୍କରେ ଅକ୍ଟୋବର, ନଭେମ୍ବର ଓ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୭୮ରେ ସଂଘଟିତ କେତେକ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଘଟଣା

ନିନିତରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଏକ ପକ୍ଷ ବ୍ୟାପୀ
ଦେ ଆଞ୍ଚଳିକ ତାଲିମ ଶିବର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶରୁ ରଚନାତ୍ମକ କର୍ମୀମାନେ
ଏଠାକୁ ବସିଲା ଓ ବିତାରରୁ କେତେକ କର୍ମୀ ତାଲିମ
ପାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ଗତ ବର୍ଷ ପର ଏ ବର୍ଷ
ରାଜ୍ୟ ଗାର୍ହୀ ଶତବାର୍ଷିକ କମିଟି ପଫଳତାର
ଫଳ ଏହି ତାଲିମ ଶିବର ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ।
ପ୍ରକାଶ ଗାର୍ହୀ ଦାଶନିକ ଶ୍ରୀ ଶଙ୍କରସ୍ତ୍ରୀ ଦେବି
ଶିବ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଘାଟନ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବନମାଳୀ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ
ଏକ ସପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ହରିହର ପଟ୍ଟେଲ ଯୋଗ
ଦେଇଥିଲେ ।

ବିଭିନ୍ନ ଦଳର ନେତାମାନେ ନିଜ ନିଜର ମତ ଓ
ଆଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ବିଶଦଭାବରେ
ଜ୍ଞାପକ୍ୟ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ।
କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ ମୋହନ
ନ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦଳ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ରାଜକଲ୍ୟାଣ ମିଶ୍ର,
ଶିକ୍ଷକ ଦଳ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ଦୀନକର ସାହୁ, ପ୍ରଜା
କର୍ମଦଳ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ରବୀନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ଦାସ,
କୃଷି ଯୋପାଳୟ ଦଳ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ରବି ରାୟ,
କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ଦଳ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ପତି
ବନମାଳୀ ଦାସ ସୁଚିନ୍ତକ ଜାଣଣ ଦେଇ ଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ରମା ଦେବୀ, ଶ୍ରୀ ନବକୃଷ୍ଣ ଚୌଧୁରୀ,
ଶ୍ରୀ ଏ. ଭୃ. ସ୍ୱାମୀ, ଶ୍ରୀ ରତନ ଦାସ, ଶ୍ରୀ ସୁଧାଂଶୁ
ଶେଖର ଦାସ ଓ ଶ୍ରୀ ମନୋମୋହନ ଚୌଧୁରୀ ପ୍ରମୁଖ
ବିଶିଷ୍ଟ ଗାର୍ହୀବାଦୀ ନେତାମାନେ ତାଲିମ ଶିବରର
ନିବନ ଯାତ୍ରା ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ ।

ଗାର୍ହୀବାଦ ଅନୁଶୀଳନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓ ଗାର୍ହୀ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ବହୁ ବିଖ୍ୟାତ ଗବେଷକାଳୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ-
ମାନେ ଶିବରରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ତାଲିମଦାତା ଓ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଉଭୟବିଧ
ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଉତ୍ସୁକ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ମଧ୍ୟରେ
ତାଲିମ ଶିବରର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଉତ୍ସବ ସମାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାକୁ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ପଦ୍ମରେ ପରିଚାଳିତ
କରିବାପାଇଁ ସର୍ବସ୍ୱ ଆଗ୍ରହ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ।

× × ×

ରାଜ୍ୟ ଗାର୍ହୀ ଶତବାର୍ଷିକ କମିଟିର ଆଜିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
କରି ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓଡ଼ିଶା
ପରିଦର୍ଶନରେ ଅସୁଚିନ୍ତ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଗାର୍ହୀ
ଶତବାର୍ଷିକୀ ପାଳନର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯେତେକ ବଡ଼ ହି,
ବାହାର ଲୋକେ ସେତେକ ଏ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ
ହେଉଛନ୍ତି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଓଡ଼ିଶାରୁ ଗାର୍ହୀ
ଆଦର୍ଶବାଦୀ ଓ ଗାର୍ହୀ ଅନୁମୋଦିତ ରଚନାତ୍ମକ
କର୍ମୀମାନଙ୍କଠାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପଠାଯାଉଛି ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ଶଙ୍କର ଗର୍ଭ ଦେଉଁ, ତା ପୁଣିକା
ନାପୁର, ଶ୍ରୀ ଜେ. ବି. କୃପାଳୀୟ ପ୍ରମୁଖ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର
କେତେକ ଅନୁଗାମୀ ଓଡ଼ିଶା ପରିଦର୍ଶନ କଲେଣି ଓ
ସମ୍ଭାଷଣରେ ଗ୍ରାହଣ ଦେଲେଣି । ପଶ୍ଚିମ ଜାର୍ମାନୀର
ରାନ୍ନିବାଦ ଗବେଷଣାକାରୀ ଗୁରୁଜଣ ଜର୍ମାନ ଓଡ଼ିଶା
ଆସିଥିଲେ । ଆନୁର୍ଜାତିକ ସାର୍ଭାସ ଅନୁଷ୍ଠାନର
୩୭ ଜଣ ପର୍ୟ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ନିମନ୍ତେ
ଓଡ଼ିଶା ପରିଦର୍ଶନରେ ଆସିଥିଲେ । ଏହି ରୂପେ
ଗୁଣ୍ଡୀପୁ ଓ ଆନୁର୍ଜାତିକ ଗାନ୍ଧୀବାଦମାନଙ୍କ ସହିତ
ଓଡ଼ିଶା ଗାନ୍ଧୀ ଶତବାର୍ଷିକ କମିଟିର ସମ୍ପର୍କ ହମଣ
ବୁଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲା କମିଟିମାନେ ମଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟେ ସମ୍ଭାଷଣ
ଅଧିବେଶନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରଥମେ, ବୁଲ ଓ
ପଞ୍ଚାୟତ ପ୍ରଭୃତି କମିଟିର କାର୍ଯ୍ୟ ବଢ଼ାଇବାର
ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ।

ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ-
ମାନେ ମଧ୍ୟ ସଭା ଓ ଆଲୋଚନାଚକ୍ରମାନ ଆୟୋଜନ
କରୁଛନ୍ତି ।

ପ୍ରମୁ ଓ ପଲକମାନଙ୍କରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର
ଏକାନ୍ତତା ବ୍ରତ ଖୋଦନ କରିବାର ଓ ପୁସ୍ତକାଗାର
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ଆୟୋଜନ ପୁଣିତରା ଉପସମିତି
କରୁଛନ୍ତି । ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପସମିତି ଅସ୍ତ୍ରାଣ୍ୟତା
ଓ ମାତୃକତା ବିଭାଗରେ ଜନମତ ଗଠନ କରୁଛନ୍ତି ।
ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଏକ ସଙ୍ଗୀତପ୍ରଣୟ
ଆଲୋଚନାଚକ୍ର ଗଠନ କରିବାରେ ଉପସମିତି
ବ୍ୟାପୂର ଅଛନ୍ତି । ସାହିତ୍ୟ ଉପସମିତିର ଉଦ୍ୟମ
ପଲରେ ସଙ୍ଗରେ ଗାନ୍ଧୀ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରକାଶ ଓ
ପ୍ରସାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବୁଦ୍ଧି ପାଇଛି । ରଚନାତ୍ମକ
ଉପସମିତିର କର୍ମନିଷ୍ଠା ଯୋଗୁଁ ଲୋକେ ପ୍ରତ୍ୟହ
ନୂଆ ନୂଆ ଗ୍ରାମଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଶିଶୁ ଓ ମହିଳା
ସମିତିର ବ୍ୟାପକ ଉଦ୍ୟମ ପଲରେ ସଙ୍ଗରେ ବିଭିନ୍ନ

ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଶିବିର ଓ ସେମିନାର
ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଅଛି ।

ଜାଗରୁ ସହୃଦ ଉପସମିତିର ଉଦ୍ୟମ
ମଧ୍ୟରେ ହିନ୍ଦୀଶାଳ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ମନୋହର
ଦୂତ ପରିଦର୍ଶନ ଘଟାଇଅଛି ।

ସ୍ୱୟତ ଉପସମିତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପ୍ରତି
ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ଆଲୋଚନାଚକ୍ର ଆୟୋଜିତ ହେ
ଥିଲା । ଏହି ଉପଲକ୍ଷ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବନମା
ପଟ୍ଟନାୟକ ସଭାପତି ହୋଇଥିଲେ । ବହୁ ପ୍ର
ଶସାବତ୍ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ମି
ପୁଣ୍ୟ ସ୍ୱାକର୍ଷ୍ୟ ଉପସମିତି ଓଡ଼ିଶାର ସଦାଶର
ପ ମାୟୁଜଳ ଯୋଗାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ।
ପଲରେ ପାମାୟ ଜଳର ଅଭାବ ଭୁରଭୁ ବୁର କ
ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାକୁ କିଛି ଅର୍ଥ ମିଳିବାର ଧ
କରାଯାଏ ।

ଏହି ରୂପେ ୧୯୭୮ ମସିହାର ଶେଷ ଜନ
ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଶତବାର୍ଷିକ କମିଟି ପକ୍ଷ
ବିଶେଷ ଘଟଣାବହୁଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବି
କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟାପ୍ତିତ୍ୱାଇଛି ।

ଅକ୍ଟୋବର ୨ ତାରିଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ
କର୍ମକ୍ରମ ଦିନ ଆନୁର୍ଜାତିକ ଗାନ୍ଧୀ ଶତବାର୍ଷିକ
ଅୟମାରମ୍ଭ ହେଇଥିଲା । ଏହି ବର୍ଷରମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ସଙ୍ଗୀତ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, କ
ନିବାହିକା ସମିତିର ଚେୟାରମ୍ୟାନ ଡଃ ମହମ
ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ
ହେଇଥିଲେ । ଅନ୍ତଃସାରେ ଆପ୍ତା ପୁଷ୍ପି କରିବା
ଓ ହୃଦୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ଓଡ଼ି
ସରକାର ସେହିଦିନ ସବୁ ବନ୍ଦୀଙ୍କର ଜାଗାବାସ ପ
କର୍ମ ପରିମାଣରେ କମାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଅନୁ
କରାଯାଉଛି ଯେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସମର୍ଥନ ଲାଭ
ଗାନ୍ଧୀ ବିଭାଗଧାରୀ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇପା

ଗାନ୍ଧୀ ଶତବାର୍ଷିକୀ କର୍ମପିଠି ଓ ଭାରତୀୟ ମହିଳା ସମାଜ

ଆଜ ଦେଶରେ ସର୍ବସାଧାରଣ ଶତବାର୍ଷିକୀ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଭାରତୀୟ ମହିଳାମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏ ଦିନରେ ନିରୁପଣ କରିବା ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରଧାନ କର୍ମ ।

ଯେତେବେଳେ ପରାଧୀନତା ଶୃଙ୍ଖଳରେ ଭାରତ ଜନମାନଙ୍କର ହୃଦୟପତ ଆବଦ୍ଧ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାପାଇଁ ବଢ଼ିଯାଇ ଥିଲା ଭାରତୀୟ ନାରୀ ସ୍ୱୟଂସାଧାରଣ ଦଳ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳରେ ମୁଖ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ବହାଳତାରେ ବିଦ୍ରୋହୀଣୀ ହୋଇ ଦ୍ୱାନ୍ଦ୍ୱିଶାଳରେ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲା । ପ୍ରଥମ କହିଲେ ସେ ବୁଝୁଥିଲା ଆଜି ତତ୍ତ୍ୱପାଇଁ ଭୂମିକୁ । ଦିନ ଆସିଲା ନାରୀମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟୁଦୟ ଦେଇ ମହାମାନବ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମରେ ।

ଯେତେବେଳେ ଗରଜ ପବନ ନିନାଦିତ କରି ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତାର ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ବାକି ଥିଲା, ଆକୃଷ୍ଣା ସମାଜର ଆବାଳ-ବୃଷ-ବନ୍ଧା ସମ୍ମୁଖ ଆନ୍ଦାନରେ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ଉଠିଲା, ସେହି ମହିଳା ଆନ୍ଦାନରେ ଅନ୍ତଃସୁରକାଶିନୀ ମହିଳା-ଶୃଙ୍ଖଳା ଥିବା ଧର ରହନ୍ତେ କିପରି ? ପ୍ରଥମ କରି ମହାତ୍ମାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ପାତାଳୀ ଜାଳିଦେଲେ ନାରୀମାନଙ୍କର ମନ ଗହନରେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶତ ଶତ ସଂଗ୍ରାମରେ ଆତ୍ମବଳ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଲେ । ଜ୍ଞାନର ନୂତନ ଆଲୋକରେ ସେମାନଙ୍କର

ଚକ୍ଷୁ ଝଲସି ଉଠିଲା । ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ । ଖମେ କବାଟ କଣରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ସେମାନେ । ଏ ସେ ଜନ୍ମ ମାଟିର ଡାକ, ଏ ଡାକରରେ ଜବାବ ନ ଦେବ କିଏ ?

ଦେଶ ଓ ଜାତିର ସେବା ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀମତୀ ସରୋଜିନୀ ନାଇଡୁ ଡକ୍ଟର ସୁଶିଳା ନାୟାର, ଶ୍ରୀମତୀ ମାତ୍ରା ବେନ ପ୍ରଭୃତି ନାରୀ ଜାତିର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ । ପ୍ରବଳ ପରମ୍ପରା ବୃତ୍ତିତା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା ଭାରତ ଜନମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷ ଦେଶରେ । ନାରୀ ତ ଦୁଇର କଥା, ପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିବାର ସାହସ କରୁ ନ ଥିଲେ । ଆମ ଦେଶରେ ମୋତିଲାଲ ନେହରୁଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯୁବକ ଜବାହରଲାଲ ନେହରୁ, ସର୍ଦ୍ଦାର୍ ବିଲ୍ଲଭବାଇ ପଟେଲ, ଡକ୍ଟର ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ, ପଣ୍ଡିତ ଗୋବିନ୍ଦ ବଲ୍ଲଭ ପନ୍ଥ, ମଦନ ମୋହନ ମାଲବ୍ୟ, ଆର୍ତ୍ତତ୍ୟାଗୀ କୃପାଳୀନୀ, ରାଜ ଗୋପାଳବୁଝ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସଂଗ୍ରାମରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ, ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ, ପଣ୍ଡିତ ମାଳକଣ୍ଠ, ଆର୍ତ୍ତତ୍ୟାଗୀ ଦତ୍ତତର, ଡକ୍ଟର ଦରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ, ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଗୋପବନ୍ଧୁ ରୋଧିତ ପ୍ରମୁଖ ଓଡ଼ିଶାର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ । ଉତ୍କଳୀୟା ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାରୀ ନେତ୍ରୀ ସରଳା ଦେବୀ ୧୯୨୧ ମସିହା, ସର୍ବୋଦୟ ନେତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ରମା ଦେବୀ

୧୯୩୦ ମସିହା, ଶ୍ରୀମତୀ ମାଳତୀ ଚୌଧୁରୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ସୁରତ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର, ଶ୍ରୀମତୀ ଜାହାନ୍ନା ଦେବୀ ୧୯୩୦ ମସିହାରୁ ବାହାର ନାଶ ସମାଜର ନେତୃତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଏମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ସମରର ଘୋଷ ଦେବା କାହାଣୀ ଅତି ଜୀବନ୍ତ, ଅତି ଚମତ୍କାର । ସେତେବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗପରି ଜପ୍ ବା କାର ନ ଥିଲା । ଗାଁରୁ ଗାଁକୁ ଯିବାପାଇଁ ଗମନାଗମନର ପଥ ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲା । ଯେଉଁ ନାଶମାନେ ଆଜିରୁ ପୁଖରେ ଲଳିତା ହେଉଥିଲେ, ସେମାନେ ଜନ୍ମଭୂମିର ଡାକସରେ ପୁଣି ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ଜଳାଞ୍ଜଳ ଦେଇ, ଲୌହ ଅର୍ଗଳ ଫିଟାଇ, ପଦାକୁ ବାହାର ଆସିଲେ । ଏ କମ୍ ସାହାସର କଥା ନୁହେଁ । ପକ, କାଦୁଅ, ଗନ୍ଧର ଭଲ, ପାଣିରେ ପଣି, ଖରା କାକର, ଶୀତ ପ୍ରବାହରେ ନିଜକୁ ଭସାଇ ସେମାନେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲେ । ସେ ବେଳର ଲୋକଙ୍କର ସମାଲୋଚନା, ପରିବାରର ପଲ୍ଲୀ ପଶିତଟଣା, କୁଟିଣ୍ଡ ଶାସନର କଠା ଶୁଖିଲା, ଏସବୁକୁ ଏଡ଼ାଇ ଆମର ଭାରତୀୟ ନାଶ ବାପୁଜୀଙ୍କର ପଦାକ ଅନୁସରଣ କଲେ । ସ୍ୱାଧୀନତା ସମର ଯାତ୍ରା ପଥରେ ନାନା କଷ୍ଟ ସହି ସେମାନେ କାନ୍ଦ ବରଣ କରିଥିଲେ । ଶାବନରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଭରୁଳ ପରମ୍ପରା ସୃଷ୍ଟି କରି ସାଇଜନ୍ ଚାହାଁ ଆଜି ଆମର ପାଥେୟ ।

ଆଜି ଆମେ ନାହିଁ ପିତାଙ୍କର ଶତବାବ୍ଦୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହା ଏକ ପ୍ରସନ୍ନ ମହତ୍ତ୍ୱ କର୍ମ । ଆଜି ଆମେ ଗାଁ ଗାଁରେ ସଗ୍ର ସମିତି କରି, ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ ହିତାଞ୍ଜଳ ଅର୍ପଣ କରୁଛୁ । ବକ୍ସିତାମାଳାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧୀ କଥା ଶୁଣାଉଛୁ । କିନ୍ତୁ ଆମର ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ, ଗାନ୍ଧୀ ଜୀର ଯଥାର୍ଥତା ରକ୍ଷା କରି ପାରିଲେ ଆମେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର ଚାପୁଟ ବୋଲି ଗଦା ଅନୁଭବ କରିବା ।

ଅହଂସା, ସତ୍ୟ, ଆପ୍ରେୟ, ବୃହତ୍ତର୍ୟ୍ୟ ରକ୍ଷା, ଅସଂଗ୍ରହ, ଗାନ୍ଧୀଶ୍ରୀ, ଅସ୍ୱାଦର ଗଣ୍ଡା,

ସଦ୍ୟ ଉପ୍ ବର୍ଜନ, ଜୀବନ ପଥରେ, ସଦ୍ୟର୍ଥେ ସମତର୍କୀ ନିର୍ମଳ ଚିତ୍ତରେ ସୁଦେଶୀ, ପୁଣି ଭାବନା କରିବ ସଙ୍ଗାଳୀ, ବିନୟ, ବ୍ରତର ନିଷ୍ଠା ଥିବ ପ୍ରତିପାଳ ।

ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗାନ୍ଧୀ ଶତବାବ୍ଦୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବା । କର୍ମର ପ୍ରାଣମୟ ଲୋକଲୋଚନରେ ଧୂଳିଦେବା, ଅନ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରସ୍ତ ନେବା, ତେବେ ଶତବାବ୍ଦୀ ପାଳନର ଚାପୁଟ୍ୟ ଆମର ରହିବ । ଆମେ ଠିକ୍ ସୁନା ହେବାନି, ରୂପା ବି ହେବାନି ଭାରତୀୟ ନାଶର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ନିଷ୍ଠା, ଆଦର୍ଶ, କଠୋର ନିୟମ ପରାୟଣତା, ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦେଶର ପ୍ରତି ସେବାକର୍ମ ପାଇଁ ଆମକୁ ହେବାକୁ ହେବ । ସ୍ୱାର୍ଥରେ ବିଚଳିତ ହୋଇ ଅସୁବିଧା ହେଲେ କର୍ମ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଆମେ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିବ । ଆମକୁ ଜିନା କରିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଭାରତୀୟ ଆଦର୍ଶ ମହିଳା, ପାଠ୍ୟ ମେଣ୍ଟା, ଅନ୍ତରାଶୁଦ୍ଧି ଭାବ ଆମର ଅନ୍ତରାଞ୍ଜନ, ସେବା ଆମର ପରିଚ୍ଛା, ଆମେ ଅନ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନ କରି ଶିଖିବା, ପ୍ରତିକ୍ଷ କେହି ଆବରଣ ଦେଇ ଯୋଡ଼ାଇ ପାରେନି, ଚାହା ଅପେ ଆପେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଏ । ଜନଲୋଚନକୁ ଆସେ, ଯଥା ପକର ପ୍ରକୃତକା ଆଜିରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଆମର ଭାରତୀୟ ମହିଳା ଚ୍ୟାଗୀ, ନିଷ୍ଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜାତି ଗଠନ, ସନ୍ତାନ ପାଳନ ଦିଗରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେଉ । ଶତ୍ରୁପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ବୃହତ୍ତର୍ୟ୍ୟ ସୁକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରୋମ୍ଭ ମଦାକମ୍ପା ଧାର ପ୍ରବାହିତ କରୁ । ପ୍ରେମ ଓ କରୁଣା ମୂର୍ତ୍ତିମତୀ ଜନନୀ ଦେଶ ଓ ଜାତିକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଉ । ଏହାହିଁ ଆମର ଶତବାବ୍ଦୀର ବାପୁଜୀଙ୍କର ଭାରତୀୟ ନାଶପ୍ରତି ଅର୍ପଣ ।

ଗହମର ଗୁଣ

ପୂର୍ବେ ଭାରତରୁ ବିଦେଶକୁ ଗହମ ରପ୍ତାନୀ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରସ୍ତୁତମାନଙ୍କରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବ୍ରିଟେନ୍‌କୁ ରପ୍ତାନୀ କରାଯାଇଥିବା ପୂର୍ବକାଳର ଭାରତୀୟ ଗହମରେ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଂଶ ଶତକଡ଼ା ୧୦ରୁ ଅଧିକ ନ ଥିଲା (କେଟ-ଜୋନ୍ସ ଓ ଆମୋସ୍ ୧୯୫୭) । କିନ୍ତୁ ଗତ କେତେବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ କସମର ଗହମଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ପୁଷ୍ଟିକର କରିବା ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗେଇ ଗଲାଣି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଏସ୍-୩୦୮, ଲର୍ମ୍‌ଗ୍ରେନୋ, ସନୋରା ୬୪, ସବ୍‌ସା ସନୋରା, ଏସ୍-୨୨୨ ଆଦି କସମ ବିଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ହେକ୍ଟର ପିଣ୍ଡ ୪୦ କିଲୋ ନାଇଟ୍ରୋଜେନ୍ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ଏହି କସମଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଂଶ ଶତକଡ଼ା ୧୩ରୁ ୧୬ ଭାଗ ଥିବାର ଜଣାଯାଇଛି । ପ୍ରୋଟିନ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ଏହି କସମଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚଶୁଦ୍ଧ ଓ ପୁଷ୍ଟିକାରକ । ଏହି କସମଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତି ୧୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ଅଟାରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଆମିନୋ ଏସିଡ୍ ଲାଇସିନ୍‌ର ମାତ୍ରା ୦,୨୮୭ରୁ ୦,୩୮୭ ଗ୍ରାମ୍ ଥିବାର ଜଣାଯାଇଛି । ଅଟାରେ ବିଶେଷତଃ ସବ୍‌ସା-ନୋରା ଗହମର ଅଟାରେ ଲାଇସିନ୍‌ର ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି କେତେକ ଉଚ୍ଚଶୁଦ୍ଧ ଏନ୍.ପି. ଗହମ ଲିନାରେ ଅଧିକ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶରେ ଶିଳି ପ୍ରାୟ ୩୭ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ଟନ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଶିଳି ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଫେବୃଆରୀ ୧୯୭୯

ଅଧିକ ପଡ଼ୁଥିବାରୁ ଉକ୍ତ ସାପଲ୍ୟ ବାସ୍ତବିକ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ । ଏନ୍.ପି.-୮୯୦ ଓ ଏନ୍.ପି.-୮୨୪ କସମ ଗହମରେ ଲାଇସିନ୍ ପରିମାଣ ପ୍ରତି ୧୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ପ୍ରୋଟିନ୍‌ରେ ୨୦୫ରୁ ୨୪୪ ଗ୍ରାମ୍ ଥିବା ସ୍ତରରେ ଉକ୍ତ ଗୋଡ଼ା ଗହମଗୁଡ଼ିକରେ ଏହା ୨୨୭ରୁ ୩୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା ।

ଭାରତରେ କେବଳ ୯୦ ଭାଗ ଗହମ ଚପାଟି ବା ରୁଟି ତିଆରିରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ନଆ ଗହମ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବ, ସେଥିରେ ଯେପରି ରୁଟି ତିଆରି ଗୁଣ ବେଶୀ ଥାଏ, ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଉଚିତ । ରୁଟି ତିଆରି ଗୁଣ ସଂପର୍କରେ ବ୍ୟାପକ ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣା ଯାଏ ଯେ ଏଥିପାଇଁ ଅଟାର ଅଧିକ ଜଳ ଶୋଷଣ ଶକ୍ତି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଛଡ଼ା ପାଣିରେ ଦଳା ହୋଇଥିବା ଅଟା ଅଠାଳିଆ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହା ସଂପ୍ରସାରଣଶୀଳ ହେବା ଉଚିତ । ରୁଟିର ରଜ ଦୁଧସର ପରି ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହା ଖଣ୍ଡିଆ ନ ହୋଇ ରେଶମ ପରି ମସୃଣ ହେବା ଉଚିତ । ଏହା କୋମଳ ଏବଂ ଚିକ୍ନି ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହାର ନରମ ଅକୃତ ଅଧିକ ସମୟ (ଅନ୍ତତଃ ୪ରୁ ୬ ଘଣ୍ଟା) ସ୍ଥାୟୀ ହେବା ଉଚିତ । ରୁଟି ତିଆରି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକାଂଶ ଗୋଡ଼ା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉନ୍ନତ କସମ ଗହମ ଉପାଦେୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସବ୍‌ସାସନୋରା ନାମ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ଏହାର ସୁନେଲି ରଙ୍ଗ, ମଧ୍ୟମ

ଟାଣାଅଟା (ପେଲ୍ ସେଲ୍ ମୂଲ୍ୟରୁ ସୁରକ୍ଷ) ଏବଂ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଶୋଷଣ ଶକ୍ତି (ସେକ୍ଟମେଣ୍ଟେସନ୍ ମୂଲ୍ୟରୁ
ସୁରକ୍ଷ) ରହିଛି । ଏହି ଗୁଣଯୋଗୁଁ ସର୍ବସାଧନୋପ
କ୍ରମର ଗଢ଼ମ ରୁଟି ତଥାପି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏନ୍. ପି.-୮୨୪,
ଏନ୍. ପି.-୮୯୦, ପି.-୨୭୩ ଆଦି କେତେକ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
କାରଣରୁ ଗଢ଼ମ ସହଜ ଭୁଲଣୀୟ ଏବଂ ଏପରିକି
ଅନେକାଂଶର ସର୍ବସାଧନୋପ ଉକ୍ତ ଗଢ଼ମଠାରୁ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ।

ନାଇଟ୍ରୋଜେନ୍ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଉତ୍ପାଦନ

ନାଇଟ୍ରୋଜେନ୍ ପ୍ରୟୋଗଦ୍ୱାରା ଦାନାରେ ଶରକଡ଼ା
ଦୁଇରୁ ୪ ଭାଗ ଅଧିକ ପ୍ରୋଟିନ୍ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।
ଫେବ୍ରିଲ ପିପ୍ପି ୮୦ରୁ ୧୨୦ କିଲୋ ନାଇଟ୍ରୋଜେନ୍
ପ୍ରୟୋଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତ କୃଷି ସାର ପ୍ରୟୋଗ କୃଷିର
ଅନୁପାତରେ ହେଉଥାଏ । ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ
ନାଇଟ୍ରୋଜେନ୍ ପ୍ରୟୋଗ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଫେବ୍ରିଲ ପିପ୍ପି
ପ୍ରୋଟିନ୍ ଓ ଲାଇସିନ୍ ଉତ୍ପାଦନ ମଧ୍ୟ କୃଷି ପାଇଥାଏ ।
ଅଧିକ ନାଇଟ୍ରୋଜେନ୍ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଶସ୍ୟ
ଉତ୍ପାଦନ ହେବାରୁ ଏବଂ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଶରୀର ମଧ୍ୟ
କୃଷି ପାଇବାରୁ ଏହା ଘଟିଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ
ଲର୍ମ୍ଭାରେନୋ କସମ ଗଢ଼ମରେ ନାଇଟ୍ରୋଜେନ୍
ଆଦୌ ପ୍ରୟୋଗ ନ କରି ଫେବ୍ରିଲ ପିପ୍ପି ମାତ୍ର
୧୫୭.୫୩ କିଲୋ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଓ ୪୮୫ କିଲୋ ଲାଇସିନ୍
ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ଫେବ୍ରିଲ ପିପ୍ପି ୧୨୦
କିଲୋ ନାଇଟ୍ରୋଜେନ୍ ପ୍ରୟୋଗ କରି ୩୯୩.୪୭
କିଲୋ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଓ ୧୧୧୪ କିଲୋ ଲାଇସିନ୍
ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇଥିଲା । ସାଧାରଣତଃ ଫେବ୍ରିଲ ପିପ୍ପି
୧୨୦ କିଲୋ ନାଇଟ୍ରୋଜେନ୍ ପ୍ରୟୋଗ କରି ପ୍ରାୟତଃ
ଶରକଡ଼ା ୧୪୫ ଭାଗ ଅଧିକ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଓ ୧୩୦ ଭାଗ
ଅଧିକ ଲାଇସିନ୍ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇଛି । କୃଷି

(ଭାରତୀୟ କୃଷି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରିଷଦ)

ପ୍ରୋଟିନ୍ର ଜୈବିକ ମୂଲ୍ୟ କେତେ ଭାବି ବର୍ତ୍ତମାନ
ବିଶ୍ୱାସୀନ ଅଛି ।

ପାଇଁ ରୁଟି ତଥାପି ଗୁଣ

ପ୍ରୋଟିନ୍ର ନମନାୟତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଭିନ୍ନ କସମର
ଭାରତୀୟ ଦେଖାଯାଏ । ଫଳରେ ୧୦୦ ପ୍ରତି
ଅଟାରୁ କେତେ ପାଇଁ ରୁଟି ମିଳିବ, ତାହା ବିଭିନ୍ନ
କସମର ଗଢ଼ମକୁ ଗୁଣି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।
କେବେ ସର୍ବସାଧନୋପ କସମ ଗଢ଼ମର ପ୍ରତି ୧୦୦
ଗ୍ରାମ ଅଟାରୁ ସର୍ବାଧିକ ପରିମାଣ ପାଇଁ ରୁଟି ଉତ୍ପାଦନ
ହୋଇଥାଏ ।

ବିସ୍ମୃତ ତଥାପି ଗୁଣ

ଯେଉଁ କସମ ଗଢ଼ମର ଅଟା କୋମଳ ଓ ବୁଦ୍ଧ
ହୁଏ, ସାହାର ଜଳଶୋଷଣ ଶକ୍ତି ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଉଚ୍ଚ
ଥାଏ ଏବଂ ସାହାର ନମନାୟତା ଭୁଲନାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଗୁଣ ଅନୁସାରେ ଗଠନାୟତାର ଶକ୍ତି ଅଧିକ ଥାଏ ।
ସେଥିରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଭଲ ବିସ୍ମୃତ ତଥାପି ହୋଇପାରେ ।
ବିସ୍ମୃତ ତଥାପି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସବୁ ନୂଆ କସମଗୁଡ଼ିକ
ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଛି । ଏହି କସମଗୁଡ଼ିକର ବିସ୍ମୃତ
ତଥାପି ଗୁଣ ସହ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ କରାଯାଏ କେତେ
ଭାରତର ବିସ୍ମୃତ ଶିଳ୍ପର ଯଥେଷ୍ଟ ଉନ୍ନତ ହେବ ।
ଲର୍ମ୍ଭାରେନୋ, ସୋନୋଲିକା ଓ ଗ୍ରେଟିଲମ୍ପାରେ ଉଚ୍ଚ
ବିସ୍ମୃତ ତଥାପି ଗୁଣ ରହିଛି । ଏହି ଗଢ଼ମଗୁଡ଼ିକର
ତଳଟା ଅଟାକୁ ଅଧିକ ସଂପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇପାରେ ।
କେଶୁ ବୁଲ୍ଲିରେ ବିସ୍ମୃତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲବେଳେ ଏଥିରେ
ଫାଟ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହି କସମରୁ ଉତ୍ପାଦିତ
ବିସ୍ମୃତଗୁଡ଼ିକ ଖାଇବା ବେଳେ ସହଜରେ ମିଳାଏ
ଯାଏ । ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନେ ଯଦି ଏସବୁ ବିଷୟ ଗୁଣ
ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ବିଭିନ୍ନ କସମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ତେବେ
ଯଥେଷ୍ଟ ଲାଭ ମନ ହୋଇପାରିବେ ।

1954 ଓ 1955 ବର୍ଷ ଦିନ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ସାଧାରଣ ସଭାରେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସିଂହ ଦେଓ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମାନ

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ସରକାରୀ ନାମକ ଏକ ଅଞ୍ଚଳରେ 1954 ଏକର ଜମିରେ ଚଳତ ବର୍ଷ ଗହମ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଏକ ଚାଷୀ ମେଳା ଜାନୁଆରୀ 19 ତାରିଖ ଦିନ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସିଂହ ଦେଓ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରୁଥିଲେ ।

ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଶ୍ରୀ ସିଂହ ଦେଓ ଓ ଉପସନ୍ନୀ ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧର ପ୍ରଧାନ (ବାମରୁ ଡାହାଣ) ଦେଓଙ୍କ ଚାଷୀଙ୍କ ସହିତ ଗହମ କ୍ଷେତ ପରିଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ।

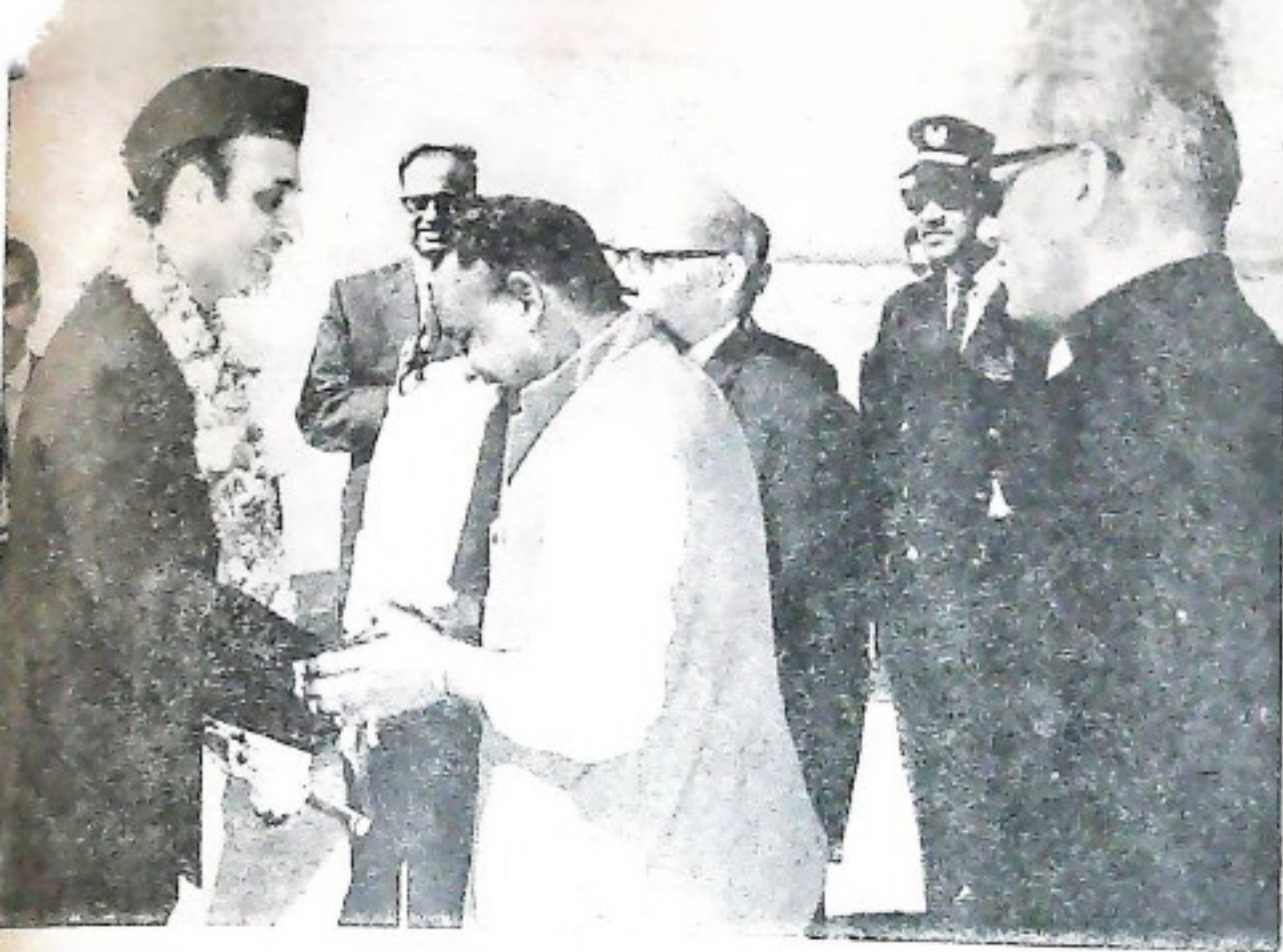

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀରେ ଭାରତ ବର୍ଷ ଜାନୁଆରୀ ୩୧ ତାରିଖ ଦିନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଭବନେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସିଂହ ଦେଓ ପକ୍ଷରୁ ଅର୍ଥ କମିଶନର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି ।

ଚିତ୍ତେ ସମ୍ପାଦ

ଭାରତ ମାତା ୨ ତାରିଖ ଦିନ
 କୋଣାର୍କରେ ପକ୍ଷର ଅର୍ଥ
 କମିଶନର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମ୍ୟାନ୍
 ଶ୍ରୀ ମହାଶୟର ତ୍ୟାଗୀ ଓ ଅନ୍ୟ
 ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ।

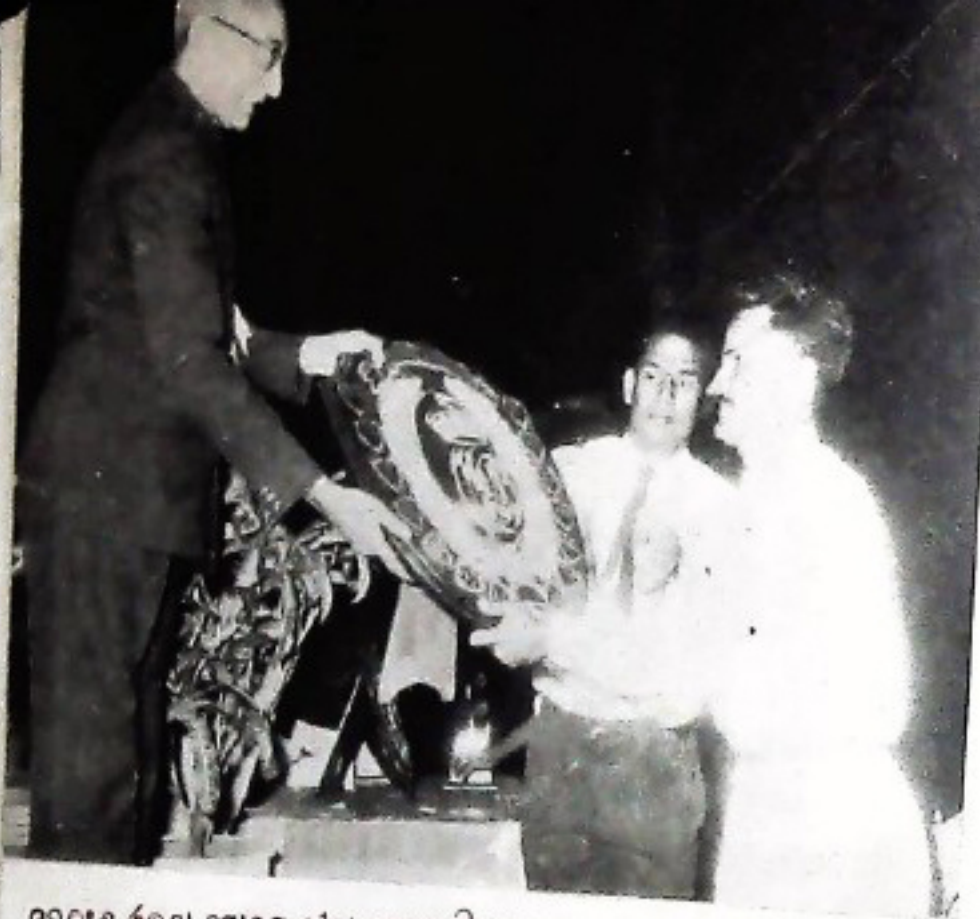

ମୁମ୍ବାଇର ଯିବା ରାଜ୍ୟରେ ଆଗର କେନ୍ଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ବେସାମରତ ବ୍ୟାପକ କଳାକଳ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା
 ରଣ ସଂସ୍କୃତ ଭବନେଶ୍ୱର ବ୍ୟାପକ ପତ୍ରାଠାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତଥା ଅର୍ଥ ବିଭାଗ ଭବନେଶ୍ୱର
 ଶ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟକରନ୍ତୁ ମାଧ୍ୟମ ସ୍ୱାଚ୍ଛ କରୁଛନ୍ତି ।

ଚଢ଼େ ସମ୍ମାନ

ପୁରୀମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସଂସ୍କୃତ ଦେଓ ଓଡ଼ିଶା ସିମେଣ୍ଟ ଲିମିଟେଡ଼ଙ୍କ ହତାରେ, ଭରତରୁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ
 ବେଶ୍ୟକୁ ରପାଣ କରାଯାଇ ମୌଳିକ କଟା (basic brick) ଉତ୍ପାଦନ, ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି । ବାମ ଭାଗରେ
 ଶ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀ ହରିହର ପଟ୍ଟେଲ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ଓଡ଼ିଶା ସିମେଣ୍ଟ ଲିମିଟେଡ଼ଙ୍କ ମ୍ୟାନେଜର ଓ ମୁଦ୍ରରଗତ୍ତ କଲ୍ ସ୍ୱାକ୍ଷର ।

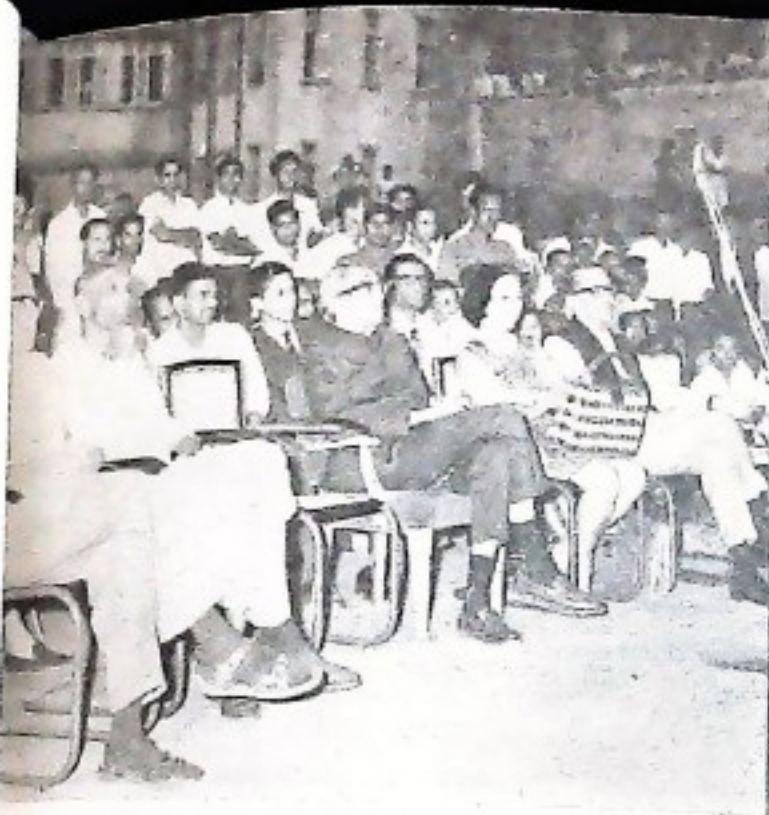

ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସ ନୀତି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଦଳଗତ ବିଜୟୀ ଚୋରାପଟ ଜିଲ୍ଲା ପୁଲିସମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସନେନ୍, ନାରାୟଣ ସିଂହ ଦେଓ 'ପ୍ରେମେଶ୍ୱର ଗୁଲେଟ୍' ସିଲ୍ଡ, ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଚିତ୍ରେ ସମ୍ଭାବ

ଓଡ଼ିଶାର ସୁନାମଧନ୍ୟ ନାଟ୍ୟକାର ଓ କବି ଶ୍ରୀ କାଳଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ କେତେକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଚଳପତ୍ର ଘୋଷ ସାଂସ୍କୃତିକ ବ୍ୟାପାର ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓଡ଼ିଶା ସାଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ସୁସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ସ୍ୱସ୍ତୀନ୍ତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ।

ସେକେଟେରାଟୋରେ ଦେସାମର୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କେତେକ କୌଶଳ ପ୍ରଖ୍ୟାପନା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମାନ

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଓଡ଼ିଆ ଭଲକଡ଼ 'ସ୍ତ୍ରୀ'ର ନିର୍ମାତାଙ୍କୁ ଜାନୁଆରୀ ୨୯ ତାରିଖ ଦିନ ଲଘୁନିର୍ମାଣ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରତିଭା, ଲଘୁନିର୍ମାଣ ଏସ୍. ଏମ୍. ସାହୁଙ୍କଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରଖ୍ୟାପନା ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସିଂହ ଦେଓ ଲଘୁନିର୍ମାଣ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ବନ୍ଦନ ଓ ଉପାସନା ଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ କରୁଥିବା ଶ୍ରୀମାତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିବା ଭେଳି ନଦୀ ଉପରେ
 ନବମୀର ପୋଲର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଥମ କରୁଥିବା ପ୍ରଥମମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସିଂହ ଦେଓ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ

ଫେବୃଆରୀ ୧ ତାରିଖ ଦିନ ଶିଳ୍ପ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ହରିହର ପଟ୍ଟେଲ ଓଡ଼ିଶା 'କଂଗ୍ରେସ୍ ପୋଲିଟିକାଲ୍' କଂ
 ଗ୍ରେସ୍ ପ୍ରାଥମ କରୁଥିଲେ ।

ତତ୍ପରେ 'କଂଗ୍ରେସ୍ କମିଟି'ର ସଭାପତି କରୁଥିବା ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟେଲ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟେଲ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟେଲ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟେଲ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟେଲ

ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର କାଳ୍ପନା ୧୯ ଭାଗର ଦ୍ଵିତୀୟ କୋଣାର୍କ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସମିତିର ସଭାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଳା ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରି ଏକ ସଭାରେ କେନ୍ଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ବିଭାଗର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ଅନେକ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଓ ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସାଥୀ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମାନ

କାଳ୍ପନା ୧୯ ଭାଗର ଦ୍ଵିତୀୟ କୋଣାର୍କ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସମିତିର ସଭାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଳା ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରି ଏକ ସଭାରେ କେନ୍ଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ବିଭାଗର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ଅନେକ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଓ ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସାଥୀ ।

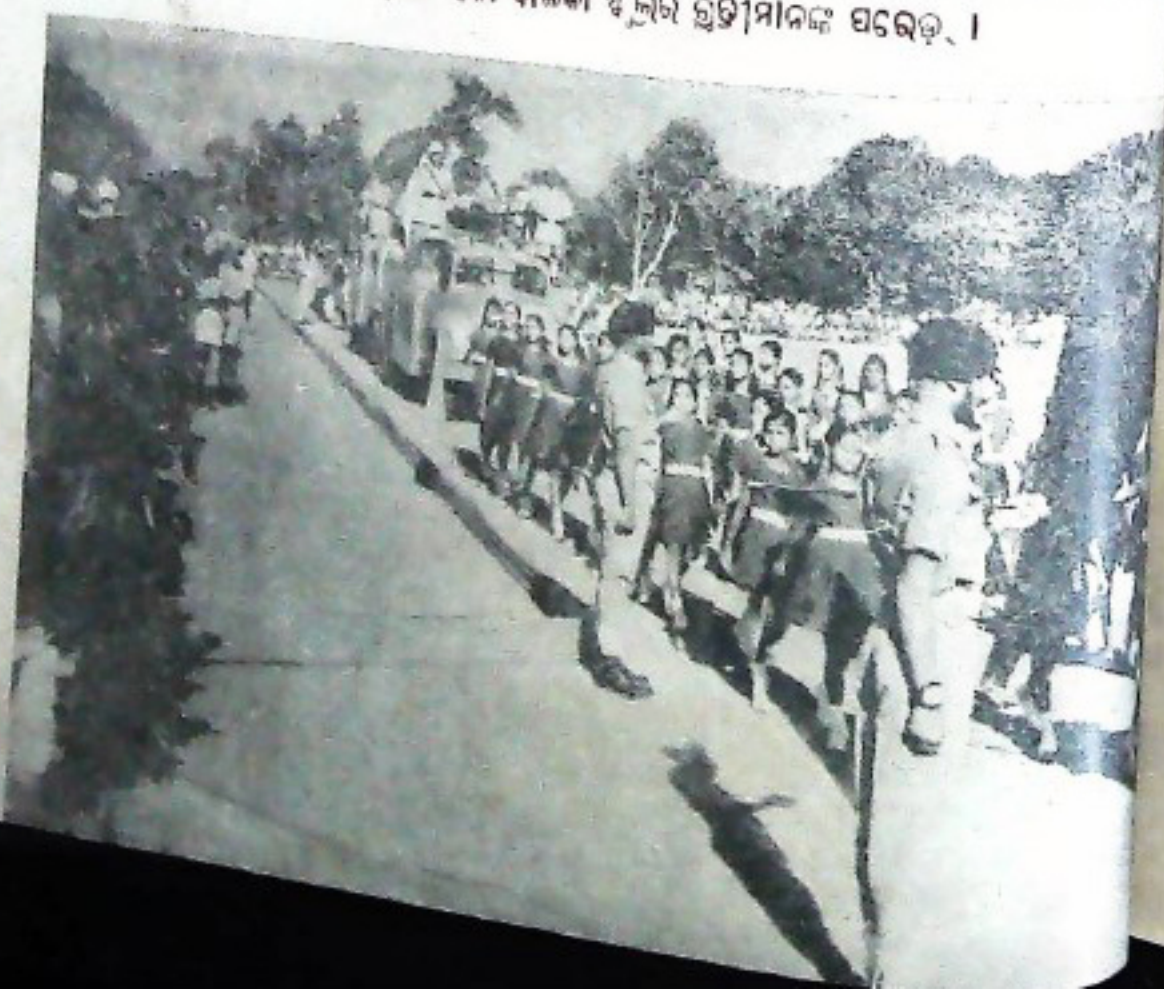

ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜନର ପ୍ରଭୁତା ବୃଦ୍ଧି କରକର୍ମଠାରେ ଉପସ୍ଥାପନା ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ ଏକ
 ମନ୍ତ୍ରଣା ଶିବିରରେ ଭାଗ ନେଉଛନ୍ତି । ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ଶିବିର ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ଗାନ୍ଧୀ ଶତକାଶିକା ଉପଲକ୍ଷେ
 ଏକ ଉତ୍ସବ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଚିତ୍ରେ ସମ୍ମାନ

ବାଲପଦାଠାରେ ଜନଶୃଙ୍ଖଳା ବଦଳ ଉପଲକ୍ଷେ ଆୟୋଜିତ ପଲେଡ଼ିରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶ୍ରୀ ବନେଶ୍ଵର
 ଏମ୍. ପି. କେ. ବାଳିକା ସ୍କୁଲର ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପଲେଡ଼ି ।

ଭବାନପାଟଣାଠାରେ ଜନରାଜ୍ୟ ଦିବସ ପରେକ୍ଷେ ଅଭିବାଦନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି
 ଉପସ୍ଥାପନାତ୍ମକ ଶ୍ରୀ ପବନ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ ।

ଚିନ୍ତେ ସମ୍ଭାବ

ବାଲେଶ୍ଵରଠାରେ ଭେଦନକୁ ଭଙ୍ଗନାଲି କର୍ମଶଳର ଶ୍ରୀ ପି. କେ. ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଜନରାଜ୍ୟ ଦିବସ ପରେକ୍ଷେ
 ଅଭିବାଦନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଆପଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣି ରଖନ୍ତୁ

ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ତରଫରୁ କୋରପୁଟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, କଲକତ୍ତା, ସମ୍ବଲପୁର, ପୁରୀ, କଟକ, ମୁମ୍ବାଇ, ବାଲେଶ୍ୱର, ଭୁବନେଶ୍ୱର, କଟକ ଜିଲ୍ଲାର କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯାତାୟତ ସୁବିଧା ଯାଚିପାରେ କରୁଛି । ଏ ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାର ୧୯୫୭ କଲେକ୍ଟର ଓ ୧୯୫୮ ଗ୍ରାମ୍ୟରେ ୩୪୯୫ ମଟରଗାଡ଼ି ଯାଚିପାରେ କରାଯାଇ ପାରେ ବାକିର ଭାଗରେ ୧୨,୭୦୪,୫୫୭ ଟଙ୍କା ନେବା ଆଣିବା କରାଯାଏ ।

ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସମ୍ବଲପୁର ସହର ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଗାମୀ ଯାତାୟତ ବସ ଜରିଆରେ ସୁଯୋଗ ରଖା କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମ୍ୟରେ ଗାଡ଼ିରେ ଦୁଇଗାମୀ ଯାତାୟତ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏ ସମସ୍ତ ସମ୍ବଲପୁରରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଆସମପ୍ରଦ ଆସନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ଗତ ବାତ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଜଟଣୀ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଯୋଗା ଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବନ୍ଦ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା । ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ତରଫରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରୁ ଫୁଲବାଣୀ, ବାଲିଗୁଡ଼ା, ପୁରୀ, ପ୍ରଭାକ, ପେଟୁଆଣ — ୧୯୭୯

ମୁମ୍ବାଇକୁ ମୁମ୍ବାଇ ଓ ଗୁମ୍ବାଇ ଦେଇ ଜୟପୁର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାତାୟତ ମଟରବସ ୧୯୭୮ ନଭେମ୍ବର ୪ ତାରିଖ ଠାରୁ ତଳାତଳ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଗ୍ରାମ୍ୟ ବିଶେଷ ଲାଭପ୍ରଦ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯାତାୟତ ବିଶେଷ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବାରୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବେଦ ଏ ଗ୍ରାମ୍ୟରେ ମଟର ତଳାତଳ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଗତ ପୁଣ୍ୟ ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା କଲକତ୍ତା ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କରପୋରେସନ୍ ସହଯୋଗରେ କଲକତ୍ତା ଓ ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାତାୟତ ବସ ତଳାତଳ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ ଗୋଟିଏ ମୋଟର ଷ୍ଟେସନ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏଠାରେ ଯାତାୟତ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧୯୭୮ ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ତାରିଖରେ ଏହି ନବନିର୍ମିତ ଷ୍ଟେସନ ଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଛି ।

କଟକ କଲେଜ ଛକରେ ପରିବହନ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ଗୋଟିଏ ଆଇ.ଟି.ସି. ଖୋଲିଯାଇଛି ।

ଯାହାକି ବସନ୍ତର ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ
କଟକକୁ ଯିବା ଆସିବା କରିବ ସେଥି ପ୍ରତି ଏବଂ
ଯାହାମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ।

ଗତ ବର୍ଷ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ସଂଘରେ ସୂଚୀ ପରିବହନ
ସଂସ୍ଥାର ଯାହାକି ବସ ଯାତାୟତ କରିବ :-

(୧) ଧର୍ମଗଡ଼ ଦେଇ ଭବାନୀପାଟଣା ଠାରୁ
ନୟାଗଡ଼ । ଏହି ସଂଘରେ ୦୧୭-୭-୧୯୭୮ରୁ
ଠାରୁ ବସ ଯାତାୟତ କରୁଛି ।

(୨) ୧୯୭୮ ଅଗଷ୍ଟ ପହିଲୀ ଠାରୁ ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ରୋଡ଼ ଓ ନଭପଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ପଶ୍ଚିମ ମୁଲକସଂଘ
ସଂଘରେ ଏକ ଯାହାକି ବସ ଚଳାଚଳ କରୁଛି !

(୩) ୧୯୭୮ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦
ଭବାନୀପାଟଣା ଓ ଆଟିଗା ମଧ୍ୟରେ ବସ ଚଳା
କରୁଛି ।

(୪) ୧୯୭୮ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୭
ସୁନାବେଡ଼ା ଓ ବିଜୟନଗର ମଧ୍ୟରେ ଆଗ
ବସ ସଂଘର ପ୍ରଚଳନ କରାଯାଇଛି ।

ଗତ ଦୁର୍ଗାପୂଜା ସମୟରେ ଯାହାମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବସ ପ୍ରଚଳନ
ଯାଇଥିଲା ।

ସୂଚୀର ବିଭିନ୍ନ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ପ୍ରତି
ନିମନ୍ତେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ସୂଚୀ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ନିରାପତ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ
ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ ।

(୨) ପୁସ୍ତକ ଅବଗିଷ୍ଟାଂଶ

ଶିକ୍ଷିତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି ତାକୁ ଦୂରକରି ପାରିଲେ
ପୁସ୍ତକମାନେ ପରିଚିତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୋର ପାରିବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅଭିଳାଷ
ଅଙ୍ଗ ଦୋର ପାରିବେ ।

ପୁସ୍ତକ ସମାଜ ମଧ୍ୟରୁ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସୁନକ ସୁନକ,
ସେ କଳା, ବ୍ୟାଜନ, ଭଜନପୁସ୍ତକ ଅଥବା ଉଚ୍ଚସ୍ତରର

ଦୋରଥାକୁ ନା କାହିଁକି, ସେମାନେ ପୁସ୍ତକ
ଅନୁକର ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ
ମୁଲ୍ୟବୋଧ, ସ୍ୱାକ୍ଷରୀ ଓ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ
ବାଣୀ ପ୍ରଦାନ ପାରିଲେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ
ପାରିବ । ଚଳତବର୍ଷ ଗାନ୍ଧୀ ଜନ୍ମଶତବାର୍ଷିକ
ଦିବସ । ତେଣୁ ଏହି ଅବସରରେ ଅମ ସମ
ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଅବଦେଶିତ ଲୋକଙ୍କ ସେବା
ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ପୁସ୍ତକ ଅଭିଯାନ
କରାଗଲେ ତାହା ସମସ୍ତୋପଯୋଗୀ ହେବ ।

ଆମ ରାଜ୍ୟ

ପଳାଶୁଣିଠାରେ ଓଡ଼ିଆ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ସୁପରଭାଇଙ୍କର ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ଆୟୋଜନ

ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ଓଡ଼ିଆ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ, ପଳାଶୁଣିଠାରେ ଏକାଦଶ ଓଡ଼ିଆ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ପୌର ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ହର ପ୍ରସାଦ ମହାପାତ୍ର ୧୯୭୯ ଫେବୃଆରୀ ପହିଲ ଦିନ ତାହା ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଏହି ତାଲିମ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ପରିବାର ଯୋଜନା ଓ ପୌର ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ । ଜଳଯେଗାଣ ବିଷୟକ ଉପାଦେୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା ସଂପର୍କରେ ଜନସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଇଂଜିନିୟରମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେବା ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଆମ ରାଜ୍ୟର ୧୫ ଜଣ ଓ ରାଜ୍ୟ ବାହାରର ୧୫ ଜଣ ଇଂଜିନିୟରଙ୍କୁ ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ତାଲିମ ଦିଆଯାଉଛି ।

ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ପରିବାର ଯୋଜନା ଓ ପୌର ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ତଥା କେନ୍ଦ୍ର ଜନସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ (ଇଞ୍ଜିନିୟର) ସଂଗଠନର ଅଧିକାରୀ ଓ ରାଜ୍ୟ ଜନ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଇଂଜିନିୟର ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି । ଏଥିପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ଜନସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଇଂଜିନିୟର ସଂଗଠନ ପାଠ୍ୟ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସିଲିକୋନ, ବାଙ୍ଗାଲୋର, ହାଇଦ୍ରାବାଦ, ଯୋଧପୁର, କୋଟା ଓ ଭୋପାଳଠାରେ ଏହିଭଳି ପାଠ୍ୟକ୍ରମମାନ ଆୟୋଜିତ କରାଯାଇ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨୮୦ ଜଣ ଇଂଜିନିୟରଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦିଆଯାଇଛି । ତତ୍ପରେ ଯୋଜନାରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଇଂଜିନିୟରଙ୍କୁ ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ତାଲିମ ଦିଆଯିବ ।

କେତେକ କ୍ରିୟମ ଧାନର ଶ୍ରେଣୀ ବିଭାଗ

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ଯୋଗାଣ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ୧୫ | ୧୧ | ୧୯୭୮, ତା ୨୫ | ୧୧ | ୧୯୭୮ ଓ ୧୫ | ୧ | ୧୯୭୯ ପ୍ରେସ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ୧୯୭୮-୭୯ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଧାନର ଯେଉଁ ଶ୍ରେଣୀ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଧାନକୁ ସବୁ ଓ ଅତିସବୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ

କରିବାପାଇଁ ସରକାର ପୁଣି ପୁଣି କରୁଛନ୍ତି ।
 ସବୁ—ଡେକୋରାଗାଳ (ଡାକଗାଳ), କଣ୍ଠାସନା, କଣ୍ଠାଶିବ, ନୁନା କଣ୍ଠା, ମୋଟସମୁଲି ।
 ଅତିସବୁ—ବାଉଁଶ ଗଜା, କଲମ ବାକ, ଡେଇ-ଧୁଳିଆ ।

ପ୍ରଥମ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଫେବୃଆରୀ—୧୯୭୯

କଳ ଲଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମ୍ଭାଂଶ ତିଆରି

ଜାପାନରୁ ଆମଦାନୀ କରାଯାଇଥିବା ୨୯୭ଟି ପାତ୍ରୀର ଟିଲର ବା ଜାପାନୀ କଳ ଲଙ୍ଗଳ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତଥା କୃଷକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛି । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନେକ-ଗୁଡ଼ିଏ ପାତ୍ରୀର ଟିଲର ଆମଦାନୀ କରାଯିବ । ଏହି ପାତ୍ରୀର ଟିଲର ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସର୍ବସ୍ୱଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ସ୍ପେୟାର ପାର୍ଟସ୍ (Spare Parts) ଦରକାର ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବେଶି ପରିମାଣରେ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ହେବ । ଆମର ଗୃହବା ମୁତାବକ ସ୍ପେୟାର ପାର୍ଟସ୍ ଜାପାନରୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଆସୁ ନ ଥିବାରୁ ଅନେକ

ସମୟରେ ପାତ୍ରୀର ଟିଲର ଗୁଡ଼ିକ ଅଚଳ ପଡ଼ୁଛି । ଏହି ଅସୁବିଧା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଟିଲର ଗୁଡ଼ିକର ସ୍ପେୟାର ପାର୍ଟସ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଗୋଟିଏ କରବାକୁ ଘିର କରାଯାଇଛି । ଆମ ଗୋଟିଏ ଦୟାପାତ୍ର ତିଆରି କରୁଥିବା ଅନୁଷ୍ଠାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣଙ୍କୁ ଏହି ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବ । ଅନୁଷ୍ଠାନ ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ସ୍ପେୟାର ପାର୍ଟସ୍ ତିଆରି କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ସେମାନେ କୃଷି ଜୀବଣ ଡିଭିଜନର (ଇଂଜିନିୟରିଂ), ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆବେଦନ କରନ୍ତୁ ।

ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ୧୯୭୯ ମସିହା ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ପୁରସ୍କାର

୧୯୭୮-୭୯ ମସିହା ସକାଶେ ୧୯ ଜଣ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ ଓ ୧୪ ଜଣ ମାଧ୍ୟମିକ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ୧୯୭୯, ଜାନୁଆରୀ ୨୭ ତାରିଖ ଦିନ ଅପରାହ୍ନ ୭-୪୫ ମିନିଟ୍ରେ ରାଜ୍ୟ ମଣ୍ଡଳରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସବରେ ଏହି ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସ୍ତରୀୟ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ତାଲିକା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:—

ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ, ବାରବାଟୀ ବାଳିକା ହାଇ ସ୍କୁଲ ।

କଲ୍ୟାଣିର ଜିଲ୍ଲା—୧ । ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ ମହାରଣା, ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ଲୋଇସିଙ୍ଗା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଲୋଇସିଙ୍ଗା ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲା—୧ । ଶ୍ରୀ ବୀରବର ଚନ୍ଦ୍ରପଣ୍ଡିତ, କୁଳସୀପୁର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ; ୨ । ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ ଚରଣ ସାହୁ, ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ପ୍ରାଚ୍ଚିପିଂ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଜଗତସିଂହପୁର; ୩ । ଶ୍ରୀ ଗଣନାଥ ପାତ୍ରୀ, ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, କୁଳସୀପୁର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, କୁଳହଳା, ଯାମିପୁର; ୪ । ଶ୍ରୀମତୀ ବସୁନ୍ଧରୀ ଦେବୀ ରଞ୍ଜନୀ, ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ, ସରକାରୀ ବାଳିକା ହାଇସ୍କୁଲ, ଧରମପୁର ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା—୧ । ଶ୍ରୀ ବାଞ୍ଚିନିଧି ମହାନ୍ତି, ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ଅସୋଧା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଅସୋଧା; ୨ । ଶ୍ରୀ ଲୋକନାଥ ରଥ, ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ଚଣାଖଣ୍ଡ, ନମ୍ବୁ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଚଣାଖଣ୍ଡ; ୩ । ଶ୍ରୀ ହରିହର ଚନ୍ଦ୍ର ରଥ, ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, କେ. ପି. ହାଇସ୍କୁଲ, ନଳଗିରି; ୪ । ଶ୍ରୀମତୀ ଟାଟା ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ, ସରକାରୀ ବାଳିକା ହାଇସ୍କୁଲ, ଧରମପୁର ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ମାନ, ଫେବୃଆରୀ—୧୯୭୯

୧ । ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ, ପ୍ରାକ୍‌ସିଂ ବାଳକା
ହାଇସ୍କୁଲ, କଟକ ।

ଡେକାନାଲ ଜିଲ୍ଲା—୧ । ଶ୍ରୀ ଦାମୋଦର
ରଥ, ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ପୋଲିସ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ
ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଡେକାନାଲ; ୨ । ଶ୍ରୀ ସୁଦାମ ନାୟକ,
ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ, ଖଲସା ସିନିଅର ବେସିକ ସ୍କୁଲ,
ଅନୁଗୋଳ ।

ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା—୧ । ଶ୍ରୀ ସ୍ୱଗିରଥ ପାଠୀ,
ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ପଦ୍ମପୁର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ପଦ୍ମପୁର; ୨ । ଶ୍ରୀ ଅଚ୍ୟୁତ ପଣ୍ଡା, ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ,
ଏକ୍ସ-ବୋର୍ଡ଼ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ସୁନାମୋ,
ଆସିକା; ୩ । ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ପଟ୍ଟନାୟକ, ପ୍ରାଧ୍ୟାପ-
କ, ବି. ସି. ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜି ବିଦ୍ୟାଳୟ, ବ୍ରହ୍ମପୁର;
୪ । ଶ୍ରୀ ହରି ଶରଣ ମହାପାତ୍ର, ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ,
ହରିହର ହାଇସ୍କୁଲ, ଆସିକା ।

କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲା—ଶ୍ରୀ ମାର୍କଣ୍ଡେ ବାଗ୍, ହେଡ଼
ପଣ୍ଡିତ, ରସିଡ଼ା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ରସିଡ଼ା ।

କେଉଁଝର ଜିଲ୍ଲା—୧ । ଶ୍ରୀ ରଘୁନାଥ ଦାସ,
ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ଆଟୋପେର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ
ବିଦ୍ୟାଳୟ, କେଉଁଝରଗଡ଼; ୨ । ଶ୍ରୀ ମନମୋହନ
ଦାସ, ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ପୋଲିସ ଲାଇନ ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜି
ବିଦ୍ୟାଳୟ, କେଉଁଝରଗଡ଼ ।

କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲା—୧ । ଶ୍ରୀ କୃପାସିନ୍ଧୁ ପାଠୀ,
ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ଏକ୍ସ-ବୋର୍ଡ଼ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ
ବିଦ୍ୟାଳୟ, କୋରାପୁଟ; ୨ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଦାସ,
ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ଆର. ସି. ଡି. ହାଇସ୍କୁଲ,
ରାଜପୁର ।

ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲା—୧ । ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ,
ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ରାଖଲ ଗୋପ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ
ବିଦ୍ୟାଳୟ, ବାରିପଦା; ୨ । ଶ୍ରୀ ସିଲ୍ଭେଚନ ଦାସ,
ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ଚନ୍ଦ୍ରାବ ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜି ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଚନ୍ଦ୍ରାବ ।

ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲା—୧ । ଶ୍ରୀ ବାନାମ୍ବର ସାହୁ,
ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ବାଳକ ନିମ୍ନ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଖଜୁରିପଡ଼ା, ୨ । ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ଶତପଥୀ, ସହକାରୀ
ଶିକ୍ଷକ, ଜେ. ଡି. ହାଇସ୍କୁଲ, ବୌଦ୍ଧ ।

ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା—୧ । ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ ଦାସ,
ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ସତ୍ୟବାଦୀ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ସାର୍ଣ୍ଣୀଗୋପାଳ; ୨ । ଶ୍ରୀ ମହେଶ୍ୱର ଦାସ, ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ
ନିମାପଡ଼ା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ନିମାପଡ଼ା;
୩ । ଶ୍ରୀ ବାଞ୍ଚାନାଥ ନାୟକ, ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ, ମାଧବ
ହାଇସ୍କୁଲ, ଡେଲୁଙ୍ଗ; ୪ । ଶ୍ରୀ ବାମନ ଚରଣ ଦାସ,
ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ବାଣପୁର ବାଳକ ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜି
ବିଦ୍ୟାଳୟ, ବାଣପୁର ।

ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା—୧ । ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରସାଦ
ପ୍ରଧାନ, ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ମୋଦପଡ଼ା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ
ବିଦ୍ୟାଳୟ, ମୋଦପଡ଼ା; ୨ । ଶ୍ରୀ ଗୋପୀନାଥ ଡୋଗ,
ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ପଦ୍ମପୁର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ପଦ୍ମପୁର; ୩ । ଶ୍ରୀ ବିପିନ ବିହାରୀ ରାୟ, ପ୍ରଧାନ
ଶିକ୍ଷକ, ତାମ୍ବରସର ସରକାରୀ ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜି
ବିଦ୍ୟାଳୟ, ତାମ୍ବରସର ।

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା:—୧ । ଶ୍ରୀ ସାଗର ପଟ୍ଟେଲ,
ହେଡ଼ ପଣ୍ଡିତ, ପଟୁଆଡ଼ିଝି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ପଟୁଆଡ଼ିଝି ।

ଗୁଡ଼ ଉପରେ ବିକ୍ରୀ ଟିକସ ଧାର୍ଯ୍ୟ

ଅର୍ଥ ବିଭାଗର ତା ୨୭-୧୨-୧୯୭୭ ରଖର ନଂ ୪୧୭୮୫-ସି. ଡି. ଏ.-୫୯/୭୭-ଏଫ୍ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଭେଲିଆଗୁଡ଼ (ମଲ୍ ସେସ୍) ଉପରେ ଶତକଡ଼ା ୧୦ ହାରରେ ବିକ୍ରୀ ଟିକସ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଓ ସେହି ବିଭାଗ ଦ୍ଵାରା ତା ୨୭-୧୨-୧୯୭୭ ରେ ପ୍ରକାଶିତ ନଂ ୪୧୭୮୩-ସି. ଡି. ଏ.-୫୯/୭୭ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଗୁଡ଼ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଶତକଡ଼ା ୨ ହାରରେ ଟିକସ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ବିକ୍ରୀ ଟିକସ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗୁଡ଼ ଓ ଭେଲିଆଗୁଡ଼ ଦୁଇଟି ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ହୋଇଥିବାରୁ ଟିକସ ଧାର୍ଯ୍ୟ

ନିମନ୍ତେ ଗୁଡ଼ ଓ ଭେଲିଆଗୁଡ଼କୁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧି କରନପାଇଁ ଗୁଡ଼ ଉପରେ ଶତକଡ଼ା ୧୦ ହାରରେ ଟିକସ ନେତୃତ୍ଵ ବିଷୟ ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଛି । ଆଇନଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁରୂପ ହୋଇ ନେତୃତ୍ଵ ସଂପୃକ୍ତ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏହାଦ୍ଵାରା ପ୍ରଶ୍ନ ହୋଇ ବିଆଯାଉଛି ଯେ ଗୁଡ଼ ଉପରେ ଶତକଡ଼ା ୧୦ ହାରରେ ଟିକସ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନ କରାଯାଇ ୨ ହାରରେ ଟିକସ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ରାଜଗାଙ୍ଗପୁରଠାରେ ନୂତନ କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥା

କେନ୍ଦ୍ର ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ସଞ୍ଚରକେଲ ସର୍କଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ ରାଜଗାଙ୍ଗପୁରଠାରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଗୋଟିଏ କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥା (ଆସେସ୍ ମେଣ୍ଟ୍ ପୁନିଟ୍) ଖୋଲିଛନ୍ତି । ଜଣେ ସହକାରୀ କମିଷ୍ନିଆରୀ ଟ୍ୟାକ୍ସ ଅଫିସର ଏହି ସଂସ୍ଥାର ଦାୟିତ୍ଵରେ ରହି ଛନ୍ତି । ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ସଦର ସବ୍-ଡିଭିଜନ ଏହି ସଂସ୍ଥାର ପରିସର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହାକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଗଠନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହାଦ୍ଵାରା ସଂପୃକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ବ୍ୟବସାୟୀ (ଡିଲର) ଓ କରଧାରୀ କରଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ (ଆସେସି) କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ, ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି କରଣ, ସ୍ଟେଟ୍ ମେଣ୍ଟ ପର୍ମ ପାଇବା ପାଇଁ ତଥା ବିକରଣୀ (ରିଟର୍ଣ୍ଣ) ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ସୁବିଧା ହେବ । ସେହି ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ କରଧାରୀ କରଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ଦୁଇବର୍ଷ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବ, ଏହି ସଂସ୍ଥା ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିବା ଅଫିସରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇ ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ

କରଧାରୀ ବରାଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟବସାୟ ୨ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥିବ, ସେମାନଙ୍କର କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଞ୍ଚରକେଲ ସର୍କଲ ସଦର ମୁକାମରେ ପୃଥକ୍ ପ୍ରଚଳିତ ରହିବ । ସଂପୃକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ବ୍ୟବସାୟୀ କରଧାରୀ କରଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦାଖଲ, ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି କରଣ, ସାହିତ୍ୟିକ ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ଟିକସ ପୈଠ, 'ସି' ପର୍ମ ଓ ବିକରଣ ଦାଖଲ ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ସଞ୍ଚରକେଲ ପ୍ରତି ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ କରଧାରୀ କରଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ ସେମାନେ ତା ୧୫-୧-୧୯୭୯ ରଖି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଥିବା ଏହି ସଂସ୍ଥାର ସୁବିଧାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ରାଜଗାଙ୍ଗପୁର କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥା ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିବା ଅଫିସର ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ସହଯୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଟାଉନ କରନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥା

ସ୍ୱୟଂ ସର୍କଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଟାଉନଠାରେ ଉତ୍ତମା ସରକାର ଗୋଟିଏ କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥା (ଆସେସମେଣ୍ଟ ପୁନିଟ୍) ଖୋଲିଛନ୍ତି । ଜଣେ ସହକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଟ୍ୟାକ୍ସ ଅଫିସର ଏହି ସଂସ୍ଥାର ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଓ ବେଗୁନିଆ ଅଞ୍ଚଳକୁ ନେଇ ଏହି ସଂସ୍ଥାର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଅଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ସଂପୃକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ବ୍ୟବସାୟୀ (ଡିଲର) ଓ କରଧାରୀ କରଦାତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ (ଆସେସି) କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ, ରେଜିଷ୍ଟ୍ରିକରଣ, ସ୍ଟେଟ୍ମେଣ୍ଟ ଫର୍ମ ପାଇବା ପାଇଁ ରିଟର୍ଣ୍ଣ (ବିବରଣୀ) ପ୍ରଦାନ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ସୁବିଧା ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁ ବ୍ୟବସାୟୀ (ଡିଲର) ଓ କରଧାରୀ କରଦାତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବ, ଏହି ସଂସ୍ଥା ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଅଫିସରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାନକର କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ

ବଡ଼ ବଡ଼ ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ କରଧାରୀ କରଦାତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟବସାୟ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥିବ, ସେମାନଙ୍କର କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସ୍ୱେଡ଼ସ୍ତ୍ର ସର୍କଲ ସଦର ମୁକାମରେ ପୂର୍ବପରି ପ୍ରଚଳିତ ରହିବ । ସଂପୃକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ କରଧାରୀ କରଦାତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ, ରେଜିଷ୍ଟ୍ରିକରଣ, ରେଜିଷ୍ଟ୍ରିକରଣ ସାଟିଫିକେଟ୍ ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ଟିକସ ଫିଠ ଓ 'ସି' ଫର୍ମ ଦାଖଲ ପ୍ରଭୃତି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସ୍ୱେଡ଼ସ୍ତ୍ର ସିକାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ କରଧାରୀ କରଦାତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଏହି ସୁବିଧାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ନେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଟାଉନ କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥା ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଅଫିସରଙ୍କ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ସହଯୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ଭଦ୍ରାକର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥା

ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଦ୍ରାକରଠାରେ ଥିବା କରନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥା (ଆସେସମେଣ୍ଟ ପୁନିଟ୍) ର ପାହ୍ୟା ବଡ଼ାଇ ତାକୁ ଏକ ସର୍ବ-ସର୍କଲରେ ପରିଣତ କରିବା ବିଷୟ ପ୍ରତି ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ସଂପୃକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ବ୍ୟବସାୟୀ ତଥା କରଦାତାମାନଙ୍କୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରିକରଣ, ସଂଶୋଧନ ଓ 'ସି' ଫର୍ମ ଆଣିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଲେଶ୍ୱର ଅଫିସରଙ୍କୁ ଫିଠାକୁ ଦେଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ସମାନକର ସୁବିଧା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧିକ ବୈଧ ହେବ । ସରକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଦ୍ରାକର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଏକ ସର୍ବ-ସର୍କଲରେ

ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ନାମ ବାଲେଶ୍ୱର—୨ ସର୍କଲ ରଖାଯାଇଛି ।

ଭଦ୍ରାକର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥାର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବ୍ୟବସାୟୀ ମାନଙ୍କ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରିକରଣ ସଂଶୋଧନ ଓ 'ସି'—ଫର୍ମ ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତା ୨୭-୧୧-୧୯୭୮ ଠାରୁ ଭଦ୍ରାକରଠାରେ ଥିବା ନୂଆ ବାଲେଶ୍ୱର—୨ ସର୍ବ ସର୍କଲର ଅଫିସରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂପାଦନ କରାଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଭଦ୍ରାକରଠାରେ ଥିବା ନୂଆ ବାଲେଶ୍ୱର—୨ ସର୍ବ ସର୍କଲର ବିକ୍ରୀ ଟିକସ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ସହଯୋଗ କରିବା ଲାଗି ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଛି ।

ଭବା ବଂଶଧରଙ୍କୁ

ସୁଖୀ ଓ ସମୃଦ୍ଧ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ପଦ୍ଧତି

ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ

ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ପରିବାର ଜାତିର ମେରୁଦଣ୍ଡ

ନିକଟତମ

ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ କେନ୍ଦ୍ରରୁ

ପରାମର୍ଶ ନିଅନ୍ତୁ ।

[ରାଜ୍ୟ ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସଂସ୍ଥା]

